

การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของ
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี
ในการพัฒนาภาคประชาชน

พันตำรวจโทดำรงชัย ชนากัทรภณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2558

**The Comparative Study of Political Concepts and Roles between
Field Marshal Sarit Thanarat and President Park Chung-Hee
in Civil Society Development**

Pol. Lt. Col. Dumrongchai Chanapattarapol

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science
School of Political Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2015

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์
ชนะรัชต์ และประธานาธิบดีบัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน
ชื่อและนามสกุล พันตำรวจโทดำรงชัย ชนากัทรณ
วิชาเอก การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารักษ์ เกลิมพันธุ์ศักดิ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งพงษ์ ชัยนาม

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. โคริน เพ็ญเกษม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารักษ์ เกลิมพันธุ์ศักดิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งพงษ์ ชัยนาม)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารักษ์ เฉลิมพันธุ์ศักดิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบงาน ตลอดจนให้กำลังใจกับตัวผู้ทำวิทยานิพนธ์ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งและรู้สึกซาบซึ้งใจในความกรุณาและความรู้ต่างๆที่ท่านได้กรุณาถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์คนนี้

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งพงษ์ ชัยนาม ที่ท่านได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ปรับแก้ไขในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณกรรมการผู้ทรงวุฒิที่เสียสละเวลาเป็นกรรมการในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ที่ได้ให้ความรู้ ให้แนวคิด ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณคุณผึ้งและคุณรวใจเจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ที่ได้ให้คำแนะนำ ติดตาม ตลอดจนช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณครอบครัวทั้งสองครอบครัวคือครอบครัวชนากัทธภณและนายกุตที่ได้เป็นกำลังใจและเอื้อเฟื้อในด้านการช่วยเหลือดูแลบุตรชายเพื่อให้ตัวผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้มีเวลาเพื่อทำวิทยานิพนธ์

และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาและข้าราชการตำรวจหน่วยงานพิสูจน์หลักฐานจังหวัดเลยที่คอยให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ดำรงชัย ชนากัทธภณ

สิงหาคม 2558

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์
ชนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

ผู้วิจัย พันตำรวจโทดำรงชัย ชนาภัทธภณ รหัสนักศึกษา 2548000138

ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารักษ์ เถлимพันธุ์ศักดิ์
(2) รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งพงษ์ ชัยนาม ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองการปกครองของจอมพลสฤษดิ์ ชนะรัชต์ และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

การวิจัยนี้ใช้แนวทางวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการพรรณนาการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ โดยนำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร มาวิเคราะห์ และใช้แนวคิดทางรัฐศาสตร์มาประกอบในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่าสามปัจจัยที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองการปกครองของจอมพลสฤษดิ์ ชนะรัชต์ และประธานาธิบดีปึก จุงฮีในการพัฒนาภาคประชาชน ปัจจัยแรกเป็นปัจจัยส่วนบุคคล คือ ภูมิหลังทางครอบครัว บุคลิกภาพ การศึกษา และการกล่อมเกลாதทางการเมือง ปัจจัยที่สองคือ สถานการณ์ทางการเมือง ฐานอำนาจทางการเมืองและการยอมรับของประชาชน ส่วนปัจจัยสุดท้ายคือ ภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ ความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกาและความช่วยเหลือของธนาคารโลก จากผลการวิเคราะห์แนวคิดและบทบาทของผู้นำทั้งสองในการพัฒนาภาคประชาชนสามารถแยกเป็นประเด็นที่คล้ายคลึงและแตกต่าง ประเด็นที่คล้ายคลึงกันคือ ระบอบการปกครอง ทั้งสองประเทศมีระบอบการปกครองประชาธิปไตยเหมือนกัน แต่แท้จริงแล้วปกครองด้วยอำนาจเผด็จการ โดยมีรัฐธรรมนูญรองรับความชอบธรรมในการปกครอง ส่วนความแตกต่างคือการพัฒนาภาคประชาชน สำหรับประเทศไทยการเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด ในขณะที่ประเทศเกาหลีใต้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาชนบทควบคู่กัน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและพัฒนาชนบทตนเองแต่ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล ซึ่งผลจากการปกครองที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขาดการพัฒนาทางการเมือง ประชาชนไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง จึงนำมาซึ่งการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ

คำสำคัญ แนวคิดและบทบาททางการเมือง การพัฒนาภาคประชาชน จอมพลสฤษดิ์ ชนะรัชต์
ประธานาธิบดีปึก จุง ฮี

Thesis title: The Comparative Study of Political Concepts and Roles between Field Marshal Sarit Thanarat and President Park Chung-Hee in Civil Society Development

Researcher: Pol. Lt. Col. Dumrongchai Chanapaththarapol; **ID:** 2548000138;

Degree: Master of Political Science; **Thesis advisors:** (1) Dr. Wararak Chalermponusak, Assistant Professor; (2) Dr. Rungpong Jayanama, Associate Professor; **Academic year:** 2015

Abstract

The objective of this research is to compare the political concepts and roles between Field Marshal Sarit Thanarat and President Park Chung-Hee in civil society development.

This was a qualitative research based on documentary evidence and an interpretation of historical literature and political theories. Data were analyzed using descriptive analysis.

The results show that there are three main sets of factors affecting these leaders' political concepts and roles in civil society development. The first is the personal factors such as their family background, personality, education and political socialization. The second factors, considered as internal factors, are the political context during their life, the nature of political power and the degree and of public acceptance. Third, the external factors are threats from communism, the relationship with the United States of America and the degree of support from the World Bank. Following the identification of these factors their political concepts and roles can be compared and contrasted. The similarity between the two leaders is the form of government they established: for both, the form of government was ostensibly a democracy but was in fact a military dictatorship with the Constitution being used to legitimize their power and leadership. In contrast however, was their interest and involvement in civil development. Thus, the main purposes for development in Thailand were industry development and large scale economy only by the government, while in South Korea, the main purpose was urban and industrial development in which civilians could participate in creating and developing their towns but still under the government's control. It is concluded that their degree of attention in economic developments without political development led to demands for changes from civil society.

Keywords: Political concepts and roles, civil society development, Field Marshal Sarit Thanarat, President Park Chung-Hee

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดจิตวิทยาการเมือง	8
แนวคิดการพัฒนา	13
ทฤษฎีภาวะทันสมัย	19
แนวคิดผู้นำ	22
แนวคิดเผด็จการ	28
แนวคิดความชอบธรรม	32
แนวคิดบทบาท	36
แนวคิดภาคประชาชน	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผล	48
การวิเคราะห์ระดับปัจจัย	49
สาระสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ ฐนะรัชต์และ ประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน	70
เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของแนวคิดและบทบาท ทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ฐนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน	94
วิเคราะห์ผลที่เกิดจากการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดและบทบาททางการเมือง ของจอมพลสฤษดิ์ ฐนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน	102
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
สรุปการวิจัย	105
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	112
ประวัติผู้วิจัย	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากสหรัฐอเมริกา ในระหว่างพ.ศ. 2494 -2505 แยกตามสาขาเศรษฐกิจ.....	55
ตารางที่ 4.2 แสดงความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากประเทศต่าง.....	55
ตารางที่ 4.3 ความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาให้แก่เกาหลีใต้ พ.ศ.2499-2510.....	67

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงรูปของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง อี.....	3

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเมืองการปกครองภายในประเทศใดประเทศหนึ่งจะดำเนินไปในทิศทางใดนั้น สิ่งที่เป็นตัวกำหนดความเป็นไปภายในประเทศ คือ ผู้นำ ที่จะเป็นดั่งผู้นำพาให้ประเทศขับเคลื่อนไป โดยการอาศัยแนวคิดทางการเมืองการปกครองของผู้นำนั้นๆ ซึ่งหากประเทศใดได้ผู้นำที่มีแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่ดีมีประโยชน์กับประชาชน ประเทศนั้นๆจะสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมี นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลและเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เป็นบุคคลที่มีบทบาทเด่นในการเป็นผู้นำในการปกครองประเทศ ประเทศไทยได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นอย่างมากในสมัยนั้น โดยเฉพาะการพัฒนา เศรษฐกิจ มีการส่งเสริมการลงทุน การตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงขยายมหาวิทยาลัยไปในต่างจังหวัด เพื่อผลิตกำลังคนขึ้นมารับแผนพัฒนา การเกิดโรงงานอุตสาหกรรม (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, น.26) เช่นเดียวกับประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งในระยะเวลาเดียวกันนั้น มีนายปัก จุง ฮี เป็นประธานาธิบดี โดยประธานาธิบดีมีหน้าที่เป็นผู้นำในการบริหารประเทศ ซึ่งนายปัก จุง ฮี นั้นเป็นผู้นำที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยดำเนินการสนับสนุนด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมอย่างเข้มข้นและจริงจังตั้งแต่ค.ศ.1962(ดำรงค์ ฐานดี, 2530, น.235)

การปกครองของรัฐบาลของทั้งสองประเทศในช่วงก่อนยุคสมัยของอดีตผู้นำทั้งสอง นั้นไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากประชาชนมากเท่าใดนัก กล่าวคือประเทศไทยในสมัยของรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร ผู้นำไม่สามารถบริหารบ้านเมืองให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย เนื่องด้วยฝ่ายรัฐบาลแก่งแย่งตำแหน่งทางการเมืองประกอบกับรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในบ้านเมืองได้ (ทักษ์ เฉลิมเตียรณ, 2552, น.183-184) และเกาหลีใต้อีกก็ประสบปัญหา

ความไร้เสถียรภาพทางการเมืองและปัญหาภายในประเทศเช่นเดียวกับประเทศไทยเนื่องด้วยรัฐบาลภายใต้การนำของของนายกรัฐมนตรีจางเมียนเผชิญกับปัญหาความแตกแยกภายในพรรคทำให้รัฐบาลอ่อนแอและไม่สามารถดำเนินการปฏิรูปประเทศตามแผนที่กำหนดไว้ (วิเชียร อินทะสี, 2556, น.78) แต่ทว่าการเข้ามาสู่อำนาจของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และนายป๋าก จุง ฮี ซึ่งมาจากการรัฐประหารนั้น กลับได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในช่วงยุคสมัยนั้นเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจจะเกิดจากการทำรัฐประหารของบุคคลทั้งสอง เป็นช่วงที่บ้านเมืองในสมัยนั้นประสบปัญหาจากรัฐบาลที่ดำเนินการปกครองประเทศ และเมื่อบุคคลทั้งสองเข้ามาเป็นผู้นำรัฐบาล จึงมุ่งที่จะดำเนินการปกครองเพื่อที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนในประเทศโดยผลงานการบริหารประเทศนั้นแสดงออกผ่านแนวคิดและบทบาทของผู้นำ

ประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรีของไทยและนายป๋าก จุง ฮี อดีตประธานาธิบดีของเกาหลีใต้ กลับเป็นผู้นำที่ปกครองประเทศโดยใช้อำนาจเผด็จการ โดยผู้นำทั้งสองใช้อำนาจที่มีอยู่สร้างความชอบธรรมทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการยอมรับจากประชาชนบุคคลทั้งสองเน้นการพัฒนาประเทศ เห็น ได้จากการเริ่มต้นมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ นโยบายการพัฒนาสังคมชนบท พัฒนาการศึกษ สาธารณูปโภคต่างๆ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ของไทยใช้การปกครองระบบพ่อขุน ใช้อำนาจเด็ดขาดในการปกครอง เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการปกครองบริหารดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดีแบบพ่อปกครองลูกโดยผู้ได้ปกครองไม่ต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง(ลิจิต ธีรเวคิน, 2549, น.137) ในขณะที่ประเทศเกาหลีใต้นั้น ลัทธิขงจื้อนั้นมีอิทธิพลสำคัญกับแนวคิดในการปกครองประเทศในสมัยของประธานาธิบดีป๋าก จุง ฮี ภายใต้ระบบของขงจื้อนั้นกล่าวว่า สังคมเป็นส่วนขยายใหญ่ของครอบครัวดังนั้นเพื่อให้สังคมมีความสามัคคีและรุ่งเรืองประชาชนจะต้องทำหน้าที่ให้สมบูรณ์เหมือนดังที่ทำให้ครอบครัว (โยะชิฮะระ คุนิโอะ, 2546, น.185) จะเห็นได้ว่าจากที่กล่าวมาข้างต้น ประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้ในยุคสมัยดังกล่าวมีลักษณะหลายๆอย่างที่คล้ายคลึงกัน แต่จากผลของการปกครองประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋าก จุง ฮี ได้ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของภาคประชาชนเพื่อมุ่งเรียกร้องอำนาจประชาธิปไตย ผลจากการเคลื่อนไหวของภาคประชาชนนั้นเนื่องมาจากแนวคิดและบทบาทของผู้นำในการบริหารบ้านเมือง หากเราศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง

อดีตผู้นำของไทยและอดีตผู้นำของเกาหลีใต้ ถึงแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชนจะทำให้เราตอบโจทย์สิ่งที่ประเทศไทยยังขาดหรืออาจมีส่วนที่สามารถนำมาเติมเต็มได้ ซึ่งสิ่งที่ได้จากการศึกษานี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์กับการเมืองของประเทศไทย

จากบริบทแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชนในสมัยของอดีตผู้นำทั้งสองและบริบททางความคิดของผู้ศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและบทบาททางการเมืองการปกครองของผู้นำทั้งสอง รวมทั้งเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองการปกครองในประเด็นต่างๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้ทราบเกี่ยวกับแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชน และผลจากการศึกษาแนวคิดและบทบาทของผู้นำทั้งสองนี้ สามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยให้เข้าไปในทิศทางที่มุ่งปกครองให้ประชาชนที่อยู่ในประเทศมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและดำรงอยู่ในประเทศที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

ภาพที่ 1.1 แสดงภาพของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

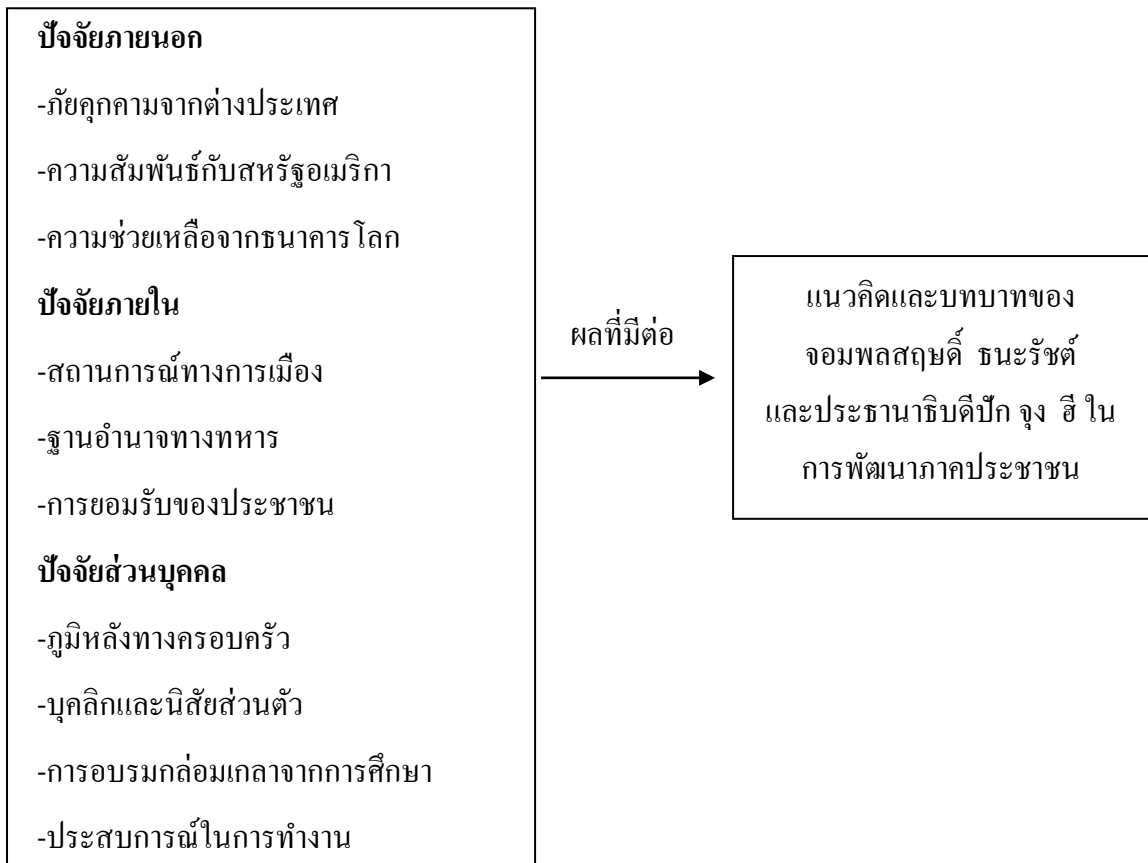
2.3 เพื่อทราบผลที่เกิดจากแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ใช้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้ คือ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดการพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรม และแนวคิดบทบาท ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์แนวคิดทางการเมืองที่ผู้นำทั้งสองใช้ในการปกครองประเทศในช่วงเวลานั้นๆ กรอบแนวคิดในการวิจัยแบ่งออกเป็นสองระดับคือ

- แนวคิดระดับ โครงสร้าง/สังคม แนวคิดที่นำมาใช้คือ แนวคิดการพัฒนา แนวคิดภาวะทันสมัย และแนวคิดความชอบธรรม แนวคิดในระดับนี้ครอบคลุมทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

- แนวคิดระดับปัจเจก แนวคิดที่นำมาใช้คือ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำและแนวคิดบทบาท แนวคิดนี้เชื่อมโยงปัจจัยระดับบุคคลเข้ากับปัจจัยภายใน

4. ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชน ในช่วงสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย และในช่วงสมัยที่ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเกาหลีใต้ โดยทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชนของผู้นำทั้งสอง สารสำคัญของแนวคิดทางการเมือง ผลที่เกิดขึ้นจากการนำแนวคิดทางการเมืองไปใช้ในการบริหารประเทศในช่วงเวลาที่ผู้นำทั้งสองปกครองและศึกษาเปรียบเทียบประเด็นแนวคิดทางการเมือง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การเมือง หมายถึง การใช้อำนาจ กิจกรรมในการใช้อำนาจของรัฐและการกระทำต่างๆ ที่เกี่ยวกับการได้มาซึ่งอำนาจ การให้ได้มาซึ่งอิทธิพล การใช้อำนาจเพื่อการบริหารรัฐกิจ การจัดระเบียบสังคม หรือการจัดสรรคุณค่าในสังคม และกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมและทรัพย์สิน

5.2 แนวคิดทางการเมือง หมายถึง แนวคิดของบุคคลที่มีความเชื่อ อุดมการณ์ ในทางการเมือง อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับ โครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีกฎ ระเบียบ แบบแผน รูปแบบ วิธีการต่างๆ จะดำเนินการอย่างไร ด้วยวิธีการใด เพื่อให้การดำเนินการต่อ กลไกเหล่านั้นเป็นไปได้ และเพื่อให้เกิดกระบวนการการบริหารการปกครองเป็นไปในทิศทางที่คน ต้องการ

5.3 ความชอบธรรมทางการเมือง หมายถึง การยอมรับในกฎหมาย หรือระบอบ การเมืองในฐานะที่เป็นผู้ที่มีสิทธิในการปกครอง ซึ่งหัวใจสำคัญของเรื่องความชอบธรรมคือการยอมรับของผู้ถูกปกครอง โดยการยอมรับของผู้ถูกปกครองนั้นอาจจะมีได้หลายรูปแบบ อาทิ การยอมรับจากความกลัว การยอมรับด้วยความยินยอมพร้อมใจ การยอมรับด้วยการเห็นว่าผู้ที่มีอำนาจเหนือเรานั้นเป็นผู้แทนที่เราเลือกมา เพราะว่าเราคิดว่าเรามีอำนาจในการปกครอง

5.4 ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่สามารถมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น นำบุคคลเหล่านั้นไปโดยได้รับความไว้วางใจและเชื่อใจอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังได้รับความเคารพนับถือ ความร่วมมือและความมั่นใจ จากผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง

5.5 บทบาท หมายถึง แบบแผนพฤติกรรม หรือการได้กระทำต่าง ๆ ของบุคคลที่สังคมคาดหวัง หรือกำหนดให้กระทำ โดยจะมีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่และสิทธิซึ่งขึ้นอยู่กับฐานะ หรือตำแหน่ง ทางสังคมของบุคคลนั้นซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ หากบุคคลที่สังคมคาดหวังนั้น ไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามที่ได้ดำรงตำแหน่ง ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

5.6 การพัฒนา หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ หรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ทราบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และ
ประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

6.2 ทำให้ทราบความเหมือนและความต่างของแนวคิดและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

6.3 ทำให้ทราบผลที่เกิดขึ้นจากแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์ และประธานาธิบดีปึก จุงฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน ในการวิจัยเรื่องนี้ใช้แนวคิดและทฤษฎี ดังนี้ คือ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดการพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรม และแนวคิดบทบาท ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์แนวคิดทางการเมืองที่ผู้นำทั้งสองใช้ในการปกครองประเทศในช่วงเวลานั้นๆ โดยกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็นสองระดับคือ

- แนวคิดระดับโครงสร้าง/สังคม แนวคิดที่นำมาใช้คือ แนวคิดการพัฒนา แนวคิดภาวะทันสมัย และแนวคิดความชอบธรรม กรอบแนวคิดในระดับนี้ครอบคลุมปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

- แนวคิดระดับปัจเจก แนวคิดที่นำมาใช้คือ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำและแนวคิดบทบาท แนวคิดนี้เชื่อมโยงปัจจัยระดับบุคคลเข้ากับปัจจัยภายใน

1. แนวคิดจิตวิทยาการเมือง

จิตวิทยาการเมืองคือจิตวิทยาแขนงหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองการปกครอง เป็นการศึกษารัฐศาสตร์ตามแนวทางจิตวิทยาโดยมีหน่วยการศึกษาคือมนุษย์ จิตวิทยาการเมืองจะให้ความสำคัญกับพฤติกรรมทางการเมืองและจะนำเอาทฤษฎีทางจิตวิทยามาประยุกต์เพื่ออธิบายสาเหตุที่ทำให้ พฤติกรรมการเมืองของปัจเจกชนแตกต่างกันออกไป พฤติกรรมการเมืองที่จะถูกหยิบยกขึ้นมาศึกษาประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้นำ และพฤติกรรมการเมืองรูปแบบต่างๆ (ณรงค์ สินสวัสดิ์, 2522, น.1)

จิตวิทยาตามทัศนะของผู้เขียนคือ สิ่งที่แสดงออกมาจากตัวบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดมาจากทางด้านครอบครัว ชาติกำเนิด การอบรมเลี้ยงดู การศึกษา การทำงานและประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่งทำให้บุคคลได้แสดงออกมาในรูปแบบต่างๆที่แตกต่างกัน

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (2527, น.1-28) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับสิ่งกำหนดพฤติกรรมมนุษย์โดยแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ลักษณะนิสัยของมนุษย์ ลักษณะนิสัยหมายถึงสิ่ง 3 ประการ คือ ความเชื่อ ค่านิยม และบุคลิกภาพ

1.1 ความเชื่อ หมายถึงสิ่งที่บุคคลคิดว่าการกระทำบางอย่างหรือสิ่งของบางอย่างมีอยู่จริงหรือเกิดขึ้นจริงๆ ความเชื่ออาจได้มาโดยการเห็น ได้สัมผัส ได้ยินกับหู หรือได้รับคำบอกเล่า อ่านจากข้อเขียนหรือสิ่งตีพิมพ์ รวมทั้งการคิดขึ้นมาเอง

1.2 ค่านิยม เป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมที่สำคัญ ค่านิยมนั้นอาจหมายถึงการคำนึงถึง แนวประพฤติปฏิบัติว่าจะไรควรหรือไม่ควร ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของค่านิยมก็คือเป็นลักษณะความคิดที่ไม่เฉพาะเจาะจง ค่านิยมอาจได้มาโดยการอ่าน คำบอกเล่า หรือคิดขึ้นมาเอง

1.3 บุคลิกภาพ เป็นส่วนหนึ่งของลักษณะนิสัย นอกเหนือไปจากความเชื่อและค่านิยม บุคลิกภาพคือสิ่งที่บอกว่าบุคคลจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่งๆหมายความว่าถ้าสถานการณ์อย่างเดียวกันแล้ว คนสองคน มีพฤติกรรมต่างกันเราก็อาจจะอธิบายได้ว่าคงเป็นเพราะว่าเขามีบุคลิกภาพที่ต่างกันและคนๆเดียวถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ต่างกันก็ควรมีพฤติกรรมต่างกันออกไป การที่จะอธิบายว่าบุคลิกภาพได้มาอย่างไรนั้นจะต้องอาศัยทฤษฎีในทางจิตวิทยาทฤษฎีหนึ่งคือทฤษฎีแห่งการเรียนรู้ หลักของทฤษฎีนี้บ่งว่าคนหรือสัตว์ ก็ตามถ้าพฤติกรรมใดนำมาซึ่งรางวัล สัตว์หรือคนๆนั้นจะมีแนวโน้มหรือพฤติกรรมแบบนั้นอีกเมื่อมีโอกาส แต่ถ้าพฤติกรรมใดนำมาซึ่งการลงโทษสัตว์หรือคนๆนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่ทำเช่นนั้นอีกเมื่อมีโอกาส

2. สิ่งที่ไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมนุษย์

2.1 สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ลักษณะนิสัยของบุคคลคือ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ นั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม แต่พฤติกรรมจะเกิดขึ้นยัง

ไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมนี้จะเป็นอย่างใดก็ได้ เช่น อาหาร เสียงปืน คำสบประมาท หนังสือ ความหิว ถ้าเราเดินไปตามถนนได้ยินเสียงดังปัง เราก็จะหันไปหาที่มาของเสียงนั้น เสียงปืนนั้นเป็นสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ในเรื่องสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมนี้สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมอย่างหนึ่งอาจมีพลังในการกระตุ้นพฤติกรรมไม่เท่ากัน

2.2 ทักษะคิด คือการที่บุคคลคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่งหรือการกระทำอันหนึ่งในทำนองที่ว่าดีหรือไม่ดี สมควรหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ทักษะคิดไม่ใช่พฤติกรรม เพราะพฤติกรรมยังไม่เกิดขึ้น แต่ว่าทักษะคิดเป็นสิ่งที่มาก่อนพฤติกรรมและเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมด้วย

2.3 สถานการณ์ หมายถึงสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอยู่ในสถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

สรุปได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย ซึ่งแบ่งเป็นความเชื่อ ค่านิยม และบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

1.1 กระบวนการขัดเกลาทางการเมือง (Political socialization)

1.1.1 ความหมายของการขัดเกลาทางการเมือง

การแสดงบทบาทและแนวคิดทางการเมืองผ่านออกมาจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สิ่งที่หล่อหลอมจนบุคคลได้แสดงออกมานั้น คือกระบวนการขัดเกลาทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมืองหรือการให้การเรียนรู้ทางการเมือง เป็นแนวคิดที่สำคัญเสมือนเป็นการปลูกฝัง การเตรียมพร้อมให้กับบุคคล การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนในทางการเมืองนั้น เป็นผลมาจากการกล่อมเกลาทางการเมือง

ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร (2556, น.195) กล่าวว่ากระบวนการขัดเกลาทางการเมือง เป็นกระบวนการที่สำคัญที่นำเอาวัฒนธรรมทางการเมืองเข้าไปสู่ประชาชนเป็นวิธีการเรียนรู้วิถีชีวิตทางการเมืองว่ามั่นคงอยู่และเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไร ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางการเมืองจะทำให้พลเมืองได้รับผลในการที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ อำนาจหรือการอดทนและไม่อดทนกับสิ่งที่ไม่เป็นธรรม

พรอัมรินทร์ พรหมเกิด (2545, น.223) กล่าวว่า การกล่อมเกลาทางการเมือง จัดเป็นกระบวนการทางสังคมและจิตวิทยาซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามที่สังคมต้องการ

ในทัศนะของผู้เขียน การขัดเกลาทางการเมืองหมายถึง การที่บุคคลได้เรียนรู้ผ่านการอบรม การสั่งสอน จากสถาบันต่างๆ รวมถึงตลอดถึงประสบการณ์ที่ประสบมาจนเกิดเป็นกระบวนการหล่อหลอมให้บุคคลมีแนวคิดทางการเมืองโดยอิงจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ผ่านมาจากการดำเนินชีวิต

1.1.2 บทบาทของการขัดเกลาทางการเมือง

การขัดเกลาทางการเมืองหรือการกล่อมเกลาทางการเมือง ได้ทำหน้าที่ทั้งระดับบุคคลและในระดับสังคม โดยทั่วไปแยกออกเป็นสองด้าน *ด้านที่หนึ่ง* การให้การศึกษาอบรมแก่ปัจเจกชน กรณีนี้การกล่อมเกลาทางการเมืองจะกล่อมเกลาปัจเจกชนแต่ละคนในเรื่องทัศนคติและค่านิยมทางการเมือง การให้การศึกษาและฝึกอบรมนี้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ปัจเจกชนมีทัศนคติและค่านิยมทางการเมืองตามที่ปัจเจกชนได้รับการศึกษาและอบรมมาซึ่งกระบวนการศึกษาและอบรมนี้ เป็นการกล่อมเกลาที่มีระยะเวลาที่ผ่านกระบวนการที่ต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และ*ด้านที่สอง* คือการสนับสนุนระบบการเมือง เป็นลักษณะการกล่อมเกลาทางการเมืองที่ช่วยรักษาและสร้างความชอบธรรมให้กับระบบการเมือง กระทำโดยการวางเงื่อนไขและให้การศึกษแก่สมาชิกเพื่อต้องการให้สมาชิกเชื่อฟัง ทำตามบทบาทต่างๆ ที่กำหนดเพื่อให้ระบบการเมืองดำรงอยู่และดำเนินไป นอกจากนี้ที่กล่าวมาข้างต้นการกล่อมเกลาคนทางการเมืองยังมีบทบาทสำคัญในการฝึกคนให้ตระหนักถึงสิทธิและยอมรับสิทธิอำนาจ การกล่อมเกลาทางการเมืองยังรวมไปถึงการสอนให้เคารพกฎหมายและปฏิบัติตามเจ้าหน้าที่บ้านเมืองซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการถูกสอนให้ยอมรับอำนาจของผู้ที่มีอำนาจ (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2556: 224) จะเห็นได้ว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการที่ทำให้บุคคลมีแนวคิดทางการเมืองไปในทิศทางใด ซึ่งการขัดเกลาทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลว่าจะได้รับการเรียนรู้มาในรูปแบบใด

1.1.3 ตัวกลางในการขัดเกลาทางการเมือง

การขัดเกลาทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีตัวกลางที่จะทำการขัดเกลา นักชาติกร อุ๋นตรงจิตร (2556, น.195-196) ได้อธิบายว่า ตัวกลางในการขัดเกลาทางการเมืองประกอบด้วย ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน กลุ่มสังคม และสื่อมวลชน

กระบวนการขัดเกลานั้นจะเริ่มจากรอบครัวก่อน โดยพ่อแม่มีส่วนสำคัญต่อกระบวนการขัดเกลาทางการเมือง เด็กจะเรียนรู้ทางการเมืองผ่านผู้ปกครองจากการดำเนินชีวิตของบุคคลในครอบครัวที่มีลักษณะการดำเนินชีวิตแบบการใช้อำนาจหรือการดำเนินชีวิตในครอบครัวแบบที่ให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในครอบครัว กลุ่มต่อมาที่มีผลต่อการขัดเกลาทางการเมืองของบุคคลคือกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนได้ให้ความหมายครอบคลุมรวมทั้ง

ตั้งแต่กลุ่มเพื่อนต่างๆ ไป กลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน กลุ่มเพื่อนในที่ทำงานตลอดจนกลุ่มเพื่อนในสังคมอื่นๆ การขัดเกลาทางสังคมผ่านกลุ่มเพื่อนเป็นไปได้ในสองทิศทางคือสนับสนุนกับเปลี่ยนแปลงให้เกิดแนวคิดไปในทิศทางของกลุ่มตน โรงเรียนเป็นตัวกลางต่อมาที่มีความสำคัญในการขัดเกลาเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ในทางการเมือง โรงเรียนเป็นสถานที่ที่บุคคลจะต้องร่ำเรียนหนังสือ ซึ่งการเรียนหนังสือได้มีกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการกล่อมเกลาทางการเมืองผ่านกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องการเมือง ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

ตัวกลางในการขัดเกลาทางการเมืองลำดับที่สี่คือกลุ่มสังคม กลุ่มสังคมหมายรวมถึงกลุ่มอาชีพ กลุ่มศาสนาและองค์กรทางสังคม การที่บุคคลต้องดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม กลุ่มสังคมจึงมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขัดเกลาทางสังคมมีอิทธิพลต่อบุคคลในการขัดเกลาทางการเมือง เช่น ศาสนาพุทธสอนให้คนเชื่อในกฎแห่งกรรม ทำให้คนไทยไม่กระตือรือร้นในการทำงานเพื่อเสริมสร้างอาชีพในครอบครัว ซึ่งต่างจากลัทธิขงจื้อที่ให้มองสังคมเป็นครอบครัวใหญ่ ทำให้คนเกาหลีใต้ต่างมุ่งช่วยกันทำงานเพื่อที่ให้สังคมซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัวเป็นครอบครัวที่อุดมสมบูรณ์

ตัวกลางลำดับสุดท้ายที่ทำหน้าที่ในการกล่อมเกลาทางการเมืองคือสื่อมวลชนซึ่งเป็นผู้ที่นำเสนอข่าวสารข้อมูลให้ประชาชนได้รับรู้ การนำเสนอข่าวสารผ่านช่องทางของสื่อมวลชนหวังกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มใหญ่ สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการทำให้บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสารและเป็นการทำให้ประชาชนซึมซับและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนเข้าถึงได้ง่าย สื่อมวลชนเปรียบเสมือนผู้ป้อนประชาชนเปรียบเสมือนผู้รับซึ่งการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองนั้นบางกรณีก็เป็นไปในการเสริมส่งสนับสนุนอำนาจรัฐจึงมุ่งนำเสนอแต่ข่าวสารที่รัฐรับประโยชน์ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาลเป็นฝ่ายที่ประชาชนต้องต่อต้าน ตัวกลางหรือองค์กรที่ให้การอบรมเรียนรู้กับบุคคลมีอิทธิพลอย่างมากในการขัดเกลาทางการเมือง เนื่องด้วยในการดำเนินชีวิตของบุคคลต้องเกี่ยวข้องกับองค์กรเหล่านี้ซึ่งนำมาต่อเชื่อมกับประสบการณ์ตรงที่เกิดจากตัวเองทำให้เกิดเป็นแนวคิดทางการเมืองที่แสดงออกมา

จากแนวคิดจิตวิทยาการเมือง สามารถนำมาใช้อธิบายลักษณะภูมิหลังทางสังคม การกล่อมเกลาทางสังคม ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และนายปึก จุง ฮี ซึ่งส่งผลต่อแนวคิดของบุคคลทั้งสองเกี่ยวกับการปกครองประเทศ

2. แนวคิดการพัฒนา

2.1 ความหมายของการพัฒนา

งานศึกษาจำนวนมากได้ให้ความหมายของการพัฒนาไปในทิศทางของการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คนทั้งในระดับปัจเจกและระดับสังคม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งหมายรวมถึงโครงสร้างของสังคมของประชากรด้วยเช่นกัน (ทวิ ทิม ขำ, 2528.น.2 สนธยา พลศรี, 2533,น.8) ทั้งนี้การพัฒนายังเป็นไปในลักษณะของการวางแผนและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถของผู้คนในสังคมให้เป็นอย่างต่อเนื่อง (โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์, 2533,น.5 วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2549, น.9) ส่วนการพัฒนาในทัศนะของ เกื้อ วงศ์บุญสิน (2545, น.76) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิมในลักษณะเดียวกับความหมายที่ได้ให้ไว้ก่อนหน้านี้ โดยเกื้อ วงศ์บุญสิน ได้เน้นย้ำด้วยว่า การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องครอบคลุมทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ กล่าวได้ว่า การพัฒนาอาจแบ่งเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ความหมายของการพัฒนาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยชิ้นนี้นั้น หมายถึงการสร้างและทำให้มีความเจริญขึ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ เพื่อให้สภาพสังคมและประเทศชาติมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยประกอบด้วยการวางแผนและดำเนินงานไปตามแผนงานที่ได้วางแผนไว้ เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์หรือเป้าหมายตามที่ได้วางแผนกำหนดไว้ แนวคิดการพัฒนานี้จะนำมาใช้อธิบายลักษณะการดำเนินการพัฒนา เหตุปัจจัยที่ดำเนินการพัฒนา กระบวนการพัฒนาที่ได้ดำเนินการและผลที่เกิดจากการดำเนินการพัฒนาของผู้นำทั้งสองคือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และนายพลปึก จุง ฮี

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศต่างๆ

ปรัชญา เวสารัชชและ ปธาน สุวรรณมงคล (2532 ,น.615-631) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของยุทธศาสตร์การพัฒนาซึ่งสามารถสรุปว่ามีแง่มุมที่สำคัญ คือ

2.2.1 จุดเริ่มต้นของการพัฒนา

การที่ประเทศอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ เช่นสหรัฐอเมริกา ประเทศยุโรป ตะวันตก ญี่ปุ่น หรือแม้แต่สหภาพโซเวียต มีการพัฒนาต่อเนื่องมานานจนทำให้เป็นประเทศที่

พัฒนาแล้ว ต่างกับประเทศกำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนามีจุดเริ่มต้นของการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยค่อนข้างช้า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเกิดจากผู้ปกครองที่ไม่ได้สนใจพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางกายภาพและการพัฒนาคน อีกประการหนึ่งประเทศที่กำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนาส่วนใหญ่เคยเป็นดินแดนซึ่งเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศยุโรปตะวันตกมาก่อน เช่น อินเดีย อินโดนีเซีย เป็นต้น

ประเทศที่เคยตกเป็นอาณานิคมมักได้รับการพัฒนาในด้าน โครงสร้างที่สนับสนุนการผลิตวัตถุดิบเพื่อส่งออกผลประโยชน์ส่วนใหญ่จึงตกอยู่ที่ประเทศเมืองแม่ ประเทศเหล่านี้เมื่อได้รับเอกราชหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถจะดำเนินการสืบเนื่องต่อไปให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล

ประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาส่วนใหญ่จึงเริ่มต้นที่ฐานเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมดั้งเดิม ประชาชน ขาดทุนและขาดความรู้ เกิดสภาวะไร้เสถียรภาพทางการเมือง ขาดแคลนเทคโนโลยี ขาดโครงสร้างพื้นฐานทางอุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรมแผนใหม่ต้องพึ่งพาสินค้าอุตสาหกรรม ทุน เทคโนโลยีจากต่างประเทศและประชากรยังขาดความพร้อมที่จะร่วมพัฒนา ต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถดำเนินการต่ออย่างต่อเนื่องและบางประเทศได้เปรียบจากผลการพัฒนาของประเทศเจ้าอาณานิคม

2.2.2 จุดเน้นของการพัฒนา

การพัฒนาประเทศแต่ละประเทศนั้นมีจุดเน้นในการพัฒนาที่แตกต่างกันออกไป แต่โดยส่วนใหญ่ที่ดำเนินการ จุดเน้นแรกคือการเร่งรัดพัฒนาเกษตรกรรมซึ่งเป็นฐานหลักของประเทศด้อยพัฒนาและประเทศกำลังพัฒนา เนื่องด้วยโครงสร้างเกษตรกรรมเป็นโครงสร้างหลักและประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตรและแก้ปัญหาการถือครองที่ดินซึ่งตกอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดินรายใหญ่ๆ แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไประบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้เข้ามาเกี่ยวพันกับการพัฒนาของทุกประเทศ การพัฒนาประเทศที่เน้นด้านเกษตรกรรมก่อให้เกิดการพัฒนาที่ล่าช้าปัญหาสำคัญคือ ได้นำเอาส่วนเกินจากการอุปโภคบริโภคของวัตถุดิบและผลผลิตด้านการเกษตรนำไปซื้อสินค้าอุตสาหกรรมและบริการปรากฏว่ามีมูลค่าที่น้อยกว่าสินค้าอุตสาหกรรม การไม่สามารถจะกำหนดราคาสินค้าได้ การต่อรองเสียเปรียบผู้ซื้อดำเนินการแก้ปัญหาเน้นการกระจายสินค้าหลักก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหา

ได้ จึงทำให้เกิดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศ ขาดทุนเพื่อที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมและไม่สามารถแก้ไขปัญหาการครอบงำทางเศรษฐกิจของชนกลุ่มน้อยที่เป็นกลุ่มขุนนางหรือเจ้าของที่ดิน

แนวการพัฒนาอีกระดับหนึ่งคือ พยายามสร้างอุตสาหกรรมการเกษตรโดยแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมิเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้าและสามารถเก็บรักษาได้นานซึ่งนับว่ามีความเหมาะสมพอสมควรเพราะสร้างฐานการพัฒนาจากโครงสร้างที่มีอยู่เดิม แต่การแข่งขันในตลาดโลกก็เพิ่มขึ้นและการที่ไม่สามารถทำการสกัดกั้นสินค้าอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศได้ก็จะทำให้ต้องขาดดุลการค้า

การพัฒนาในระดับต่อมาคือ การเร่งผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศโดยวัตถุประสงค์หลักคือการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้าต้องอาศัยแหล่งทุน หากแหล่งทุนภายในไม่เพียงพอต้องอาศัยแหล่งทุนจากต่างประเทศหรือสถาบันทางการเงินระหว่างประเทศอื่นๆซึ่งจะก่อหนี้ระหว่างประเทศขึ้น การพัฒนาตามแนวทางนี้ตลาดภายในต้องมีความสามารถพอจะรองรับการลงทุนและรัฐบาลต้องสนับสนุนให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้หรือใช้การกีดกันเพื่อปกป้องสินค้าภายในประเทศ ขนาดของตลาดภายในวัดได้จากกำลังซื้อของประชากร แต่หากรายได้หลักมาจากเกษตรกรรมกำลังซื้อก็มีจำกัด ในหลายประเทศจึงเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมควบคู่กันเรียกว่าการพัฒนาแบบก้าวหน้าอาศัยอำนาจรัฐในการช่วยสนับสนุนด้านการปฏิรูปที่ดินและการกระจายผลประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด

สำหรับระดับสุดท้ายคือยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลักเพื่อการส่งออกดังเช่นสาธารณรัฐเกาหลีใช้ในนโยบายการมองออกไปข้างนอก ญี่ปุ่นเน้นใช้ยุทธศาสตร์นี้หลังสงครามโลกครั้งที่สองและประเทศไทยใช้ยุทธศาสตร์นี้ในปัจจุบัน

2.2.3 แหล่งทุนและผู้รับประโยชน์จากการพัฒนา

การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาต้องคำนึงถึงแหล่งทุนและผู้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งทุนที่สำคัญได้แก่แหล่งทุนภายในประเทศ การลงทุนจากต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ ประเทศที่มีการพัฒนาสูงสามารถระดมแหล่งทุนจากภายในประเทศได้มาก ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนามีแหล่งทุนภายในประเทศ

จำกัด การพึ่งแหล่งทุนเพื่อการพัฒนาสะท้อนถึงผู้รับประโยชน์จากการพัฒนาด้วย นอกเหนือจากประโยชน์ที่ผู้บริหารประเทศได้รับแล้ว การเลือกแหล่งเงินทุนยังเป็นการกำหนดตัวผู้รับประโยชน์จากการพัฒนาด้วย ถึงแม้จะพึ่งทุนภายในสิ่งที่จะต้องพึ่งพาจากชาวต่างประเทศคือเทคโนโลยีและการจัดการทำให้แต่ละประเทศมีนโยบายเปิดในเชิงสัมพันธ์กับต่างประเทศ

2.2.4 ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา

การกำหนดให้ใครมีบทบาทในการพัฒนาเป็นการกำหนดระบบเศรษฐกิจของประเทศประเทศที่ยึดยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยอาศัยกลไกตลาดเป็นตัวกำหนดโดยมักจะยึดแนวเศรษฐศาสตร์เสรีหรือทุนนิยม ในขณะที่ประเทศที่ยึดยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยรัฐมีบทบาทน่าจะยึดแนวสังคมนิยมเป็นแนวทาง ยุทธศาสตร์แรก มักถูกเรียกว่ายุทธศาสตร์แนวอนุรักษ์นิยมซึ่งเน้นการสนับสนุนเอกชนให้มีบทบาทในการพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศและอาศัยแนวการค้าเสรี รัฐบาลมีบทบาทน้อย หรืออาจแทรกแซงในแง่การกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆและมักอาศัยภาษีเป็นตัวดึงดูดผลของการพัฒนาเพื่อแบ่งสรรต่อไป มีหลายกรณีที่ผลการพัฒนาตกอยู่กับกลุ่มคนบางกลุ่ม เกิดการประสานประโยชน์ระหว่างผู้ลงทุนประกอบการกับผู้ครองอำนาจ เกิดการกระจายประโยชน์การพัฒนาที่ไม่ทั่วถึง การเติบโตทางเศรษฐกิจอาจสูงเนื่องจากผู้ลงทุนมีแรงจูงใจ แต่ช่องว่างรายได้ของคนรวยกับคนจนมีสูงและเกิดปัญหาทางสังคมอื่นๆตามมาเช่นปัญหาการอพยพจากชนบทสู่เมือง ปัญหาเด็กและสตรี เป็นต้น สำหรับยุทธศาสตร์ที่สอง เป็นยุทธศาสตร์แนวปฏิรูปหรือปฏิวัติโดยรัฐมีบทบาทดำเนินการทางเศรษฐกิจ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตเอง ยุทธศาสตร์ลักษณะนี้ดำเนินการโดยกลุ่มประเทศสังคมนิยมโดยอาจใช้ทุนของรัฐบาลและกู้ยืมจากต่างประเทศ โดยประชาชนส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างของรัฐ รัฐจึงสามารถกำหนดค่าตอบแทนได้ตามที่ต้องการและสามารถผลักดันเงินของประโยชน์ที่จัดสรรเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีหรือการลงทุนอื่นๆได้อย่างเต็มที่

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างลัทธิการเมืองกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

แบ่งเป็นลัทธิประชาธิปไตยและลัทธิสังคมนิยม

- *ลัทธิประชาธิปไตย* เป็นลัทธิที่เน้นเสรีภาพของปัจเจกบุคคล ลัทธินี้จึงสอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ให้เอกชนมีอิสระในการลงทุนผลิตสินค้ามีผลให้เกิดยุทธศาสตร์

การพัฒนาที่เน้นกลไกตลาดโดยรัฐมีบทบาทจำกัด ประเทศสหรัฐอเมริกาและยุโรปตะวันตกได้พัฒนาประเทศภายใต้การเมืองประชาธิปไตย-ระบบเศรษฐกิจทุนนิยม จากความสำเร็จในการพัฒนาทำให้กลายมาเป็นตัวแบบในการพัฒนา

- *ลัทธิสังคมนิยม* เป็นลัทธิเศรษฐกิจการเมืองที่เน้นความสำคัญของบทบาทรัฐมากกว่าปัจเจกบุคคล โดยรัฐเป็นฝ่ายกุมอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สหภาพโซเวียตเป็นแม่แบบที่สำคัญของลัทธิสังคมนิยมมาร์กซิสต์ หลังสงครามโลกครั้งที่สองประเทศยุโรปตะวันออกได้รับเอาไปใช้และในเอเชียสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนในสมัยเหมา เจ๋อ ตุงก็รับเอามาใช้ทำให้รัฐมีบทบาทสูงในการพัฒนาประเทศ

แนวโน้มของลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์การพัฒนากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมนับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศทั้งหลายได้นำเอายุทธศาสตร์การพัฒนาแบบต่างๆมาใช้และให้ผลที่แตกต่างกันไป การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้าง ได้แก่การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองโดยการแลกเปลี่ยนสินค้ามาเป็นเศรษฐกิจการค้าการขยายตัวจากชุมชนเล็กเป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีการพัฒนาอุตสาหกรรมมากขึ้น หากจะศึกษาพัฒนาการของประเทศที่นำเอาระบบการเมืองประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เน้นกลไกตลาดทำให้สร้างปัญหาการกระจายรายได้ การกระจายการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบทที่ไม่เท่าเทียมกัน ในขณะที่ประเทศในกลุ่มแอฟริกาและลาตินอเมริกาและเอเชียที่นำเอาแนวทางสังคมนิยมไปใช้ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างได้แก่ผู้นำทางการเมือง ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ข้อจำกัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีและเหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นโดยไม่คาดหมาย เป็นต้น

2.4 เป้าหมายของการพัฒนา

การพัฒนาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะดำเนินการได้ถ้าไม่มีเป้าหมายในการพัฒนา เป้าหมายของการพัฒนาอาจมีหลากหลายเป้าหมายซึ่งในงานวิจัยนี้ได้แบ่งเป้าหมายของการพัฒนาออกเป็น 2 ด้านคือการพัฒนาคนและการพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่ง วิรัช วิรัชนิภาวรรณ(2544: 44) ได้กล่าวถึงการพัฒนา 2 ด้านนี้ไว้ว่า

ด้านที่ 1 *การพัฒนาคน* เน้นการพัฒนาที่ตัวปัจเจกชนเพื่อให้มีความฉลาดและมีคุณภาพและยังรวมถึงการพัฒนาความรู้สึกริชามารยาท บุคลิก ลักษณะนิสัย ซึ่งสรุปได้ว่าการ

พัฒนาในระดับปัจเจกนี้มุ่งพัฒนาเพื่อให้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นคนที่มีความคุณธรรม ที่มีความยึดมั่นในความดี ซื่อสัตย์ ยุติธรรมและรู้จักรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งการจะพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องพัฒนาสองด้านให้ควบคู่กันไป คือการพัฒนาคนด้านวัตถุหรือรูปธรรม เป็นการพัฒนาที่เน้นไปในทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเน้นรายได้ของบุคคล และให้ความสำคัญกับผลิตผลของงานซึ่งการเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนี้เป็นการพัฒนาตามแนวทางสังคมนิยม

ด้านที่ 2 การพัฒนาวัตถุหรือสิ่งแวดล้อม การพัฒนาวัตถุและสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับประชาชน ซึ่งสัญญา สัญญาวิวัฒน์ (อ้างจาก วิรัช วิรัชนิการธรรม, 2549, น.53) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาวัตถุไว้ว่าเป็นการสร้างสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับมนุษย์ในการครองชีพและยังกล่าวไว้รวมถึงการซ่อมแซมปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ ส่วนในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมนั้นก็ให้ความหมายรวมเอาการพัฒนาวัตถุและสิ่งแวดล้อมรอบตัวคนให้มีความเจริญขึ้น ในยุคของผู้นำทั้งสองซึ่งเป็นเป้าหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ นั้น แนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนา คือการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจขึ้นมา

2.5 กลยุทธ์และกระบวนการพัฒนา

ในงานวิจัยชิ้นนี้จะนำเสนอกลยุทธ์การพัฒนา 2 แบบ คือกลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับบนและกลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับล่าง ดังนี้

แบบที่หนึ่ง กลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับบน

กลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับบนนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการพัฒนา “บนลงล่าง” เป็นการพัฒนาที่รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย ทิศทางและกลยุทธ์การบริหาร โครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม กลยุทธ์การพัฒนาระดับบนเน้นความสำคัญของกระบวนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การพัฒนาเมือง การใช้เทคโนโลยีรวมถึงการเปิดตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้กระบวนการนี้ยังต้องประกอบไปด้วย การกำหนดโครงการลงทุนขนาดมหึมา การปรับปรุงปฏิรูปหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนด้วยการขยายขอบเขตอำนาจ ความสามารถและหน้าที่ให้มีศักยภาพในการบริหารโครงการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและท้องถิ่น ใช้กลไกในการกระจายและจัดการทรัพยากรและการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมืองและการบริหาร

แบบที่สอง กลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับล่าง

การกำหนดการพัฒนาจากระดับล่าง ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นการพัฒนาไปในพื้นที่ที่กลุ่มคนถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา การพัฒนาที่กำหนดจากระดับล่างหรือเรียกกันว่า “ล่างขึ้นบน” มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นและทักษะของประชาชน แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการบริการของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานเริ่มจากชุมชนระดับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดกระบวนการที่ต่อเนื่องประสานแผนงาน นโยบายและโครงการมายังอำเภอ จังหวัด ภาคและประเทศโดยมุ่งเน้นตามลำดับดังนี้ มีองค์กรที่ทำหน้าที่ในการวางแผนการวางแผนการพัฒนาให้ประชาชนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับชุมชน การดำเนินโครงการเน้นหนักในการใช้แรงงาน โครงการควรเป็นโครงการขนาดกลางและขนาดเล็ก เน้นการผลิตแบบครบวงจรผสมผสาน ยึดหยุ่น วัตถุประสงค์ การใช้เทคโนโลยีควรคำนึงถึงทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาต้องไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ประสานงานและช่วยเหลือทางวิชาการ

จากแนวคิดการพัฒนา สามารถนำมาใช้อธิบายการพัฒนาที่เกิดขึ้นในยุคสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เป็นผู้นำคณะรัฐบาลว่าดำเนินการในการพัฒนาประเทศในรูปแบบลักษณะใดและการพัฒนานั้นส่งผลต่อประเทศอย่างไร โดยในการพัฒนานั้นมีปัจจัยใดที่เข้ามาเกี่ยวข้อง มีการดำเนินรูปแบบในการพัฒนายึดตามยุทธศาสตร์ใด และผลของการดำเนินการพัฒนานั้นได้ส่งผลอย่างไรหลังจากได้ดำเนินการตามแผนการพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น

3. ทฤษฎีภาวะทันสมัย

ทฤษฎีภาวะทันสมัย เป็นทฤษฎีการพัฒนาที่รุ่งโรจน์มาก และถูกนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศด้อยพัฒนาอย่างกว้างขวางในราวปลายทศวรรษ 1950 – 1960 จุดกำเนิดของทฤษฎีมาจากความสำเร็จในการพัฒนาของกลุ่มยุโรปตะวันตกหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งยึดแนวทางการพัฒนาแบบทุนนิยม(Capitalism) หรือเน้นการดำเนินการทางเศรษฐกิจแบบเสรี (เกื้อ วงศ์บุญสิน, 2545, น.38)

3.1 ความหมายของภาวะทันสมัย

ภาวะทันสมัย เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเกี่ยวพันกับทุกแง่ของชีวิตมนุษย์ ในสังคมเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงสภาพดั้งเดิมให้เป็นทันสมัยกล่าวคือมีสภาพของความเป็นเมืองมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวนคนที่มีความรู้เพิ่มมากขึ้นมีการสร้างอุตสาหกรรมแทนการเกษตร รายได้ประชาชาติต่อคนขยับขึ้นสูง คนได้รับข่าวสารเพิ่มมากขึ้น (สิทธิพันธ์ พุทธหุน, 2542, น.51)

ความทันสมัยในด้านการเมือง หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจากระบบสังคมที่ก้าวหน้าน้อยไปสู่ระบบสังคมที่ก้าวหน้ามากโดยส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดความทันสมัยจากประเทศตะวันตกเป็นตัวชี้วัดว่าทันสมัยมากน้อยเพียงใด(วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2549, น. 44)

สนธยา พลศรี (2533, น.10) ได้ให้ความหมายของความทันสมัย ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆที่ยังล้าหลังโบราณให้เหมือนกับสิ่งเดียวกันในประเทศที่เจริญแล้ว

จากความหมายของภาวะทันสมัยนั้น ทำให้ได้ข้อสรุปของผู้เขียนว่า ภาวะทันสมัยคือสภาพการณ์และลักษณะและลักษณะของสังคมที่อยู่ในระดับเท่าเทียมกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมของโลก

3.2 ลักษณะของภาวะทันสมัย

สิทธิพันธ์ พุทธหุน เสนอว่ากระบวนการทำให้ทันสมัยและลักษณะของสังคมทันสมัย มีดังนี้

1) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการปฏิบัติ เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนไปอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ คนจะประสบกับสิ่งแปลกใหม่

2) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยนี้จะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกเรื่อง ครอบคลุมถึงความคิดตลอดจนพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ซึ่งมีปัจจัยต่างๆมากมายที่เกี่ยวข้อง เช่น การปฏิบัติอุตสาหกรรม การสร้างชุมชนเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงจิตสำนึกทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นต้น

3) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ เมื่อด้านใดด้านหนึ่งของชีวิตสังคมแปรเปลี่ยนจะทำให้เกิดผลกระทบต่อด้านต่างๆไปด้วย

4) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมทั้งโลก โดยเริ่มจากประเทศยุโรปก่อน ต่อมาได้ขยายแนวความคิดและรูปแบบพฤติกรรมมายังประเทศต่างๆทั่วโลก จนถือได้ว่าปรากฏการณ์การสร้างคามทันสมัยเป็นสิ่งที่ยอมรับกันในทุกสังคม

5) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่ยาวนาน เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลานาน ถึงแม้ว่าการทำให้ทันสมัยนี้เป็นกระบวนการแบบปฏิวัติ แต่ก็มีลักษณะเป็นวิวัฒนาการ

6) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอน นั่นคือการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะดั้งเดิมไปสู่ลักษณะที่ทันสมัยจะเป็นไปอย่างมีลำดับขั้น ซึ่งอาจแบ่งเป็นช่วงๆได้หลายช่วง

7) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในสังคมที่ทันสมัยนั้นจะมีปัจจัยหลายประการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงเป็นที่เชื่อกันว่ากระบวนการสร้างคามทันสมัยนี้มีแนวโน้มที่จะนำสังคมต่างๆไปสู่การรวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ

8) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่กลับคืนสู่สภาพเดิมไม่ได้ นั่นคือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว กระบวนการนี้จะดำเนินรุดหน้าต่อไป อาจมีการหยุดชะงักบ้าง แต่จะไม่มี การถอยหลังกลับสู่ภาวะเก่าเป็นอันขาด

9) การทำให้ทันสมัยเป็นกระบวนการที่ก้าวหน้า ผลกระทบของการสร้างคามทันสมัยอาจมีขึ้นในช่วงเริ่มแรก แต่เมื่อผ่านไปสู่มสมัยในระยะยาวย่อมเกิดประโยชน์แก่มนุษย์ได้ทั้งทางจิตใจและวัตถุ (สิทธิพันธ์ พุทธหุน, 2542, น.46)

ส่วนลักษณะของสังคมที่ทันสมัย ควรเป็นดังนี้

1. มีระบบแบ่งงานกันทำตามความรู้เฉพาะด้านในองค์กรรัฐบาล
2. มีการประสานงานกันภายในโครงสร้างดังกล่าวตามข้อ 1. ได้เป็นอย่างดี
3. มีหลักเกณฑ์ที่มีเหตุมีผลเพื่อการตัดสินใจอย่างทั่วถึงและทั่วไป
4. มีขอบเขต ขอบข่าย และความสามารถในการตัดสินใจทั้งระดับการเมืองและระดับบริหารสูง
5. มีความรู้สึกและซาบซึ้งในความเป็นชาติที่มีอาณาเขต มีประวัติศาสตร์ และเอกลักษณ์ของตนอย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชน

6. มีความสนใจและเกี่ยวข้องกับระบบการเมืองอย่างกว้างขวาง
7. มีการแบ่งสรรบทบาททางการเมืองโดยอาศัยความสามารถของการทำงานของคนเป็นสำคัญ
8. มีความยุติธรรม ความเป็นกลาง และมีกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาพิพากษาตัดสินความต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมาไม่เข้าข้างฝ่ายใด (อนันต์ เกตุวงศ์, 2523, น. 25)

จากแนวคิดภาวะทันสมัย สามารถนำมาปรับใช้อธิบายเหตุการณ์ในสมัยที่ผู้นำทั้งสองประเทศได้ดำเนินการปรับปรุงพัฒนาประเทศเพื่อให้ประเทศของตนเทียบเท่ากับประเทศอารยะอื่นๆ ได้มีการดำเนินการอย่างไรเพื่อปรับประเทศให้เป็นประเทศที่ทันสมัย

4. แนวคิดผู้นำ

4.1 ความหมายของผู้นำ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของผู้นำไปในทิศทางที่เป็นผู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ผลสำเร็จ (ทวิ ทิมขำ ,2528, น. 170 ประเวศ วะสี, 2542, น.43 สงวน นิธยา รัมภ์พงศ์ และสุทธิลักษณ์ สมิตะสิริ, 2542, น.18 สิปปนนท์ เกตุทัต , 2542, น.35) และ ทั้งนี้ผู้นำยังมีอิทธิพลที่ทำให้ผู้อื่นทำตามคล้อยตามมีพลังก่อให้เกิดแรงศรัทธา ดึงดูดให้บุคคลร่วมงานด้วย นอกจากนี้สิปปนนท์ เกตุทัต (2542, น.35) และทวิ ทิมขำ (2528, น.170) ได้เน้นย้ำว่า ผู้นำจะเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเด่นมีความรู้ความสามารถเป็นพิเศษจะต้องเป็นคนที่มีความคิดกว้างไกล มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความกล้าทางจริยธรรมและมีวินัยในตัวเอง

จากความหมายของผู้นำหลายๆความหมายที่กล่าวไปแล้ว สามารถสรุปได้ว่า ผู้นำคือ ผู้ที่สามารถทำให้ความคิด ความเชื่อ แนวปฏิบัติของตนกลายเป็นของสังคม คนส่วนใหญ่ยอมรับและดำเนินรอยตาม

4.2 คุณสมบัติของผู้นำทางการเมืองที่ดี

พรอัมรินทร์ พรหมเกิด (2545, น. 250) ได้สรุปคุณสมบัติของผู้นำไว้ว่าควรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. มีพลังกายและพลังประสาทที่เข้มแข็ง ผู้ที่ประสบความสำเร็จจำเป็นที่จะต้องมีความแข็งแรงและพลังประสาทที่เข้มแข็ง มีความสมบูรณ์อย่างยิ่งทั้งทางกายและจิตใจมากกว่าคนธรรมดาโดยทั่วไป ผู้นำที่เข้มแข็งทั้งกายและใจสามารถกระตุ้นให้บรรดาผู้เลื่อมใสพลอยมีความเข้มแข็งทะมัดทะแมงไปด้วย ขณะที่ประสิทธิภาพในการทำงานของผู้นำจะมีมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของร่างกายและพลังประสาทด้วย ผู้นำที่แท้จริงเมื่อผิดหวังก็ไม่เสียกำลังใจ กล่าวเผชิญกับฝ่ายตรงกันข้ามที่มีความเก่งกล้าอย่างไม่ประหวั่นพรั่นพรึง ลักษณะทั้งสองประการนี้มีความสำคัญมากสำหรับผู้นำที่จะประสบความสำเร็จ

2. รู้จุดมุ่งหมายและหนทางที่จะนำประเทศ การมีจุดมุ่งหมายและแนวทางสำคัญที่จะบริหารประเทศ หมายความว่า ผู้นำควรรู้ว่า เขาต้องการให้มันโยบายอย่างไร ควรทำอะไรให้สำเร็จก่อนและอะไรสำเร็จทีหลัง นั่นคือในช่วงเวลาก่อนมีโอกาสนำตนเองควรมีเป้าหมายชัดเจนว่า ถ้าได้เป็นผู้นำแล้วจะสามารถนำพาประเทศไปสู่เป้าหมายได้อย่างไร นอกจากนั้น ผู้นำต้องยึดมั่นเป็นเวลานานพอสมควรต่อสิ่งที่เขาคิดว่ามันเป็นเป้าหมายที่ดีของประเทศ รวมทั้งวิธีการที่เขาคิดว่าจะนำพาประเทศไปสู่เป้าหมายที่เขาเห็นว่าดีงาม

3. ความกระตือรือร้น ผู้นำจะต้องเต็มไปด้วยความหวังและกำลังใจที่บากบั่นเอาชนะอุปสรรค มีความรู้สึกสนุกในการดำเนินการไปตามแผนของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้รวมเรียกว่าความกระตือรือร้น ความกระตือรือร้นอย่างแท้จริงอาจจะทำให้เขายึดมั่นอยู่กับแผนการอันนั้น และถ้าเขามีความกระตือรือร้นคนใกล้ชิดก็就会有ความกระตือรือร้นตามไปด้วย ในที่สุดเป็นการช่วยให้แผนงานดำเนินไปโดยราบรื่น

4. ความเป็นมิตรและความรัก ผู้นำที่ดี ควรทำให้ผู้ตาม โดยเฉพาะคนใกล้ชิดมีความรู้สึกว่่านอกจากเขาเป็นผู้นำแล้ว เขายังเป็นเพื่อนที่มีความผูกพันกับผู้ตาม ให้ความรักใคร่สนิทสนม

5. ความซื่อสัตย์ ผู้ตามและบริวารมักคาดหวังว่าผลประโยชน์ของพวกเขาจะปลอดภัยภายใต้การดำเนินการของผู้นำ ผู้นำจะไม่ทรยศ หลอกลวง หักหลัง หรือแม้กระทั่งทอดทิ้งพวกเขาไปก่อนเวลาอันควร นอกจากนั้นผู้ตาม ยังคาดหวังว่าผู้นำของเขาจะต้องไม่ประพฤติเสื่อมเสียและประพฤติตนอันไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ กล่าวโดยย่อผู้นำของเขาต้องเป็นคนซื่อสัตย์ น่าเชื่อถือ และไว้ใจได้

6. ความกล้าตัดสินใจ ความสำเร็จของผู้นำได้จากผลงาน ดังนั้นด้วยเหตุนี้การตัดสินใจและการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจที่ถูกต้องจึงมีความสำคัญมาก แต่ที่สำคัญคือผู้นำต้องเป็นผู้ที่กล้าตัดสินใจ มิฉะนั้น ปัญหาต่างๆก็จะไม่ได้รับการแก้ไข และแผนการต่างๆก็จะไม่มีการนำไปปฏิบัติ ผู้นำที่ดีไม่เพียงแต่ต้องกล้าตัดสินใจ และกล้าตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์เท่านั้น แต่ต้องกล้ารับผิดชอบต่อผลที่ตามมา แสดงว่าตนเองมีความเชื่อมั่นต่อการตัดสินใจของตน และกระทำไปโดยไม่ได้หวาดกลัวปัญหาที่จะเกิดจากการตัดสินใจนั้น โดยประการใดๆทั้งสิ้น

7. สถิติปัญญาความรอบรู้ ในสังคมทุกยุคทุกสมัย คนมีปัญญาคือตัวจักรกลสำคัญที่สุดที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกระดับและทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ สุขภาพอนามัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ยิ่งในสังคมที่มีภาวะวิกฤต ยิ่งเห็นความจำเป็นของการมีคนที่มีความรอบรู้เป็นผู้ชี้ทิศทางให้กับสังคม ผู้นำควรเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รอบรู้ในเรื่องต่างๆ กว่าคนธรรมดาสามัญทั่วไป ผู้นำบางคนอาจมีการศึกษาน้อย แต่ก็อาจสร้างความรอบรู้จากการอ่านได้ เช่น เหมา เจ๋อ ตุง อิตเลอร์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้ หมายถึง ความสามารถที่จะมองเห็นปัญหา มองเห็นสาเหตุ และวิธีการแก้ไข รวมถึงความสามารถที่จะเอาประสบการณ์ในอดีตมาใช้เป็นเครื่องช่วยตัดสินใจเหตุการณ์ปัจจุบัน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ผู้นำที่มีไหวพริบปัญญาความรอบรู้จะได้เปรียบในหลายๆด้าน เขาจะเป็นคนที่คล่องแคล่ว และเก่งรอบตัว สามารถตัดสินใจปัญหาได้อย่างแยบคาย โดยทั่วไป ผู้นำจึงต้องเป็นบุคคลที่มองเห็นปัญหาได้ดี และต้องกล้าแสดงความสามารถของเขาด้วยความมั่นใจในตนเอง ไม่แสดงความลังเลให้ผู้ตามเห็น เพราะจะทำให้เขาขาดความเชื่อถือไว้วางใจได้

8. เป็นครูที่ดี ผู้นำที่ดีต้องเป็นครูที่ดี เพราะในฐานะของผู้นำนั้น เขาต้องสามารถอธิบายวิธีการทำงานหรือสอนให้ผู้ตามรู้จักการทำงานได้ ต้องสามารถชี้แนะแนวทางที่ควรจะดำเนินการ เหตุผลหรือความจำเป็นที่จะต้องแก้ไข วิธีการบางอย่างที่สามารถนำมาใช้ บางครั้งผู้ตามอาจไม่มีความคิดอย่างที่ผู้นำคิดมาก่อน ผู้นำจึงต้องสามารถถ่ายทอดความคิด หรือชักจูงบริหารให้คล้อยตามความคิดของเขาได้ เพราะไม่เช่นนั้นการทำงานก็ไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้ เนื่องจากผู้ตามอาจไม่เข้าใจเหตุผลอย่างชัดเจนจนทำให้เกิดความลังเลขึ้นได้ พร้อมไปกับการเป็นครูที่ดี ผู้นำต้องมีความสามารถในการสื่อสารหรือการถ่ายทอดความคิดเห็น อุดมการณ์ ความเชื่อของตนเองไปสู่ผู้อื่น จนทำให้ผู้อื่นเห็นดีเห็นชอบคล้อยตามแล้วปฏิบัติตามความคิดของตน หรือ

ยินดีให้ความร่วมมือ ดังนั้น เราจึงมักพบอยู่เสมอว่า ผู้นำทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่ หากไม่ใช่นักพูดตัวฉกาจ เขาก็ต้องเป็นนักเขียนที่ยิ่งยง เพื่อจะได้สื่อความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ของตนเองไปยังผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. ศรัทธาและความเชื่อมั่น ในการทำงานนั้น บางครั้งผู้ตามอาจรู้สึกเหนื่อยหน่าย ผู้นำจึงต้องสามารถกระตุ้นให้ผู้ตามเกิดความกระตือรือร้นกระเจิงอยู่เป็นระยะ เขาต้องคอยทำให้ผู้ตามเกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญค่า เหมาะสมสำหรับการลงทุนลงแรงไป ข้อสำคัญคือต้องไม่ให้ผู้ตามสงสัยว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นมันสำเร็จได้แน่หรือไม่ หรือว่าถ้าสำเร็จแล้วมันคุ้มค่าหรือไม่ หากผู้ตามรู้สึกเช่นนั้นขึ้นมา ผู้นำต้องสร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นให้เกิดแก่ผู้ตามของเขาให้มากขึ้น การสร้างศรัทธาดังกล่าวให้แก่ผู้ตามได้นั้น ผู้นำที่ดีก็ควรจะมีคามศรัทธาเชื่อมั่นด้วย กล่าวคือต้องมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อคนรอบข้าง ศรัทธาในความสามารถและความพยายามของมนุษย์ ศรัทธาต่อเป้าหมายที่พวกเขา กำลังทำอยู่ โดยสรุปแล้ว ศรัทธาของผู้นำจึงเป็นทั้งศรัทธาในตนเอง ศรัทธาต่อผู้ตามและเพื่อนร่วมงาน ศรัทธาต่อเป้าหมายของกลุ่ม และยังคงต้องศรัทธาต่อความถูกต้องดีงามอีกด้วย

ความสามารถของมนุษย์ที่จะทำงานอย่างอุทิศตนให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมีมากมายมหาศาล ถ้าผู้นำมีความสามารถที่จะทำให้มนุษย์เหล่านี้เกิดความศรัทธาเชื่อมั่น และยอมใช้พลังงานที่พวกเขามีอยู่ ซึ่งก็หมายความว่า ผู้นำจะต้องสามารถทำให้ผู้ตามเกิดความเชื่อว่า สิ่งที่พวกเขา กำลังกระทำอยู่นั้นย่อมเป็นผลประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวของพวกเขาเองด้วย

10. มีทักษะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ ผู้นำแต่ละคนไม่สามารถมีทักษะและความรู้หรือความเข้าใจในทุกๆเรื่องได้ ช่วงชีวิตของคนๆหนึ่งนั้นสั้น ไม่มีเวลาพอที่จะแสวงหาความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆได้ ผู้นำจึงไม่จำเป็นต้องทำทุกอย่างหรือรู้ทุกอย่าง เพราะเขาสามารถหาคนอื่นมาช่วยงานได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้นำมีความรู้ความชำนาญ หรือทักษะด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษก็จะเป็นการดี เพราะจะทำให้เขาสามารถตัดสินใจในเรื่องที่เขา "รู้" ได้ดีเป็นพิเศษ

4.3 ทฤษฎีภาวะผู้นำที่มีบารมีอำนาจ (Theory of Charismatic leadership)

คำว่าบารมีอำนาจ (Charismatic) Max Weber นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน เป็นผู้เริ่มใช้คำนี้ โดย Weber ได้แบ่งประเภทผู้นำและอำนาจในการปกครองออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1. ผู้นำที่ได้อำนาจมาจากจารีตประเพณีและสถาบันดั้งเดิมในสังคม (Traditional) ซึ่งสืบทอดกันมาผู้ที่อยู่ในอำนาจนั้นๆสมควรได้รับการยอมรับนับถือหรือตำแหน่งนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์สมควรได้รับการยกย่อง เช่น กษัตริย์ หรือผู้อาวุโสสูงสุดในสังคมนั้นๆ เป็นต้น

2. ผู้นำที่ได้อำนาจมาจากกฎหมายหรือกฎเกณฑ์สมัยใหม่ (Legal-rational) เช่น ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นๆ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ เหล่านี้มีสิทธิออกคำสั่งให้คนอื่นปฏิบัติตามได้ อำนาจเช่นนี้เกิดจากการมีตำแหน่งไม่ใช่เพราะตัวบุคคล

3. ผู้นำที่ได้อำนาจมาจากการล้มล้างสถาบันเก่าในสังคม ผู้นำประเภทนี้ต้องมีความสามารถพิเศษที่แตกต่างไปจากประชาชนทั่วไป และเป็นผู้นำที่มักเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมนั้นๆ เช่น ขบวนการปฏิวัติในคิวบาภายใต้การนำของ ฟิเดล คาสโตร ขบวนการปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์รัสเซียภายใต้การนำของเลนิน คณะราษฎรที่ต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองภายใต้การนำของหลวงประดิษฐมนูธรรม เป็นต้น

Weber ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าบารมีอำนาจว่า เป็นลักษณะพิเศษที่ดีเลิศอย่างหนึ่งที่มีความแตกต่างจากคนธรรมดาสามัญ การเกิดผู้นำที่มีบารมีอำนาจนั้น สืบเนื่องจากสาเหตุซับซ้อนหลายประการ ดังนี้คือ

1) เกิดท่ามกลางสถานการณ์ที่มีความวิกฤตทางสังคมอย่างร้ายแรง นั่นคือ ผู้นำที่มีบารมีอำนาจมักปรากฏตัวขึ้นในสภาพสังคมที่มีลักษณะระส่ำระสาย และความเชื่อดั้งเดิมถูกทำลายลงไป ในสภาพการณ์ของสังคมเช่นนี้ ทำให้เกิดความต้องการอย่างล้าลึกที่จะหาหลักอันเป็นที่พึ่งพิง หาเครื่องประโลมใจ และเกิดความหวังใหม่ๆ ขึ้นในบรรดาประชาชนทั่วไป ขณะที่ในด้านการเมือง สังคมที่ระส่ำระสายจะทำให้เกิดวิกฤตการณ์ความชอบธรรมในตัวผู้นำ ประชาชนจะรู้สึกแปลกแยกกับระบบสังคมและการเมืองที่ตนเองเคยเป็นส่วนหนึ่งมาก่อน จากสาเหตุเหล่านี้ทำให้ประชาชนอยู่ในสภาพที่ง่ายต่อการชักจูง

2) การปรากฏตัวของผู้นำที่สามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์แบบบารมีอำนาจระหว่างผู้นำและผู้ตาม กล่าวคือ ผู้นำต้องมีอาณัติหรือคำประกาศิตที่มีข้อความเข้ากันได้ดีกับสภาพของสังคมที่ระส่ำระสาย หรืออีกนัยหนึ่ง อาณัติของผู้นำนี้ต้องสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพของสังคมและวัฒนธรรม และเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความปรารถนาและความคาดหวังของประชาชนในสังคมขณะนั้น ด้วยเหตุที่ผู้นำได้ให้สัญญาต่างๆ ไว้รวมทั้งยังได้แสดงพฤติกรรมที่ประชาชน

เห็นว่ามีความกล้าหาญ ไม่เหมือนใคร และน่านิยมนิยมใฝ่ จึงทำให้ผู้นำสามารถสร้างความสัมพันธ์แบบบารมีอำนาจ หรือความสัมพันธ์แบบพันธนาการเชิงบารมีกับประชาชนกลุ่มใหญ่ในสังคมได้

นอกจากนั้นแล้วคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำก็มีความสำคัญเช่นกัน เพราะทำให้มีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้ตาม การที่ผู้นำจะได้รับการยอมรับว่ามีคุณสมบัติพิเศษดีเด่นเป็นพิเศษจนถือได้ว่าเป็นผู้นำที่มีบารมีอำนาจหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของบุคคลในสังคมของเขาเป็นสำคัญ คนในสังคมอื่นจะใช้ภูมิหลัง และประสบการณ์ รวมทั้งความเชื่อของตนมาตัดสินแทนไม่ได้

สำหรับคุณสมบัติของผู้นำแบบบารมีอำนาจที่ต้องมี คือ เขาจะต้องมีลักษณะของการเป็นนักปฏิวัติ ไม่เกรงกลัวที่จะเสี่ยงในการกระทำใดๆ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ จากการที่ผู้นำเป็นผลผลิตของสังคมในท่ามกลางวิกฤตการณ์ทางสังคมอย่างรุนแรง เขาจึงมีความ โน้มเอียงที่มีความรู้สึกแปลกแยกต่อสังคมที่เขาอาศัยอยู่ด้วย

3) ผู้นำต้องสามารถใช้บารมีของเขาเปลี่ยนแปลงคุณค่า และความเชื่อถือในสังคมให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และอาณัติของเขา และต้องสามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางจิตใจระหว่างเขาและมวลชนส่วนใหญ่ในสังคม ด้วยเหตุที่ค่านิยมในสังคมถูกทำลายไปกับวิกฤตการณ์ทางสังคม จึงเป็นการง่ายที่ผู้นำจะสอดใส่อุดมการณ์ของตนเข้าไปแทนที่เมื่อค่านิยม อุดมการณ์ และนโยบายของผู้นำได้รับการยอมรับ ก็นับได้ว่ามวลชนในสังคมได้กลายเป็นสานุศิษย์ และผู้ติดตามที่จงรักภักดีต่อผู้นำที่มีบารมีอำนาจนั้นแล้ว ดังนั้น ผู้นำที่มีบารมีอำนาจจึงแตกต่างจากผู้นำแบบดั้งเดิม และผู้นำตามกฎหมาย คือ ผู้นำที่มีบารมีอำนาจสามารถก่อให้เกิดความผูกพันทางจิตใจที่ลึกซึ้งระหว่างตัวเขากับมวลชน นั่นคือ การทำหน้าที่ทางจิตวิทยาในแง่ของการคอยปิดเป่าทุกข์และประโลมใจ จนในท้ายที่สุดมวลชนส่วนใหญ่มองเห็นว่า ผู้นำของเขามีอำนาจและอิทธิฤทธิ์พิเศษเหนือมนุษย์ที่ลงมาปราบทุกข์เข็ญ และกอบกู้พวกตนให้พ้นจาก มหันตภัย

4) ขั้นตอนสุดท้ายของวิวัฒนาการเกี่ยวกับผู้นำที่มีบารมีอำนาจ คือ ความสามารถของผู้นำที่จะทำให้อำนาจและอิทธิพลของเขา เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นประเพณี หรือ

กฎเกณฑ์ทั่วไป ซึ่งหมายถึงความพยายามของผู้นำที่จะสถาปนาเสถียรภาพให้เกิดขึ้น โดยอาศัยรากฐานจากบารมีอำนาจของเขา

โดยสรุปแล้วบารมีอำนาจอันมีลักษณะพิเศษนี้ เกิดมาจากการกระทำอันกล้าหาญ คุณสมบัติอันเลอเลิศ และความสามารถพิเศษของผู้นำ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงคุณค่าดั้งเดิม พร้อมกับปลูกฝังค่านิยมใหม่ของเขาเข้าแทนที่ จนมีผลต่อความผูกพันทางจิตใจอย่างลึกซึ้งระหว่างเขาและมวลชน (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2545, น.275)

จากแนวคิดผู้นำ สามารถนำมาใช้อธิบายลักษณะผู้นำทั้งสองคนคือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และนายป๋าก จุง ฮี ในสมัยที่เป็นผู้นำเพื่อทราบถึงลักษณะความเป็นผู้นำในลักษณะใดและการเป็นผู้นำของทั้งสองคนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดขึ้นและส่งผลอย่างไรกับประเทศในสมัยที่ตนเป็นผู้นำ

5. แนวคิดเผด็จการ

5.1 ความหมายของเผด็จการ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของเผด็จการไว้ดังต่อไปนี้

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2517, น.107) กล่าวว่า วัฏจักรเผด็จการหรือระบบการปกครองแบบเผด็จการนี้ มีปรัชญาและหลักการที่สำคัญตรงกันข้ามกับระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย กล่าวคือการปกครองแบบประชาธิปไตยต้องการให้ประชาชนมีส่วนในการปกครองรัฐมากที่สุด แต่ระบบเผด็จการกลับมีการให้ประชาชนมีส่วนในการปกครองน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

เผด็จการ หมายถึง ระบบการเมืองที่เน้นอำนาจยกย่องและให้ความสำคัญแก่อำนาจของรัฐและผู้ปกครองเหนือสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และจะเน้นในเรื่องประสิทธิภาพภายใต้การปกครองของคนจำนวนน้อยอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้โดยถือประโยชน์ของรัฐมากกว่าประโยชน์บุคคล (วรรณา เจียมศรีพงษ์, 2527, น.173)

ทินพันธ์ นาคะตะ (2541, น. 198) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบการเมืองแบบเผด็จการเป็นรูปแบบของการปกครองแบบหนึ่ง ที่ผู้นำมีอำนาจสูงสุดในการปกครอง มีอำนาจโดยไม่จำกัด และไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายใดๆต่อประชาชน เป็นการปกครองที่มีลักษณะตรง

ข้ามกับประชาธิปไตย และเน้นเรื่องเคารพเชื่อฟังผู้นำมากกว่าการยึดมั่นในสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การเปลี่ยนรัฐบาลจะทำได้โดยการปฏิวัติ รัฐประหาร การทำสงคราม การยินยอมมอบอำนาจให้ หรือการตายของผู้นำโดยเท่านั้น

5.2 ประเภทของเผด็จการ

เผด็จการแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ เผด็จการอำนาจนิยม (Authoritarianism) และ เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยม (Totalitarianism)

1) *เผด็จการอำนาจนิยม* คือ การปกครองที่ใช้อำนาจเป็นหลักสำคัญ แต่อาจเป็น คนเดียวหรือหลายคนใช้อำนาจนั้นเพื่อการควบคุมหรือผูกขาดทางการเมือง เผด็จการอำนาจนิยมยัง ยินยอมให้บุคคลมีสิทธิเสรีภาพอย่างอื่นได้ เช่น เสรีภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา และสามารถ ดำเนินชีวิตส่วนตัวได้ เพียงแต่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองเท่านั้น ซึ่งต่างจากเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ นิยม

แนวความคิดแบบเผด็จการอำนาจนิยมนั้น ไม่ยอมให้ประชาชนมีอำนาจทาง การเมือง ทั้งนี้เพราะไม่ศรัทธาในความสามารถของมนุษย์ ไม่เชื่อว่าการมีอิสรภาพและเสรีภาพของ ประชาชนเป็นสิ่งที่ดีไปกว่าอำนาจของรัฐ ไม่เห็นความสำคัญของความเสมอภาคของบุคคลตาม กฎหมาย จึงยอมให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพได้ในขอบเขตที่จำกัด โดยลักษณะที่สำคัญของระบบ เผด็จการอำนาจนิยม คือมีการรวมอำนาจการปกครองไว้ที่คนกลุ่มเดียว ส่วนใหญ่มักเป็นกลุ่มทหาร หรือชนชั้นสูง หรือชนชั้นกลางที่มีอิทธิพลทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย ของประเทศ รัฐบาลมิได้มาจากการการเลือกตั้งของประชาชนแต่มาจากการปฏิวัติ การปกครอง แบบนี้มักจำกัดเสรีภาพทางการเมืองหรือถ้าให้ก็มีอย่างจำกัด แต่เสรีภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ยังคงมีอยู่

2) *เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยม* การปกครองในระบบนี้รัฐบาลจะควบคุมประชาชน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ประชาชนมีฐานะเป็นเพียงเครื่องมือของรัฐ เน้น ความสำคัญของพรรคหรือรัฐอยู่เหนือประชาชน โดยมีอำนาจและสิทธิเด็ดขาด ระบบนี้เน้น ความสำคัญของผู้นำว่าเป็นผู้มีความสามารถ มีสติปัญญาอดเยี่ยมประชาชนต้องเคารพศรัทธา แม้ การใช้อำนาจด้วยวิธีรุนแรง ประชาชนก็ต้องยอมรับว่าถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อเสถียรภาพและความมั่นคง ของรัฐ เผด็จการแบบเบ็ดเสร็จนิยมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมแบบซ้ายจัด

ได้แก่ แบบคอมมิวนิสต์ (Totalitarian Communism) และเผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมฝ่ายขวาจัด ได้แก่ แบบฟาสซิสต์ (Totalitarian Fascism)

2.1 เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมแบบคอมมิวนิสต์ เกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผู้ก่อตั้งระบบคอมมิวนิสต์คนแรก คือ คาร์ล มาร์กซ์ เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขความบกพร่องของระบบทุนนิยมในยุโรประยะนั้น ซึ่งมีผลให้สภาพชีวิตกรรมกรเลวร้ายมาก ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายทุน คอมมิวนิสต์เชื่อว่าหากยกเลิกกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ชนชั้นทางสังคม และสถาบันเก่าแก่ในสังคม ตลอดจนความเชื่อทางศาสนาสำเร็จ สังคมจะเข้าสู่ยุคสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ ลักษณะการปกครองจะมีพรรคคอมมิวนิสต์ที่เป็นรัฐบาลที่ถือกรรมสิทธิ์ในการผลิตทั้งปวงภายในประเทศ และผูกขาดอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

2.2 เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมแบบฟาสซิสต์ เกิดในประเทศอิตาลีในปี 1922 โดยเบนิโต มุสโสลินี แนวคิดของฟาสซิสต์เน้นความไม่นิยมเชื่อถือในเหตุผล พยายามที่จะโน้มนำให้บุคคลเชื่ออย่างงมงายโดยเฉพาะเรื่องชาติและผู้นำ นอกจากนี้ยังไม่ยอมรับในความเสมอภาคของมนุษย์ โดยถือว่ามนุษย์ไม่มีความเท่าเทียมกันทั้งทางด้านร่างกายและพฤติกรรม และความไม่เท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ และมาตรการที่จะใช้ตัดสินความเหนือกว่าผู้ใดคือ อำนาจ และถือว่าการใช้กำลังรุนแรงเป็นสิ่งถูกต้อง ลักษณะการปกครองเน้นผู้นำเป็นสำคัญ ยกย่อง และให้ความสำคัญว่า ผู้นำมีความสามารถสูง ประชาชนเป็นเพียงเครื่องมือของรัฐและมีหน้าที่เชื่อฟังและทำตามผู้นำเท่านั้น กล่าวโดยสรุปแล้วเผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมทั้งสองแบบนี้เป็นการปกครองที่รัฐบาลไม่ได้มาจากความยินยอมของประชาชนเช่นเดียวกับเผด็จการอำนาจนิยม แต่เผด็จการเบ็ดเสร็จนิยมจะควบคุมประชาชนทุกด้าน คือ ด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ (วรรณา เกียมศรีพงษ์, 2527, น. 173)

5.3 เผด็จการอำนาจนิยมกับเผด็จการเบ็ดเสร็จในเชิงเปรียบเทียบ

สิทธิพันธ์ พุทธหุน (2541, น. 9) ได้กล่าวว่า เผด็จการทั้งสองรูปแบบต่างก็มีความคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

1. ผู้นำต่างมีอำนาจเด็ดขาด
2. ผู้นำต่างใช้อำนาจเพื่อรักษาสถานภาพของตนเอง โดยการกำจัจัดศัตรูทางการเมือง หรือกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม ทั้งยังไม่ยินยอมให้มีกลุ่มคิดทางการเมืองที่แตกต่างออกไปเกิดขึ้น
3. มีการจำกัดเสรีภาพของประชาชน
4. มองประชาชนในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับตนเอง
5. มีการควบคุมสื่อสารมวลชนในระดับหนึ่ง

ในส่วนที่แตกต่างกันระหว่างเผด็จการอำนาจนิยมกับเผด็จการเบ็ดเสร็จอาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เผด็จการอำนาจนิยมมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การควบคุมกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น ขณะที่เผด็จการเบ็ดเสร็จต้องการที่จะเข้าควบคุมทั้งกิจกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม
2. รัฐเผด็จการอำนาจนิยมไม่เข้าไปควบคุมสถาบันครอบครัว ศาสนา โรงเรียนสมาคม หรือกลุ่มทางเศรษฐกิจ สังคมใด ๆ แต่เผด็จการเบ็ดเสร็จนั้นถือว่าองค์กรทุกองค์กร สถาบันทุกสถาบันจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ โดยรัฐจะเป็นผู้กำหนดแนวปฏิบัติต่าง ๆ ให้
3. รัฐเผด็จการอำนาจนิยมนั้น แม้จะเน้นที่วิธีการลงโทษอย่างรุนแรง โดยเฉพาะกิจกรรมที่ผู้นำพิจารณาแล้วว่าจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเมืองของตน แต่กระบวนการทางกฎหมายที่จะใช้เป็นหลักในการให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนโดยทั่วไปก็ยังคงมีอยู่ แต่ในระบอบเผด็จการเบ็ดเสร็จนั้น อำนาจรัฐมีอย่างไม่จำกัด สิทธิและเสรีภาพของประชาชนในทุกเรื่องอาจถูกละเมิดเมื่อไรก็ได้ ทั้งนี้ รัฐจะถือเอาความมั่นคง ความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวเป็นข้ออ้างในการสร้างความชอบธรรมให้กับการใช้อำนาจเด็ดขาด
4. ประชาชนในรัฐเผด็จการอำนาจนิยมมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญ คือจะต้องไม่ดำเนินการทางการเมืองใด ๆ ที่ขัดขวางหรือต่อต้านนโยบายทางการเมืองของผู้นำ แต่ประชาชนในรัฐเผด็จการเบ็ดเสร็จนั้นนอกจากจะต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำอย่าง

เครื่องครัดแล้ว ยังจะต้องแสดงความจงรักภักดี มีความสำนึกในความเป็นหนี้บุญคุณที่มีต่อรัฐต้องยอมรับใช้รัฐในทุกโอกาสอีกด้วย

จากเนื้อหาที่กล่าวมา แนวคิดเผด็จการ จะนำมาใช้อธิบายการปกครองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และนายป๋าก จุง ฮีโดยการใช้แนวคิดนี้มาอธิบายการใช้อำนาจเผด็จการที่ผู้นำทั้งสองใช้ในการปกครองประเทศ ว่าเป็นเผด็จการลักษณะอย่างไร ดำเนินการในรูปแบบใด ดำเนินการแล้วส่งผลอย่างไรกับการเมืองการปกครองในยุคสมัยนั้น

6. แนวคิดความชอบธรรม

6.1 ความหมายของความชอบธรรม

ทินพันธ์ นาคะตะ (2525, น.80) กล่าวว่าไว้ว่า ความชอบธรรมในการปกครองเป็นเรื่องของความเชื่อหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้มาซึ่งอำนาจ การมีอำนาจและการใช้อำนาจในการปกครองซึ่งจะขึ้นอยู่กับการอ้างสิทธิในการปกครองของฝ่ายปกครองหรือฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและขึ้นอยู่กับยอมรับหรือการมีความเชื่อฟังในข้ออ้างนั้นของฝ่ายรับการปกครองโดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในการปกครองแบบใด

วิรุทธิ์ จำรัสพันธ์ (2525, น.116) กล่าวว่า ความชอบธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลทั่วไปเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ชอบมีเหตุผลและจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคมโดยทั่วไป

ความชอบธรรมทางการเมือง หมายถึง การยอมรับของประชาชนในรัฐต่ออำนาจการปกครองของผู้ที่ทำหน้าที่ในการปกครองประเทศว่า ผู้ปกครองนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้อำนาจในการปกครองและประชาชนจะไม่พยายามที่จะโค่นล้มผู้ปกครองนั้นเนื่องจากประชาชนเห็นว่าการใช้อำนาจของผู้ปกครองนั้นมีความจำเป็นสำหรับผลประโยชน์ในด้านต่างๆของรัฐและของประชาชนที่รวมตัวกันอยู่ภายในรัฐนั้นเป็นการยอมรับอำนาจการปกครองด้วยความสมัครใจ (ธนาสฤษดิ์ สตะเวทิน, 2521, น.57)

Charles F. Andrain (อ้างจาก ธัชวุฒิ จาดบัณฑิตย์, 2550, น.19) ได้อธิบายไว้ว่า ความชอบธรรมทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ 2 ระดับ คือ กลุ่มผู้ปกครอง และ กลุ่มผู้อยู่ใต้ปกครอง ภายใต้ระบบการปกครองหนึ่งๆ ผู้นำหรือผู้ปกครอง พยายามที่จะทำให้

อำนาจในการปกครอง มีความชอบธรรม โดยสร้างความถูกต้องให้กับสิทธิในการปกครอง ถ้าผู้ได้ปกครองยอมรับการสร้าง ความถูกต้องนั้นว่าเป็นสิทธิอันถูกต้องทางศีลธรรมและเหมาะสม การปกครองนั้นก็就会有ความชอบธรรม ดังนั้นทัศนคติของผู้ได้ปกครองมีผลต่อผู้ปกครองเป็นอย่างมาก ความชอบธรรมจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ขึ้น คำตอบอยู่ที่ความคิดของผู้ได้ปกครองที่จะยอมมอบอำนาจให้แก่ผู้ปกครอง ดังนั้นการที่ผู้ปกครองจะสร้างอำนาจและคงอำนาจไว้ได้นั้นผู้ปกครองต้องหาวิธีในการสร้างความเชื่อถือและระบบที่สร้างแรงศรัทธาได้อย่างยาวนานที่สุดอันเป็นสิ่งที่เรียกว่า ข้ออ้าง และเหตุผลสนับสนุนอำนาจนั้นๆไว้ ซึ่งข้ออ้างและวิธีการแตกต่างกันไปตามแนวคิดพื้นฐาน และระบบความเชื่อพื้นฐานของผู้ได้ปกครองขณะนั้นๆด้วยว่าเป็นอย่างไร สำหรับในระบอบประชาธิปไตยซึ่งยึดเสียงส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ผู้ปกครองนั้นจะต้องเข้าใจถึงความต้องการและความเชื่อพื้นฐานของผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการด้านสาธารณสุขไปจนถึงพื้นฐาน หรือการสร้างสวัสดิการสังคมที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนพอใจกับการบริหารงานและไว้วางใจในการมอบอำนาจในครั้งต่อไป

โดยสรุปแล้ว ความชอบธรรมตามทัศนะของผู้เขียน คือ การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ดำเนินการออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้บุคคลส่วนใหญ่ได้ยอมรับในการกระทำของตนเองว่าได้ดำเนินการในสิ่งที่ถูกต้องมีประโยชน์กับส่วนรวม การกระทำนั้นทำให้สังคมสงบสุขประเทศชาติอยู่ในความสงบและสามารถแก้ปัญหาที่ประเทศกำลังประสบอยู่ผ่านพ้น และนำพาประเทศสู่ความสงบ

6.2 เป้าประสงค์ของความชอบธรรม

องค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการเกิดความชอบธรรมทางการปกครองได้แก่

1) ระบบสังคมการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยนั้น มีความสำคัญอย่างมากที่ผู้ปกครองต้องให้ความเคารพในความเป็นสังคมการเมืองของประชาชนที่จะตัดสินใจร่วมกัน ผู้ปกครองจะต้องพยายามสร้างข้ออ้าง ที่เข้าถึงสังคมที่มีความแตกต่างกันในแต่ละระดับ รวมถึงจะต้องเคารพต่อพื้นฐาน ความแตกต่างทางวัฒนธรรมสังคมการเมืองของประชาชนโดยทั่วไป และการที่มองข้าม ความเป็นเอกลักษณ์พื้นฐานทางความคิดที่ยึดถือมาเป็นเวลานาน เป็นการเสี่ยงอย่างยิ่งต่อการถูกต่อต้านอย่างรุนแรง การสร้างความยอมรับให้เกิดทั่วไปต่อประชาชนจะต้องไม่เข้าไปล่วงเกินถึงความเชื่อดั้งเดิมที่ยึดถือเป็นเวลานาน การปรับปรุงแนวคิด ปูพื้นฐานเพื่อสร้างฐานอำนาจ

จะต้องกระทำบนหลักแห่งการยอมรับได้ ไม่กระทบ กระเทือนใจคนส่วนใหญ่ของประเทศ การสร้างอำนาจความชอบธรรมก็จะเกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน เนื่องจากความซับซ้อนของสังคมเป็นการยากที่จะเข้าถึงได้ทุกกลุ่มชนชั้นในแต่ละระดับของกลุ่มทางสังคม ความพยายามจะหาข้ออ้าง สร้างความชอบธรรมให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางจำเป็นต้องหา ตัวกลางที่ประชาชนทั่วไปให้การยอมรับอยู่แล้วเพื่อให้การสนับสนุนต่ออำนาจของกลุ่มผู้ปกครอง ซึ่งในข้ออ้างประเด็นที่ 2 จะมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมประเด็นดังกล่าว

2) สถาบันทางการเมือง สถาบันการเมืองเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อระบบการปกครองซึ่งจะช่วยให้ระบบการปกครองอยู่ได้อย่างมีเสถียรภาพ เป็นศูนย์รวมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ซึ่ง จุมพล หนีมพานิช (อ้างจาก ธัชวุฒิจาคบันดิษฐ์, 2550, น.19) ได้ให้ความหมายถึงสถาบันทางการเมืองไว้ว่า เป็นแบบแผนที่รวบรวมสะสมพฤติกรรมหรือการกระทำทางการเมืองซึ่งแบบแผนดังกล่าวได้ถูกสร้างวางกฎเกณฑ์และคงไว้ซึ่งกิจกรรมขององค์การทางการเมืองในสังคม ทั้งนี้แบบแผนหมายถึงการจัดตั้ง และการยอมรับพฤติกรรมทั้งหลายรวมทั้งกฎเกณฑ์บรรทัดฐานในกระบวนการต่างๆ โดยจะต้องมีโครงสร้างและองค์การทางการเมืองที่กำหนดรูปแบบ วิธีการประพฤติปฏิบัติกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งหน้าที่หลักๆที่สถาบันการเมืองจะต้องทำเพื่อสังคม คือ การรักษาความสงบภายในและการสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในสังคม การให้หลักประกันในการดำเนินการที่มุ่งประโยชน์สุขของส่วนรวม การแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี จึงทำให้สถาบันทางการเมืองมีบทบาทเหนือกว่าสถาบันอื่นๆในสังคม ดังนั้นถ้าผู้ที่ต้องการมีอำนาจปกครองต้องการสร้างความยอมรับจากประชาชน การดึงเอาสถาบันทางการเมืองต่างๆให้มายอมรับในความชอบธรรมในอำนาจของตน จึงเป็นเครื่องมือที่จะดึงเอาศรัทธาที่ผูกพันกับสถาบันการเมืองมาศรัทธาอำนาจการปกครองของผู้ปกครองด้วย

3) นโยบายสาธารณะ(Public Policy) เป็นหน้าที่สำคัญของผู้ปกครองที่จะต้องเริ่มทำเพื่อให้ได้รับอำนาจจากประชาชน มยุรี อนุমানราชธน (อ้างจาก ธัชวุฒิจาคบันดิษฐ์ 2550, น. 19) ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่า หมายถึง แนวทางกว้างๆที่รัฐบาล (ทุกระดับ) ของประเทศหนึ่งๆได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการแผนงานหรือกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นหนทางชี้แนะให้มีการกระทำต่างๆเกิดขึ้นตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยการกำหนดนโยบายสาธารณะ จะสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ 3 กลุ่มได้แก่

- (1) ฝ่ายรัฐบาล ผู้กำหนดนโยบาย
- (2) ฝ่ายราชการ ผู้นำนโยบายที่ได้จากฝ่ายรัฐบาลไปปรับใช้ให้เกิดผล
- (3) ฝ่ายประชาชน ซึ่งจะเป็นทั้งผู้ได้รับผลของนโยบายและเสนอความต้องการใหม่ๆ ไปให้ฝ่ายรัฐบาลสร้างนโยบายใหม่ๆต่อไป

6.3 ผลกระทบต่อระบบการเมืองหลังจากสร้างความชอบธรรมทางการเมืองได้สำเร็จ

เมื่อผู้นำสามารถสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นกับตนเองและระบบแล้ว ความชอบธรรมก็ย่อมแสดงบทบาทก่อเกิดเป็นผลกระทบต่อระบบการเมืองการปกครอง ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 2 ลักษณะด้วยกันได้แก่

1) ความชอบธรรมทางการเมืองก่อให้เกิดเสถียรภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งนี้เนื่องจากผู้ได้ปกครองยอมรับในสิทธิอำนาจของผู้ปกครอง ไม่เกิดการต่อต้าน ผู้ปกครองจึงสามารถตัดสินใจกำหนดนโยบายต่างๆ ได้แม้ในสถานการณ์วิกฤต เพราะมั่นใจได้ว่าจะได้รับการยอมรับจากผู้ได้ปกครอง

2) ผลจากการได้รับการยอมรับในสิทธิอำนาจของผู้ปกครองนั้นทำให้ผู้ปกครองสามารถบริหารสิทธิอำนาจได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ในอีกด้านหนึ่งความชอบธรรมนั้นก็ยังสามารถจำกัดสิทธิการปกครองของผู้นำเช่นกัน ผู้ปกครองอันเป็นตัวแทนของอุดมการณ์จำเป็นต้องเน้นย้ำให้ผู้ได้ปกครองตระหนักถึงหลักอุดมการณ์อยู่เสมอๆ หรือต้องคอยแสดงบารมีผ่านความสำเร็จในรูปแบบที่โดดเด่นอยู่เสมอเช่นกัน (รัชวุฒิ จาคบันดิษฐ์, 2550, น.19)

จากแนวคิด ความชอบธรรม สามารถนำมาใช้อธิบายการกระทำและการดำเนินการปกครองประเทศของผู้นำ ที่ทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับการกระทำและการดำเนินการปกครองของผู้นำว่าเป็นไปในลักษณะที่ถูกต้อง โดยอาจแสดงออกมาผ่านรูปแบบการช่วยเหลือประชาชนและการดำเนินการ โดยการที่ผู้นำบัญญัติกฎหมายขึ้นและดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้นๆ

7. แนวคิดบทบาท

7.1 ความหมายของบทบาท

บทบาท คือ การแสดงออกหรือพฤติกรรมหรือการปะทะสังสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งนั้นๆของบุคคลในกลุ่มสังคม (นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม, 2525, น.74)

บทบาท หมายถึง การประกอบพฤติกรรมตามตำแหน่งซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมตามลักษณะการรับรู้และตามที่แสดงจริงเป็นผลรวมของสิทธิและหน้าที่ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2529: 2)

ไพรัช เจริญบรรจง (2523, น.109) ได้กล่าวถึงประเภทบทบาทและการกำหนดบทบาทไว้ดังนี้ ประเภทของบทบาท ในสังคมหนึ่งๆบุคคลจะมีพฤติกรรมตามบทบาทซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อคนอื่นๆแตกต่างกัน ถ้าตำแหน่งนั้นๆต่างกัน

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปความหมายของบทบาท คือ สิ่งที่แสดงออกมาของบุคคลตามตำแหน่งหน้าที่ที่บุคคลนั้นเป็นหรือดำรงอยู่ ซึ่งสิ่งที่แสดงออกมานั้นจะสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลที่เป็นหรือดำรงอยู่ บทบาทจะแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดจากผลงานที่ประสบความสำเร็จ เช่นการดำเนินกิจการหรือโครงการต่างๆซึ่งสิ่งที่เป็นผลจากความสำเร็จของการดำเนินการหรือโครงการนั้นๆจะสามารถประสบความสำเร็จได้หากว่าไม่มีบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือสั่งให้ดำเนินการ

7.2 แนวคิดการปฏิบัติงานตามบทบาท

การที่บุคคลจะปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทได้ดีเพียงใด ย่อมมีความเกี่ยวเนื่องกับลักษณะของบทบาทที่เกิดขึ้น ซึ่ง อัลพอร์ด (อ้างจาก กาญจนา วิสุทธิวัฒน์, 2550, น.24) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของบุคคลว่าขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

1. ความคาดหวังในบทบาท เป็นบทบาทตามความคาดหวังของผู้อื่น หรือเป็นบทบาทที่สถาบัน องค์กร หรือกลุ่มสังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ที่บุคคลนั้นครองตำแหน่ง

2. การรับรู้บทบาท เป็นการรับรู้ในบทบาทของตนว่าควรจะมีบทบาทของตนเองได้ตามการรับรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั่นเอง

3. การยอมรับบทบาทของบุคคล จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความสอดคล้องกันของบทบาทตามความคาดหวังของสังคม และบทบาทหน้าที่ที่ตนเองรับรู้อยู่ การยอมรับบทบาทนี้เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้น

4. การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล เป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพแสดงจริง ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวังหรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้ และความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทนั้น ของบุคคลที่ครองตำแหน่งอยู่ เนื่องมาจากความสอดคล้องกันของบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและการรับรู้บทบาทของตนเอง

ทัศนา บุญทอง (อ้างจาก กาญจนา วิสุทธิวัฒน์, 2550, น.25) กล่าวว่าบทบาทหน้าที่ตามตำแหน่งใดนั้น ได้ถูกคาดหวังจากสังคมนรอบด้าน เช่น จากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ รอบตัวรวมทั้งตัวเราเองด้วย สิ่งเหล่านี้มาจากกระบวนการซึ่งเรียกว่า “กระบวนการทางสังคม” ถ้าความคาดหวังจากทุกฝ่ายไม่ตรงกันและผู้ดำรงบทบาทไม่สามารถปรับตัวให้มีความพอดี ก็จะเกิดปัญหาต่อความขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในบทบาทได้ และผลที่ตามมา คือ ความล้มเหลวของงาน ดังนั้น การแสดงบทบาทของบุคคลตามตำแหน่งที่จะเป็นไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้

1. ความเข้าใจในบทบาทที่ตนแสดงหรือต้องปฏิบัติ
2. ประสบการณ์ของผู้ที่ต้องแสดงบทบาท
3. บุคลิกภาพของผู้แสดงบทบาทนั้น

ฮาร์ดี และคอนเวย์ (อ้างจาก พรเจริญ บัวพุ่ม, 2543, น.13) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทว่าเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่สอดคล้องกับตำแหน่งที่ได้รับ ซึ่งจะเน้นไปถึงความสำคัญของการรับรู้บทบาทกับความสามารถในบทบาทว่า มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทว่าจะดำเนินไปได้ดีเพียงใดนั้น สมรรถนะหรือความสามารถเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถกระทำบทบาทตามที่ได้รับ การคาดหวังได้ ความสามารถในบทบาท ซึ่งทักษะพื้นฐานในการแสดงความสามารถในการทำงานส่วนหนึ่งมาจากความรู้ ค่านิยม ประสบการณ์ และแรงจูงใจของบุคคล นั่นคือ การที่บุคคลสามารถผสมผสานการปฏิบัติตามบทบาทได้ดีเพียงใด สิ่ง

สำคัญ คือ การรับรู้บทบาท และความสามารถของบุคคลในการผสมผสานการปฏิบัติบทบาทตามบทบาทที่รับรู้

จากแนวคิดบทบาทนี้ สามารถนำมาใช้อธิบายบทบาทของผู้นำทั้งสองว่ามีบทบาทอย่างไรในยุคสมัยที่ผู้นำทั้งสองปกครองประเทศและได้ดำเนินการตามบทบาทของตนได้เหมาะสมหรือไม่

8. ภาคประชาชน

8.1 ความหมายของภาคประชาชน

ภาคประชาชน หมายถึง ประชาชนในทุกกลุ่ม ทุกสาขาอาชีพที่จะใช้สิทธิและเสรีภาพในการท้วงติง เสนอแนะ เรียกร้อง คัดค้าน ไม่ยอมรับ ไม่ว่าจะป็นนักวิชาการ นิสิต นักศึกษา นักธุรกิจ กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาธิปไตย ฯลฯ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ เป็นปัจเจกชนหมายถึงการกระทำเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เป็นองค์กร เป็นคณะบุคคล หมายถึงการรวมตัวกันเป็นองค์กรต่างๆ (บุญเลิศ ช่างใหญ่, 2549, น.325-326)

ประชาสังคม คือภาคประชาชนหรือภาคสังคม ได้แก่ประชาชน ชุมชน หมู่บ้าน หรือองค์กรประชาชน ที่มีคุณลักษณะคือ มีความเข้มแข็ง มีความรัก มีความเอื้ออาทร มีมิตรภาพ และการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเกิดจากกระบวนการที่ประชาชนจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีอุดมคติเดียวกันและมีการจัดการในระดับกลุ่ม จนเกิดมีพลังมากพอที่จะสร้างสรรค์คุณภาพให้เกิด “สังคมสมานภาพ” ได้นั้นคือเกิดความสมดุลระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนขึ้น(ประเวศ วะสี อ่างใน ถวิลวดี บุรีกุล, 2552, น.1-11)

ในทัศนะของผู้เขียน ภาคประชาชนหมายถึงบุคคลและ กลุ่มบุคคลกลุ่มต่างๆ ที่มีการรวมตัวกันขึ้น เพื่อใช้สิทธิของตนเองเพื่อดำเนินการในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประชาชนโดยส่วนรวม โดยเป็นกระบวนการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยเริ่มจากการการดำเนินการในการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นและสืบเนื่องไปถึงการมีส่วนร่วมในทางการเมืองในระดับประเทศ

8.2 ความสำคัญของประชาสังคม

ภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม ได้เข้ามามีบทบาทในการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ให้สิทธิ เสรีภาพกับประชาชนและเน้นการมีส่วนร่วมในทางการเมือง ถวิลวดี บุรีกุล (2552, น.1-14) ได้อธิบายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการมี

ส่วนร่วมแบบสมัครใจของแต่ละบุคคลในสังคมและในชีวิตทางการเมืองของชุมชนนั้นๆ และได้เห็นว่าประเด็นสำคัญคือประชาสังคมที่อยู่บนพื้นฐานของการทำงานเพื่อส่วนรวมจะเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เป็นการสร้างทุนทางสังคม ภาคประชาชนเกิดจากการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ทำงานเพื่อส่วนรวม รวมตัวกันโดยต้องการแสวงหาอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของกลุ่มและประโยชน์ส่วนรวม และประชาสังคมมีการดำเนินการบนความต้องการพื้นฐานของประชาชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมานี้เพื่อป้องกันการเป็นประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพของประชาชน

การพัฒนาภาคประชาชน ในการปกครองแบบประชาธิปไตยประชาชนเป็นส่วนสำคัญที่จะแสดงถึงความความมั่นคงและทิศการดำเนินไปของการปกครอง การพัฒนาภาคประชาชน จึงต้องมุ่งส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมประชาธิปไตย สร้างความเชื่อมั่นและให้เห็นถึงลักษณะเป็นการปกครองที่ดี รวมทั้งสร้างวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยขึ้น ซึ่งวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดกับประชาชน เพื่อเป็นแนวทางที่จะสรรสร้างระบอบประชาธิปไตยให้มีการพัฒนาไปตามแนวทางของระบอบการปกครองนี้ โดยต้องมุ่งส่งเสริมทั้งในด้าน การใช้สิทธิ หน้าที่ของตนเองตามตัวบทกฎหมายที่บัญญัติขึ้น เคารพในสิทธิ เสรีภาพ ของคนอื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม ชุมชนและสังคมการมีจิตสำนึกที่ร่วมรับผิดชอบต่อส่วนรวม

กระบวนการประชาธิปไตยที่กล่าวมาข้างต้นอาจมาจากการกล่อมเกลாதองการเมืองผ่านบุคคล ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มสังคมและสื่อมวลชน ผ่านกระบวนการพัฒนาจิตสำนึกและอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย การพัฒนาภาคประชาชน ผ่านกระบวนการและสถาบันตามที่กล่าวมาแล้วอาจไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งต้องอาศัยบทบาทของรัฐที่จะนำพาส่งเสริมเพื่อให้ระบอบเป็นไปตามทิศทางที่ถูกต้องตามแนวทางที่ระบอบประชาธิปไตยควรมี รัฐควรที่จะสร้างศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง รัฐควรทำให้ประชาชนได้เข้าใจถึงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและมีความเชื่อมั่นว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดี เป็นการปกครองที่ประชาชนมีสิทธิ มีเสียง มีเสรีภาพเป็นการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการปกครอง ดังที่ ยูททพร อิศรชัย (2552, น.9-39) ได้กล่าวไว้ว่าการอธิบายเกี่ยวกับภาคประชาชน เกี่ยวเนื่อง กับการเมืองของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของไทยผ่านแนวคิดการเมืองภาคประชาชน โดยนิยามประชาธิปไตยแบบใหม่ขึ้นมาโดยมองว่า ประชาธิปไตยไม่ได้หมายถึงแค่การเลือกตั้ง แต่หมายถึงการให้ประชาชนช่วยตัวเองได้ โดยไม่พึ่งพาอำนาจรัฐมากนัก การสนับสนุนประชาชนมีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนตลอดจนการกำหนดนโยบายที่มีผลต่อวิถีชีวิต

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทักษ์ เกลิมเตียรณ (2526) ทำการศึกษาเรื่องการเมืองในระบบพ่อขุนอุปถัมภ์แบบเผด็จการของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในการปรับปรุงประเทศให้ทันสมัยว่า การพัฒนาเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นไปตามทัศนะที่เป็นอนุรักษนิยม ความปึกใจในเรื่องความสะอาด ความเรียบร้อย ความเป็นอารยประเทศ และความเป็นพ่อบ้านพ่อเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปในรูปของการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการทำให้ประเทศทันสมัยมากกว่าที่จะพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังได้เสนอถึงระบบเผด็จการแบบพ่อขุนของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ว่าจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ได้แสดงถึงความซำของอย่างยิ่งในการทำให้กลุ่มบุคคลผู้มีอำนาจอื่นๆ ในสังคมไทยให้การสนับสนุนตนเองและให้บทบาทใหม่ๆ แก่กลุ่มบุคคลเหล่านี้เพื่อช่วยเหลือตนเอง ซึ่งเป็นการทำให้อำนาจทางการเมืองมั่นคงขึ้นมากกว่าที่จะพัฒนาชาติ การสร้างประเทศให้ทันสมัยมักจะเป็นการดำเนินการเพื่อหันเหไปสู่จุดมุ่งหมายของความชอบธรรมทางการเมือง

โกศล ริยะป่า (2541) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การเป็นผู้นำทางการเมืองและเศรษฐกิจของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ว่ามีแนวคิดและนโยบายในการพัฒนาประเทศอย่างไรและศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาอำนาจทางการเมืองว่าเป็นไปได้ดีเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า นโยบายพัฒนาประเทศของจอมพลสฤษดิ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ผลของการพัฒนาประเทศทำให้เกิดการขยายตัวทางการศึกษา การไหลบ่าของอุดมการณ์ประชาธิปไตยตะวันตก ตลอดจนลัทธิการเมืองอื่นๆ ในหมู่ปัญญาชนทั่วไป ทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อวัฒนธรรมและระบบการเมืองที่ดำรงอยู่ ซึ่งนับเป็นสิ่งสะท้อนได้เป็นอย่างดีถึงความผิดพลาดของระบบการเมืองที่ปราศจากความยืดหยุ่นและเป็นเผด็จการแบบพ่อขุน โดยละเอียดการสร้างสถาบันทางการเมืองมารองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างไรก็ตามการพัฒนาประเทศของจอมพลสฤษดิ์ได้นำพาประเทศไปสู่ความทันสมัย เศรษฐกิจมีความมั่นคง ทำให้จอมพลสฤษดิ์เป็นผู้นำทางการเมืองผ่านระบอบเผด็จการที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่

กาญจนา วิสุทธิวัฒน์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่มีต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยปัจจัยที่มีผลต่อแนวคิด

ทางการเมือง และผลกระทบจากแนวคิดทางการเมืองที่มีต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีผลต่อแนวคิดทางการเมือง เช่น การกล่อมเกลางานทางการเมืองจากโรงเรียนทหาร อิทธิพลจากคอมมิวนิสต์และปัญหาทางเศรษฐกิจของโลก เป็นต้น ด้วยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้จอมพลสฤษดิ์มีแนวคิดในการปกครองแบบอำนาจนิยม สร้างฐานอำนาจโดยอาศัยกฎหมาย แนวคิดในการปกครองแบบพ่อปกครองลูก แนวคิดทุนนิยมสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนและต่างประเทศ การใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ มาใช้พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีระบบ เศรษฐกิจดีขึ้น และผลกระทบจากแนวคิดเหล่านี้จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชุมชน ที่หันไปให้ความสำคัญกับวัตถุมมากขึ้น หนี้สินคนชนบทมากขึ้น เกิดการอพยพของแรงงานเข้าเมือง การบุกรุกทำลายป่า เป็นต้น

จารึก สุกใจ (2529) ได้ศึกษาและวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ระหว่าง พ.ศ. 2501-2506 ว่ามีลักษณะอย่างไร มีความเหมือนหรือแตกต่างจากนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของจอมพลป. พิบูลสงครามหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่านโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของจอมพลสฤษดิ์นั้นมีความแตกต่างจากจอมพลป. อย่างชัดเจน กล่าวคือ นโยบายของจอมพลป. นั้นจะเน้นการลงทุนโดยรัฐและสนับสนุนกิจการรัฐวิสาหกิจ ในขณะที่นโยบายของจอมพลสฤษดิ์นั้นจะเน้นที่การสนับสนุนการลงทุนโดยเอกชนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาต่อไปถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางเศรษฐกิจนี้ว่ามาจากอะไร ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่สำคัญสองประการคือ ปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในนั้นเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองเป็นสำคัญ ส่วนปัจจัยภายนอกนั้นได้แก่ บทบาทของสหรัฐอเมริกา ธนาคารโลก และสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาว่านโยบายเศรษฐกิจนั้นมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทั้งในด้านบวกและด้านลบอีกด้วย ผลดีที่เกิดขึ้น เช่น ช่วยให้เกิดการเพิ่มรายได้ประชาชาติและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และทำให้ประเทศมีประสบการณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการกำหนดแผนล่วงหน้ามากขึ้น ส่วนผลเสียนั้น เช่น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ มีการอพยพของชาวชนบทเข้าสู่เมือง และประการสำคัญคือการเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจมากเกินไป จนทำให้เกิดการละเลยต่อการพัฒนาด้านการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

สุภัทรา โกษะโยธิน (2543) ได้ศึกษาลักษณะผู้นำทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธาระรัชต์ โดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีต่อลักษณะความเป็นผู้นำทางการเมือง พบว่าจอมพลสฤษดิ์ มีความ เป็นผู้นำที่มีความขยันขันแข็งในการทำงาน และชื่นชอบในการดำรงตำแหน่งผู้นำ เห็นได้จากการ ใช้สำนวนโวหาร และยังจัดอยู่ในประเภทผู้นำที่มีบารมีและอำนาจ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้จอมพลสฤษดิ์ มีลักษณะเป็นผู้นำทางการเมืองดังกล่าวนี้เกิดจากปัจจัยภายนอก คือ สภาวะสงครามเย็น และ ความสัมพันธ์กับประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจัยภายใน ได้แก่ สถานการณ์การเมืองในขณะนั้น อำนาจ ทางทหาร การยอมรับจากประชาชน การอบรมเลี้ยงดูจากโรงเรียน และบุคลิกภาพและนิสัย ส่วนตัว

Kisung Park (2008) ได้ศึกษาการพัฒนาประเทศเกาหลีได้อย่างรวดเร็วภายใต้รัฐบาล เผด็จการทหารของปัก จุง ฮี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบกับการพัฒนาประเทศเกาหลีใต้ในช่วง ของประธานาธิบดีชุง มันรี พบว่าการที่ปัก จุง ฮี สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วกว่าเร็ว เกิดจากนโยบายที่มุ่งเน้นไปที่การทำให้ประเทศเติบโตในทางอุตสาหกรรม และในฐานะที่เป็นผู้นำ สูงสุดทางทหารทำให้สามารถสั่งการได้อย่างรวดเร็วและเด็ดขาด ซึ่งต่างจากในสมัยของนายชุง มัน รี การพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้าเนื่องจากนายชุง มัน รี ไม่มีกองทัพคอยสนับสนุน นโยบายการ พัฒนาประเทศของปัก จุง ฮี เน้นไปที่การพัฒนาอุตสาหกรรม เนื่องจากประเทศเกาหลีใต้มี ทรัพยากรทางธรรมชาติน้อย

มิตรชัย กุลแสงเจริญ (2548) ได้ศึกษาสภาพสังคมไทยในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธาระ รัชต์ โดยการวิเคราะห์ข่าวตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ชิงเสียนเยอะเป่า และหนังสือพิมพ์ในเครือ ระหว่าง พ.ศ. 2501-2506 จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวซึ่งสนับสนุนแนวทางเสรี ประชาธิปไตยแบบสหรัฐอเมริกา ได้สะท้อนถึงสภาพสังคมในสมัยนั้นว่า รัฐบาลใช้ความเข้มงวด ในการปกครองและพัฒนาประเทศทุกด้าน ทั้งการจัดระเบียบสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน การพัฒนาเหล่านี้มุ่งเน้นความเจริญของประเทศและความเป็นอยู่ที่ดี ขึ้นของประชาชน ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะชาวจีนใน ประเทศไทยที่ต้องปรับวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาวะสังคมในสมัยนั้น นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ ฉบับดังกล่าวยังเป็นช่องทางในการสื่อสารไปยังชาวจีนให้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐเพื่อความ ปลอดภัยและการใช้ชีวิตอยู่อย่างผาสุกของชาวจีนเองอีกด้วย ซึ่งผู้เขียนเห็นว่างานวิจัยชิ้นนี้สามารถ

เป็นข้อมูลในการสะท้อนภาพให้เห็นถึงลักษณะสังคมในสมัยนั้น รวมถึงนโยบายการปกครองและพัฒนาประเทศของจอมพลสฤษดิ์ได้เป็นอย่างดี

ฮานู ลี (2529) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ถึงกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จของขบวนการชาวมอญในเขตของประเทศไทยได้ โดยขบวนการชาวมอญในเขตหรือขบวนการสร้างชุมชนใหม่ เป็นแนวทางในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท โดยผู้ริเริ่มโครงการนี้คือ นายปัก จุง ฮี ประธานาธิบดีในเวลานั้น ผู้ศึกษาได้สรุปถึงปัจจัยที่ทำให้ขบวนการนี้ประสบความสำเร็จ คือ บทบาทของผู้นำ บทบาทของชาวบ้าน บทบาทของแม่บ้าน ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของประชาชน ระบบการศึกษาทางสังคมแบบใหม่ของสถาบันการศึกษา ผู้นำ ยุทธวิธีการคัดเลือกโครงการพัฒนา บทบาทของความเป็นผู้นำสู่ยอดทางการเมือง การใช้สิ่งเร้าใจในการให้บริการช่วยเหลือของรัฐบาล การใช้หน่วยหมู่บ้านเป็นหน่วยการศึกษา ความกระตือรือร้นทางการศึกษาของมวลชน บทบาทของสื่อมวลชน บทบาทของข้าราชการท้องถิ่น การปฏิรูปที่ดินที่ประสบความสำเร็จ สถานการณ์ชายแดนระหว่างเกาหลีใต้กับเกาหลีเหนือ และผลการพัฒนาอุตสาหกรรมใน ค.ศ. 1960 งานวิจัยนี้จะเป็นภาพสะท้อนของนโยบายและวิธีการในการพัฒนาภาคประชาชนของนายปัก จุง ฮี รวมถึงผลที่เกิดจากแนวคิดหรือนโยบายต่างๆ ในการพัฒนาประเทศ

วิเชียร อินทะลี (2555) ได้ทำการศึกษาการเมืองในช่วงรัฐบาลอำนาจนิยมปกครองประเทศไทยได้พบว่า ผู้นำทางการเมืองได้ทำการปราบปรามกลุ่มเรียกร้องประชาธิปไตย และการใช้วิธีการในการรักษาอำนาจในการปกครอง แต่ผู้นำทางการเมืองก็ไม่อาจต้านพลังการเรียกร้องของประชาชนได้ ทำให้การปกครองประเทศเปลี่ยนผ่านไปเป็นประชาธิปไตย โดยการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตย พบว่าสาเหตุที่ทำให้ประชาธิปไตยพัฒนาอย่างมั่นคงและมีปัจจัยเกื้อหนุนคือบทบาทที่เข้มแข็งของกลุ่มที่เคลื่อนไหวหรือประชาสังคม ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคคือ การขาดความเป็นสถาบันของพรรคการเมืองและปัญหาความเป็นภูมิภาคนิยม และยังกล่าวถึงอิทธิพลของปัจจัยที่คนส่วนใหญ่ของประเทศเกาหลีใต้นับถือ ก็ไม่ได้มีผลต่อการปิดกั้นการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย

จากงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นนั้น โดยส่วนมากจะเน้นการศึกษาไปที่บุคคลเพียงคนเดียว และลักษณะการศึกษาจะเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อแนวคิดทางการเมือง ลักษณะ

ความเป็นผู้นำ และการปกครองประเทศ และเน้นไปในทางการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยผู้เขียนเห็นว่า เนื่องจากอดีตผู้นำทั้งสองมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประเทศในหลายๆด้าน และในกระบวนการพัฒนาประเทศนั้น การพัฒนาประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการศึกษาถึงแนวคิดและบทบาทในการพัฒนาภาคประชาชน ไม่ว่าจะเป็นทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และเพื่อมองให้เห็นภาพของการการพัฒนาประเทศทั้งสองว่าแนวคิดและการพัฒนาภาคประชาชนของอดีตผู้นำทั้งสองส่งผลอย่างไรต่อประเทศของตนบ้าง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชนนั้น การที่จะสามารถศึกษาเพื่อค้นคว้าหาข้อเท็จจริงต่างๆ จำเป็นที่จะต้องศึกษาด้านประวัติศาสตร์ เพราะจะทำให้ทราบเกี่ยวกับข้อเท็จจริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเนื่องจากเป็นการศึกษาในเรื่องประวัติศาสตร์ การเสนอเรื่องจำเป็นต้องใช้วิชาการพรรณนาและวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ประกอบกัน

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จำเป็นต้องศึกษาในเชิงประวัติศาสตร์ การเสนอเรื่องจึงต้องใช้วิธีการพรรณนาและวิเคราะห์ประวัติศาสตร์เพื่อให้ทราบถึงลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและใช้แนวคิดทางรัฐศาสตร์มาประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการค้นคว้าวิจัย เพื่อเขียนวิจัยเรื่องนี้ ผู้เขียนอาศัยข้อมูล เอกสารและข้อมูลต่างๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากเอกสารชั้นที่สองซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้การสังเคราะห์มาจากนักวิชาการแล้วในระดับหนึ่ง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ คือ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมืองเพื่ออธิบายเกี่ยวกับปัจเจกบุคคล และ แนวคิดการพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรมและ แนวคิดเรื่องบทบาทมาอธิบายเชื่อมโยงเกี่ยวกับการดำเนินการในการพัฒนาภาคประชาชนของผู้นำทั้งสองเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ และสรุปเป็นผลงานวิจัย

1. เครื่องมือการวิจัย

เป็นการศึกษาวิจัยเอกสาร โดยศึกษาจากเอกสาร ข้อมูลจากรายงาน ผลงานวิจัย หนังสือ วิทยานิพนธ์ รายงานผลการสัมมนาและข้อมูลในเว็บไซต์ต่างๆ

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ บทความ รายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เอกสารที่ใช้เป็นเอกสารชั้นรองที่ผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว โดยแหล่งข้อมูลสำหรับศึกษาค้นคว้า คือห้องสมุดมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หอสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง หอสมุดป๊วย อังภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต หอสมุดมหาวิทยาลัยขอนแก่น สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ห้องสมุดคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดเลย ห้องสมุดมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ห้องสมุดประชาชนจังหวัดเลย

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยนำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร มาวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดต่างๆ ดังนี้ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดการพัฒนา แนวคิดภาวะความทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรมและ แนวคิดเรื่องบทบาท นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนา โดยแยกประเด็นการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ถึงสาเหตุ ความเป็นมา สภาพแวดล้อม ของแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี โดยแยกวิเคราะห์ในบริบทของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชาติกำเนิด นิสัย การศึกษาและการขัดเกลาทางการเมืองโดยอาศัยแนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง ปัจจัยภายในประเทศ ได้แก่สถานการณ์ทางการเมือง สถานอำนาจทางการเมือง การทหาร การยอมรับของประชาชน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา ธนาคารโลก และภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยอาศัยแนวคิดการพัฒนา แนวคิดภาวะความทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรมและ แนวคิดเรื่องบทบาท นำมาวิเคราะห์

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี และเน้นเนื้อหาจากการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 มาเป็นพื้นฐาน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างจากการวิเคราะห์โดย
อาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ และเน้นเนื้อหาจากการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 มาเป็นพื้นฐาน

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ผลที่เกิดจากแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยนำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร มาวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดต่างๆ ดังนี้ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดการพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรม และแนวคิดบทบาท นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนา โดยแยกประเด็นการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 เน้นการวิเคราะห์ระดับปัจเจกคือเน้นตัวบุคคลที่เชื่อมโยงกับการวิเคราะห์ความเป็นไปภายในประเทศและความเป็นไประหว่างประเทศที่มีส่วนกำหนดกรอบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี กล่าวคือการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะแบ่งเป็น

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชาติกำเนิด นิสัย การศึกษาและการกล่อมเกลามาทางการเมือง
- ปัจจัยภายในประเทศ ได้แก่ สถานการณ์ทางการเมือง ฐานอำนาจทางการเมืองและการยอมรับของประชาชน
- ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา ธนาคารโลก และภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการผสมผสาน แนวคิดจิตวิทยาทางการเมืองมาใช้ในการอธิบายปัจเจกบุคคล แนวคิดการพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดผู้นำ แนวคิดเผด็จการ แนวคิดความชอบธรรม แนวคิดเผด็จการและ แนวคิดบทบาท ผู้วิจัยได้ทำการผสมผสานแนวคิดข้างต้นมาใช้อธิบายเกี่ยวกับปัจเจกบุคคล และได้อาศัยฐานความคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาภาคประชาชนมาใช้เสริมการวิเคราะห์ดังกล่าว

กรอบแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเป็นแนวทางให้กับการวิเคราะห์ในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เช่นกัน โดยใน**ส่วนที่ 2** เป็นสาระสำคัญของแนวคิดและบทบาททางการเมืองและ **ส่วนที่ 3** จะเป็นการเปรียบเทียบ

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ผลที่เกิดจากแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีป๋ก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับปัจเจก

1.1 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในการพัฒนาภาคประชาชน

การวิเคราะห์ในเบื้องต้นนี้เน้นที่การประยุกต์ใช้แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง ที่ให้ความสำคัญกับการอธิบายการที่ปัจเจกบุคคล ที่ผ่านการหล่อหลอมขัดเกลาผ่านสถาบันต่างๆ ในช่วงวัยและการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งทำให้ปัจเจกบุคคลได้แสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ ที่แตกต่างกันในตัวของแต่ละบุคคล

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (2539, น.26) ได้กล่าวไว้ว่า องค์การที่ให้การอบรมเรียนรู้แก่บุคคลหรือองค์กรที่ถ่ายทอดความเชื่อค่านิยมและบุคลิกภาพให้กับบุคคล ประกอบไปด้วย ครอบครัว โรงเรียน สถาบันทางศาสนา เพื่อนเล่นหรือเพื่อนร่วมงาน แนวคิดดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานให้เข้าใจบุคลิกลักษณะของผู้ นำรวมไปถึงการศึกษาชาติกำเนิด นิสัย การศึกษา และการขัดเกลาทางการเมืองที่ทั้งสองผ่านประสบการณ์มาในช่วงวัยต่างๆ

ชาติ กำเนิด ครอบครัวถือเป็นสถาบันการขัดเกลาทางการเมืองสถาบันแรกของปัจเจกชน ที่จะปลูกฝังบ่มเพาะพฤติกรรมของบุคคลผ่านบิดามารดาที่จะอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมบุตรในด้านต่างๆ จอมพลสฤษดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ.2491 ที่บ้านท่าโรงยา ตำบลพาทูร์ดี จังหวัดพระนคร เป็นบุตรของพันตรีหลวงเรือง เดชอนันต์(ทองดี ธนะรัชต์)กับนางจันทิพย์ ธนะรัชต์ มารดาเป็นชาวอำเภอภูคดาหาร(ปัจจุบันเป็นจังหวัด) จังหวัดนครพนม จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (ขณะดำรงยศพันเอก)สมรสกับคุณหญิงนวลจันทร์ ธนะรัชต์ และต่อมาได้สมรสใหม่กับคุณหญิงวิจิตร ธนะรัชต์ (ชลทรัพย์) ธิดาของนาวาโท พระศรการวิจิตร ร.น. และนางประเทียบ ชลทรัพย์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2491 มีจอมพลป. พิบูลสงครามเป็นเจ้าภาพหลังจากแต่งงานได้พระราชทานยศเป็นพลตรี (ชนากิต, 2545, น.247)และจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นญาติกับนายพลภูมิ หน่อสะหวัน ของประเทศลาว การกำเนิดมาในครอบครัวของนายทหาร บิดาได้สนับสนุนให้บุตรเจริญรอยตามแนวทางของครอบครัวด้วยการส่งเสริมให้บุตรได้เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (กองทัพบก, 2507, น.1) ซึ่งเป็นการปูทางที่สำคัญให้กับอนาคตที่จะต้องได้รับราชการเป็นข้าราชการทหารเมื่อได้ศึกษาจนสำเร็จหลักสูตร

นิสัย จอมพลสฤษดิ์เป็นผู้ที่สุขภาพเรียวร้อย พุดน้อย แต่มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสและถ้อยที่ถ้อยอาศัยกับเพื่อนฝูงดีมาก รักสวยรักงามแต่งกายสะอาดและเป็นผู้ที่ขยันขันแข็งในการเล่าเรียน(ณรงค์ สินสวัสดิ์, 2539, น.141) เป็นบุคคลที่มีอุปนิสัยเด็ดขาด เด็ดเดี่ยว เมื่อดำรง

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจึงพยายามจัดระบบระเบียบในการปกครองประเทศโดย การยกเลิกอาชีพสามล้อ ซึ่งได้อ้างเหตุผลถึงอาชีพนี้ว่าจะก่อให้เกิดปัญหาให้กับสังคมเนื่องด้วยผู้ทำอาชีพดังกล่าวเป็นประชาชนที่มาจากชนบท โดยเมื่อยกเลิกแล้วให้ประชาชนเหล่านั้นกลับไปทำอาชีพในชนบท มีการจัดระเบียบสังคม ยกเลิกอาชีพ โสเภณี(ทักษ์ เกลิมเตียรณ, 2522, น.231) มีการออกตรวจตราตลาด ตามท้องที่ที่ได้ออกไปตรวจราชการเพื่อให้มีการจัดตลาดให้เป็นระเบียบและมีความสะอาด มีการตกลงใจที่เด็ดขาดแสดงออกมาหลายครั้งทั้งการทำรัฐประหาร การปราบกบฏ การปราบปรามผู้ลอบวางเพลิง การปราบอันธพาลและการยกเลิกการเสพฝิ่น(ณรงค์ ลินสวัสดิ์, 2539, น.142) การมีนิสัยที่เด็ดขาดบางครั้งทำให้การปกครองประเทศจะมีทิศทางไปในทางเผด็จการ โดยการใช้อำนาจที่ตนเองมีไปละเมิดสิทธิของประชาชนและบางกระบวนการก็ไม่ได้ผ่านการตัดสินใจจากศาลด้วยการอ้างมาตรา 17 ของธรรมนูญการปกครองประเทศในยุคสมัยดังกล่าวซึ่งได้ให้อำนาจอย่างมากกับนายกรัฐมนตรีในการดำเนินการต่างๆ แม้จะมีประสิทธิภาพแต่ก็ก่อผลดีและผลเสีย คือการปกครองประเทศที่ผู้นำละเลยความหมายของระบอบประชาธิปไตย ประชาชนถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ เพราะกฎหมายให้การใช้อำนาจอยู่ในอำนาจของบุคคลบุคคลเดียวที่สามารถให้คุณให้โทษกับผู้ที่อยู่ใต้การปกครอง

การศึกษาและการขัดเกลาทางการเมือง จอมพลสฤษดิ์เป็นบุคคลที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีตั้งแต่ยังเล็กส่วนหนึ่งมาจากพื้นฐานทางครอบครัวที่ดี เมื่อเข้ามาอยู่ในพระนครได้ศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโรงเรียนนายร้อยทหารบกจนกระทั่งจบการศึกษาและบรรจุเข้ารับราชการ(ชนากิต, 2545, น.248) การตัดสินใจที่เด็ดขาดเป็นสิ่งที่โรงเรียนนายร้อยทหารบกมีส่วนอย่างมากในการสอนตั้งแต่ความมีระเบียบวินัย การแก้ไขปัญหากระบวนการฝึกฝนตนเองต่างๆล้วนเป็นสิ่งที่หล่อหลอมให้เป็นบุคคลที่เข้มแข็ง กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และได้รับการถ่ายทอดต่อมาจากรุ่นพี่นักเรียนนายร้อยช่วงการเข้ารับราชการทหาร การมีชาติกำเนิดที่ดี การได้รับการศึกษาที่ดี ส่งผลอย่างมากต่อนิสัยที่อยู่ในตัวของจอมพลสฤษดิ์ ซึ่งด้วยนิสัยดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้การประกอบอาชีพรับราชการทหารของจอมพลสฤษดิ์สามารถควบคุมสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามและสามารถนำหน่วยประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

ทางด้านการศึกษาและการขัดเกลาทางการเมืองนั้น จอมพลสฤษดิ์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จนถึงยุคสมัยของจอมพลป. พิบูลสงครามเมื่อจอมพลป. โองการเลือกตั้งจอมพลสฤษดิ์ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกได้ออกมาเจรจากับประชาชนและปล่อยให้ประชาชนประท้วงจอมพลป.โดยมิได้ขัดขวาง ทำให้ประชาชนมีความศรัทธาในตัวจอมพลสฤษดิ์ ต่อมาได้ทำการรัฐประหารจอมพลป.และได้

สนับสนุนให้จอมพลถนอม กิตติขจรเป็นนายกรัฐมนตรี จนเมื่อจอมพลสฤษดิ์กลับมาจากการรักษาตัวที่ต่างประเทศในช่วงเวลาที่รัฐบาลของจอมพลถนอมประสบปัญหามากมาย ทำให้จอมพลสฤษดิ์ตัดสินใจทำการรัฐประหารอีกครั้งก่อนจะขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การผ่านเหตุการณ์ทางการเมืองมาหลายเหตุการณ์ทำให้จอมพลสฤษดิ์ มีความคิดยึดโยงอยู่กับผู้ปกครองที่ต้องมีอำนาจที่เด็ดขาดจึงจะสามารถปกครองประเทศได้

สถาบันทางครอบครัวที่ได้ทำการเลี้ยงดูและส่งเสริมให้เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนทางการทหาร การรับราชการทหาร ตลอดจนชีวิตที่ได้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทางการเมืองนั้นล้วนเป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งสิ้นกระบวนการขัดเกลาทางการเมืองเหล่านี้ได้หล่อหลอมกล่อมเกลาให้จอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์ได้แสดงบุคลิกลักษณะออกมาในการเป็นผู้นำรัฐบาลในการใช้อำนาจในการปกครองประเทศ

1.1.2 ปัจจัยภายในประเทศที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์ในการพัฒนาภาคประชาชน

1) สถานการณ์ทางการเมืองก่อนและขณะมีอำนาจของจอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์

จุดกำเนิดการก่อรูปความคิดทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์ มาจากการกล่อมเกลาทางการเมืองหรือประสบการณ์ทางสังคม เนื่องจากจอมพลสฤษดิ์เป็นทหารที่เติบโตมาจากการรัฐประหาร พ.ศ.2490 ซึ่งไม่ได้จบการศึกษามาจากต่างประเทศดังเช่นกลุ่มนายทหารพ.ศ.2475 ทำให้จอมพลสฤษดิ์มีแนวคิดที่เป็นอนุรักษนิยม (ปิยนาค บุนนาค, 2549, น.8-11)

หลังจากการรัฐประหาร พ.ศ. 2490 จอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์ ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวพันกับการเมืองมากขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งเกิดการรัฐประหารในวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 อันเนื่องมาจากการที่ประชาชนประท้วงการเลือกตั้งสกปรกสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม การรัฐประหารในครั้งนี้เป็นการล้มกลุ่มรัฐบาล กลุ่มราชครู และกลุ่มอธิปัตติกรมตำรวจ การยึดอำนาจจากฝ่ายรัฐบาลใน พ.ศ. 2500 เป็นการรัฐประหารธรรมดาเพราะ จอมพลสฤษดิ์ ๓ รัชต์และคณะทหารสมาชิกเพียงแต่ล้มล้างรัฐบาล และจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายใน 90 วัน ผลการเลือกตั้งครั้งนั้นมีการสนับสนุนพลโทถนอม กิตติขจรเป็นนายกรัฐมนตรีจัดตั้งรัฐบาล ส่วนจอมพลสฤษดิ์นั้นไปรักษาตัวที่สหรัฐอเมริกาและพักผ่อนที่ทวีปยุโรป ในช่วงการปกครองของจอมพลถนอมนั้นได้เกิดปัญหาขึ้นทั้งภายนอกและภายใน โดยมีการประท้วงและนัดหยุดงานของลูกจ้างเมื่อไม่พอใจนายจ้าง และบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพยายามแก่งแย่งการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี จอม

พลสตยดีซึ่งพักผอนอยู่ที่ประเทศอังกฤษต้องเดินทางกลับมาทำการรัฐประหารอีกครั้งและได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีเข้ามาบริหารประเทศ(ไพฑูริย์ มีกุลและคณะ, 2540, น.80)

การเข้ามามีบทบาททางการเมืองของจอมพลสตยดีนับตั้งแต่เข้ามาปฏิบัติราชการในพระนครทำให้เข้ามามีส่วนที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง จอมพลสตยดีทำให้ประชาชนรู้จักและมีความศรัทธาจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ได้ใช้กำลังทหารสลายการชุมนุมของประชาชนที่ร่วมกันประท้วงการ โกงการเลื้อกตั้งของจอมพลป.พิบูลสงครามและการที่ทำการรัฐประหารรัฐบาลจอมพลป. พิบูลสงคราม การกระทำต่างๆดังกล่าวถือว่าเป็นบทบาทในเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้จอมพลสตยดีได้รับการยอมรับและชื่นชมจากประชาชน การทำรัฐประหารหลังจากไปรักษาตัวก็เสมือนการกลับมาแก้ไขปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร เนื่องจากตัวของผู้นำรัฐบาลในขณะนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาในรัฐบาลและปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองได้

2) ฐานอำนาจทางการเมืองและการทหาร

ฐานอำนาจทางการเมืองนับว่ามีความสำคัญมากในการคงอยู่และความมีเสถียรภาพทางการเมือง ปิยนาด บุนนาค(2549, น.8-11)ได้กล่าวว่าจากประสบการณ์ทางการเมืองในช่วง พ.ศ.2490-2500 สถาบันทางการเมือง มีความสำคัญนอกจากเป็นฐานอำนาจในการก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำ ยังเป็นเครื่องมือในการค้ำจุนฐานะของรัฐบาลให้เกิดเสถียรภาพและแก้ไขปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นได้ ประกอบกับงานของทักษ์ เถลิ้มเตียรณ (2552, น.339-352) ได้มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันจากการศึกษาโดยการสำรวจวารสารที่เกี่ยวกับวิชาการทหาร ยืนยันข้อสรุปแต่แรกว่าภายใต้การบังคับบัญชาของจอมพลสตยดีนั้น ทหารเป็นกลุ่มชนที่มีความรู้ความชำนาญอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ

ความเป็นผู้นำของจอมพลสตยดีในกองทัพบกนั้นเป็นที่ยอมรับกันมากเนื่องมาจากบทบาทของจอมพลสตยดี ในการขยายหน้าที่ ความชำนาญ บารมีและการปกครองตลอดระยะเวลาที่เป็นนายกรัฐมนตรี หากพิจารณาตามเหตุปัจจัยที่ทำให้จอมพลสตยดีสามารถรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในยุคสมัยที่ตนเองเป็นหัวหน้ารัฐบาลในการบริหารประเทศนั้น เกิดจากการสร้างนายทหารระดับลูกน้องที่แวดล้อมตนให้มีความจงรักภักดีกับตนเองและตอบแทนเหล่านายทหารเหล่านี้ให้ได้รับยศตำแหน่งพร้อมกับที่ตนก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดโดยจอมพลถนอม กิตติขจร จอมพลประภาส จารุเสถียร และพลเอกกฤษณ์ สีวะรา ได้ชื่อว่าเป็นผู้สนับสนุนและลูกน้องที่ใกล้ชิดเหมือนอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งบุคคลทั้งสามที่กล่าวมาเปรียบเสมือนผู้ค้ำจุนรัฐบาลของจอมพลสตยดีและที่จะละเลยมิกล่าวถึงไม่ได้คือ การที่จอมพลสตยดีได้คุมกำลังหลักส่วนใหญ่ของประเทศเอาไว้คือทหารและตำรวจ

3) การยอมรับของประชาชน

สถานการณ์ทางการเมืองได้ทำให้จอมพลสฤษดิ์ ได้รับการยอมรับจากประชาชนโดยเริ่มจากการที่ประชาชนศรัทธาในตัวจอมพลสฤษดิ์ จากการไม่สลายการชุมนุมที่บริเวณสะพานมัฆวานประคอบกับหลังเหตุการณ์ดังกล่าวมีประชาชนจำนวนหมื่นคนมาชุมนุมที่ท้องสนามหลวงและกล่าวโจมตีรัฐบาลอย่างรุนแรงก่อนที่ผู้ชุมนุมจะเดินทางไปที่บ้านพักของจอมพลสฤษดิ์ ๓๓ ไร่ เพื่อเรียกร้องให้ขับไล่รัฐบาล ด้วยเงื่อนไขและความพร้อมของสถานการณ์ทำให้จอมพลสฤษดิ์ ๓๓ ไร่ ตัดสินใจก่อการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลในวันที่ 16 กันยายน พ.ศ.2500 เป็นผลให้จอมพล ป. พิบูลสงคราม ต้องหนีไปกัมพูชา และลี้ภัยต่อไปยังประเทศญี่ปุ่น ส่วนพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ได้ติดต่อขอมอบตัวและขอเดินทางลี้ภัยไปที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ อันเป็นการสิ้นสุดอำนาจทางการเมืองของบุคคลทั้งสอง(จักร พันธ์ชูเพชร, 2549, น.217-218) ภายหลังจากการยึดอำนาจผู้นำรัฐประหารได้เร่งออกนโยบายเพื่อสร้างการยอมรับอย่างฉับพลัน เช่น การส่งลดอัตราค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าโดยสารรถไฟ ราคาข้าวสาร และการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ในบริเวณที่ขาดแคลนแหล่งน้ำบริโภค ให้การรักษาพยาบาลฟรีสำหรับครอบครัวที่ยากจน เป็นต้น (ทักษ์ เฉลิมเดียรณ, 2526, น.38-40) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจอมพลสฤษดิ์ ๓๓ ไร่ทำให้ประชาชนยอมรับและศรัทธาตั้งแต่ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและหลังจากการรัฐประหารรัฐบาลของจอมพลป. พิบูลสงครามก็ได้เร่งดำเนินการต่างๆเพื่อมุ่งที่จะให้ประชาชนยอมรับโดยเน้นการช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ

1.1.3 ปัจจัยภายนอกประเทศที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ๓๓ ไร่ในการพัฒนาภาคประชาชน

1) ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา

จากสภาพการเมืองระหว่างประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ไทยมีความโน้มเอียงไปทางสหรัฐอเมริกาแม้จะดำเนินนโยบายเป็นกลางเพราะไทยได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในระหว่างสงครามและหลังสงคราม ทำให้ไม่ต้องตกไปอยู่ในฐานะผู้แพ้สงคราม สหรัฐอเมริกาได้ช่วยเหลือไทยในการเจรจากับอังกฤษเพื่อสิ้นสุดสถานะสงครามระหว่างกัน การสนับสนุนของสหรัฐอเมริกาก็ทำให้ไทยลดข้อต่อรองของอังกฤษลงอย่างมาก สำหรับฝ่ายสหภาพโซเวียตนั้น ไทยมีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์มานานแล้ว โดยหลังจากที่รัสเซียเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบคอมมิวนิสต์ประเทศไทยก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเหมือนก่อน และภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทย เมื่อพ.ศ.2475 (ค.ศ.1932) รัฐบาลก็มีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเห็นได้ชัด มีการออกกฎหมายต่อต้านคอมมิวนิสต์เมื่อ พ.ศ. 2476(ค.ศ.1933)แต่เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลงฝ่ายสัมพันธมิตรได้จัดตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น ไทยมีความ

ประสงค์จะเข้าร่วมเป็นสมาชิก การจะเข้าร่วมได้นั้นจะต้องไม่ได้รับการคัดค้านจากสหภาพโซเวียต ดังนั้นไทยจึงต้องมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหภาพโซเวียตและยกเลิกกฎหมายว่าด้วยคอมมิวนิสต์ ความพยายามของประเทศไทยประสบผลสำเร็จในสมัยรัฐบาลของหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์เมื่อ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2489 อันเป็นผลจากมหาอำนาจทั้ง 5 ซึ่งประกอบด้วยสหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต อังกฤษ ฝรั่งเศสและจีนไม่มีใครคัดค้าน

สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือไทยอย่างต่อเนื่องในยุคสงครามเย็นจากสมัยจอมพลป. พิบูลสงคราม มาถึงสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ประกอบกับในยุคของจอมพลสฤษดิ์ได้มีการพัฒนาประเทศอย่างมากมาย สนับสนุนให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศ มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การดำเนินงานดังกล่าวต้องอาศัยงบประมาณและบุคลากรทางเทคนิคจำนวนมาก สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหลักที่ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุนและบุคลากร จอมพลสฤษดิ์ จึงต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศที่สอดคล้องกับสหรัฐอเมริกา คือการต่อต้านอิทธิพลของฝ่ายโลกคอมมิวนิสต์ (ชรินทร์ สันประเสริฐ, 2548, น.77-98)และด้วยการที่สหรัฐอเมริกาเล็งเห็นว่าประเทศไทยเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญจึงระดมการช่วยเหลือด้านการทหารเพื่อเตรียมใช้ประเทศไทยเป็นเขตสกัดกั้นการขยายตัวของฝ่ายคอมมิวนิสต์ มีการสร้างทางเพื่อเชื่อมภาคกลางกับภาคอีสาน เช่น สร้างถนนมิตรภาพ เพื่อเชื่อมสระบุรีกับนครราชสีมาและสร้างต่อไปจนประชิดพรมแดนลาวที่หนองคาย (จุฬาลักษณ์ ภูเกิดและคณะ, 2546, น.16)นโยบายการต่อต้านคอมมิวนิสต์ของสหรัฐอเมริกาและการเป็นผู้นำโลกเสรีประชาธิปไตยผลักดันให้สหรัฐอเมริกามีบทบาทมากในการช่วยเหลือประเทศที่ด้อยพัฒนา หลังพ.ศ. 2504 นโยบายพัฒนาของจอมพลสฤษดิ์ มุ่งอยู่ที่การพิจารณาด้านความมั่นคงของชาติมากยิ่งขึ้นทุกๆปีและได้รับความช่วยเหลือจากด้านเทคนิคและด้านการเงินจากสหรัฐอเมริกา (ทักษ์ เฉลิมเตียรณ, 2552, น.306) ซึ่งนำมาใช้ในการปรับปรุงประเทศตามทศวรรษแห่งการพัฒนา

นันทนา กปิลาชญ์ (2429, น.92-95) กล่าวว่า สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยมาตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2493 และนับว่าเป็นแหล่งที่ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือมากที่สุดนับตั้งแต่แรกจนถึงพ.ศ. 2506 สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบให้เปล่าแก่ประเทศไทยเป็นมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 5,960 ล้านบาท การช่วยเหลือเป็นไปในรูปโครงการต่างๆที่มีวัตถุประสงค์และแผนปฏิบัติการที่แน่นอนทั้งในด้านวิชาการ ด้านการป้องกันประเทศ ด้านการทหาร และด้านการช่วยเหลือพิเศษ สำหรับการช่วยเหลือในด้านวิชาการและการป้องกันนั้นสามารถแบ่งเป็น 7 ชนิด คือ การเกษตร การศึกษา การสาธารณสุข การพลังงาน การอุตสาหกรรม การคมนาคม การเศรษฐกิจ และการบริหาร นอกจากความช่วยเหลือดังกล่าวซึ่งเป็นการช่วยเหลือโดยตรงแล้วยังได้รับความช่วยเหลือจากโครงการประจำภาคพื้นอัน

เป็นโครงการที่มุ่งให้ความช่วยเหลือแก่ภูมิภาคนั้นๆเป็นการทั่วไป มูลค่าความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากสหรัฐอเมริกาในด้านต่างๆนับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2493-2504 (ไม่รวมการป้องกันประเทศและการทหาร)อาจแสดงได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.1 ความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากสหรัฐอเมริกาในระหว่างพ.ศ. 2494 -2505 แยกตามสาขาเศรษฐกิจ

สาขาเศรษฐกิจ	มูลค่า(ล้านบาท)
การเกษตร	537.3
การศึกษา	427.6
การสาธารณสุข	486.9
การอุตสาหกรรม พลังงานและโลหกิจ	534.4
การคมนาคม	1,349.4
การเศรษฐกิจ สังคม และบริหาร	347.3
ด้านทั่วไปและอื่นๆ	41.8
โครงการประจำภาคพื้น	327.6
รวม	4051.9

ที่มา: นันทนา กปิลกาญจน์ (2529: 93)

สรุปผลงานในด้านความร่วมมือกับต่างประเทศในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งสนับสนุนทรัพยากรของประเทศเราเองให้ได้รับผลดีขึ้น ส่วนหนึ่งของโครงการที่สำคัญๆมีดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากประเทศต่างๆ

โครงการ	คิดเป็นมูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศผู้ให้
1.โครงการทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-นครปฐม	73.9	สหรัฐอเมริกา
2.โครงการทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ-สระบุรี	254.7	สหรัฐอเมริกา
3.โครงการทางหลวงแผ่นดินสายนครราชสีมา-หนองคาย	248.1	สหรัฐอเมริกา
4.ทางหลวงแผ่นดินสายพังโคน-บึงกาฬและเชียงราย-เชียงของ	110.0	สหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

โครงการ	คิดเป็นมูลค่า (ล้านบาท)	ประเทศผู้ให้
5. โครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	21.6	สหรัฐอเมริกา
6. โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะเกษตรศาสตร์	7.2	นิวซีแลนด์
7. โครงการจัดตั้งศูนย์จักรกลขอนแก่น	70.0	ออสเตรเลีย
8. โครงการปรับปรุงคณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	15.0	อังกฤษ
9. โครงการปรับปรุงระบบโทรคมนาคมระหว่างไทย-มาเลเซีย	4.0	ออสเตรเลีย
10. โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกโทรคมนาคม	6.5	ญี่ปุ่น
11. โครงการจัดตั้ง รร.เทคนิคพระนครเหนือ	6.0	เยอรมนี
12. โครงการจัดตั้งโรงเรียนช่างกลที่ขอนแก่น	16.0	เยอรมนี
13. โครงการจัดตั้งห้องทดลองไฟฟ้าแรงสูงจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	3.0	สวีตซ์เซอร์แลนด์
14. โครงการจัดตั้งฟาร์มเลี้ยงโคนมไทย-เดนมาร์ก	13.0	เดนมาร์ก
15. โครงการทดลองผลิตภัณฑ์ป้าไม้	7.5	เยอรมนี
16. โครงการสถาบันสาธารณสุขวิจัย	5.8	เยอรมนี
17. โครงการสำรวจทรัพยากรแร่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม	7.5	กองทุนพิเศษสหประชาชาติ
18. โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมการบินพลเรือน	29.8	กองทุนพิเศษสหประชาชาติ
19. โครงการจัดตั้งศูนย์เพื่อเพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย	12.3	กองทุนพิเศษสหประชาชาติ
20. โครงการจัดตั้งศูนย์วิทยาลัยเทคนิคธนบุรี	24.0	กองทุนพิเศษสหประชาชาติ
21. โครงการปรับปรุงอุดมศึกษา	7.2	กองทุนพิเศษสหประชาชาติ

ที่มา: นันทนา กปิลกาญจน์ (2529: 94-95)

การที่สหรัฐอเมริกาเข้ามามีบทบาทในการให้การช่วยเหลือประเทศไทยนั้น เนื่องจากเห็นว่า ประเทศไทยเป็นจุดที่สำคัญในการเป็นฐานรองรับกำลังพลทางการทหารของสหรัฐอเมริกาในการดำเนินนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์และเมื่อพิจารณาตามลักษณะรูปแบบการช่วยเหลือที่ไทยได้รับการสนับสนุนนั้นเน้นไปที่การช่วยเหลือทางด้านคมนาคมเป็นหลัก

2) ความช่วยเหลือของธนาคารโลก

ธนาคารโลกได้เข้ามามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือและวางแผนในการพัฒนาประเทศ ชารทอง ทองสวัสดิ์ (2544, น.329-331) ได้กล่าวไว้ว่า ก่อนที่จะมีการนำเอาแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆออกมาใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 การพัฒนาเศรษฐกิจของไทยกระทำกันอย่างไม่มีการวางแผน อำนาจการตัดสินใจส่วนใหญ่อยู่ที่กระทรวงการคลังการดำเนินการเป็นไปแบบไม่มีข้อมูลที่จะสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเพียงพอทำให้ไม่อาจนำเอาทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดสรรทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลสูงสุดจึงไม่อาจทำได้ เพราะขาดการวางแผนจากส่วนกลางและขาดหน่วยงานที่เป็นตัวกลางในการจัดสรรทรัพยากรเหล่านี้อย่างถูกวิธี เนื่องด้วยการที่ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ จึงทำให้มีการคิดกันว่าน่าจะต้องมีการปรับปรุงนโยบายหรือแนวทางพัฒนาประเทศกันใหม่เพื่อแก้ปัญหาต่างๆอันจะเกิดขึ้นในระยะยาว

ประเทศไทยมีการเตรียมการจัดการวางแผนเศรษฐกิจโดยตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาติเมื่อ พ.ศ.2499 ในรัฐบาลของจอมพลป. พิบูลสงคราม トラบจนธนาคารโลกได้จัดส่งคณะผู้เชี่ยวชาญมาสำรวจเศรษฐกิจของไทยและเสนอให้รัฐบาลไทยจัดตั้งหน่วยงานวางแผนเศรษฐกิจขึ้นเป็นการถาวรตามรายงานที่ชื่อว่า *A Public Development Program for Thailand (1959)* เมื่อพ.ศ.2502 ซึ่งเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรกและฉบับเดียวที่มีระยะ6 ปี แบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะแรกจากพ.ศ. 2504 ถึงพ.ศ. 2506และระยะที่สองจากพ.ศ.2507ถึงพ.ศ.2509 และติดตามด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจปีต่อๆมา(ณรงค์ศักดิ์ ธนะวิบูลย์ชัย, 2546, น.9-12)

ประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศที่ดำเนินการตามแผน เนื่องด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารโลก และการดำเนินการตามโครงการพัฒนานั้นได้ผ่านการสำรวจจากผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศโดยมีต้นแบบคือการดำเนินการตามประเทศที่พัฒนาแล้ว

3) ภัยคอมมิวนิสต์

นับแต่ชัยชนะของจีนคอมมิวนิสต์ในพ.ศ.2492 และสงครามเกาหลีในปีถัดมา ทำให้สหรัฐอเมริกาตื่นตระหนกต่อการขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างยิ่ง โดยเชื่อว่าถ้าประเทศหนึ่งประเทศใดกลายเป็นคอมมิวนิสต์จะทำให้ประเทศข้างเคียงกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปด้วยตามทฤษฎี “โดมิโน” ของจอห์น ฟอสเตอร์ ดัลเลส รัฐมนตรีต่างประเทศ ทำให้สหรัฐอเมริกายิ่งขยายบทบาทครอบงำและเสริมสร้างอิทธิพลของตนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศไทยยิ่งขึ้น(จุฬาลักษณ์ ภูเกิดและคณะ, 2546, น.15)

สหรัฐอเมริกาและไทยได้ทำสัญญาเพื่อการสกัดกั้นการแผ่ขยายอิทธิพลของระบอบคอมมิวนิสต์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศไทยได้เข้าร่วมในองค์การ

สนธิสัญญาป้องกันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้(ส.ป.อ.)หรือSEATO (South East Asia Treaty Organization) อันมีจุดประสงค์ในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ทำให้รัฐบาลไทยได้รับการสนับสนุนอย่างมากทั้งในด้านการเงินและอาวุธจากสหรัฐอเมริกาสามารถจัดตั้งฐานทัพอากาศได้ 7 แห่ง (ประจักษ์ ก้องกีรติจักร, 2548, น.170-174 อังในจักร พันธุ์ชูเพชร, 2549, น.226-228)

1. ฐานทัพอากาศ ในพ.ศ.2504

- เป็นฐานของกองบินขับไล่ที่ 421
- เป็นฐานของกองบินขับไล่ที่ 355
- เป็นฐานของกองบินขับไล่ที่ 390

2. ฐานทัพนครราชสีมา ใน พ.ศ. 2505

- เป็นฐานของกองบินขับไล่ที่ 388 (Tactical Fighter)
- เป็นฐานของกองพันสนับสนุนที่ 7 (7th Logistic Battalion)

3. ฐานทัพที่นครพนม ในพ.ศ.2505

- เป็นฐานปฏิบัติการพิเศษของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- เป็นฐานของกองบัญชาการกองบินที่ 7
- เป็นฐานของกองบัญชาการกองบินที่ 13
- เป็นฐานปฏิบัติการอิเล็กทรอนิกส์
- เป็นฐานปฏิบัติการเฮลิคอปเตอร์และการลำเลียง
- เป็นฐานของกองบินปฏิบัติการพิเศษที่ 56 (56th Special Operation

Wing)

4. ฐานทัพที่อุดรธานี

- เป็นฐานส่งหน่วยบินขับไล่ (Tactical Fighter)
- เป็นฐานปฏิบัติการเครื่องบินขับไล่ RF-4C
- เป็นฐานของกองบินส่งกำลังบำรุง
- เป็นโรงเรียนฝึกบินให้กองทัพอากาศลาว
- เป็นสำนักงาน CIA ดูแลทหารรับจ้างในลาว
- เป็นสำนักงานของแอร์อเมริกันและคอนติเนนตัลแอร์เซอร์วิส

5. ฐานทัพที่อุตะเถา

- เป็นฐานวางแผนทางยุทธศาสตร์
- เป็นฐานของหน่วยสนับสนุนการต่อสู้ที่ 635 (Combat Support

Group)

- เป็นฐานของเครื่องบินทิ้งระเบิดB-52

6.ฐานทัพที่อุบลราชธานี

- เป็นฐานของกองบินขับไล่ที่8
- เป็นสำนักงาน CIA เพื่อประสานหน่วยข่าวในลาว

7. ฐานทัพที่น้ำพอง

- เป็นฐานรองรับหน่วยทิ้งระเบิดขับไล่ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกาที่

ย้ายมาจากคานังในเวียดนาม

ผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกับสหรัฐอเมริกาในสงครามเวียดนามก็คือ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา โดยมีความมั่นคงเป็นจุดศูนย์กลางเป็นช่วงเวลาของการเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในสังคม ในช่วงเวลานั้น จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ให้ความสำคัญกับชาวเขาเพื่อเป็นการป้องกันและการมีแนวร่วมที่คอยเป็นหูเป็นตาให้กับรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการรอบแนวชายแดนของประเทศดังที่ ทิพยรัตน์ วานิชชา (2521, น.328) กล่าวว่าในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ดำรงตำแหน่งหัวหน้ารัฐบาลในการปกครองประเทศพิจารณาเห็นว่า ชาวเขาเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมือง และการปกครองประเทศ ตลอดจนความปลอดภัยด้านต่างๆ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้วางโครงการต่างๆเพื่อระงับและแก้ปัญหาต่างๆที่ชาวเขาได้ก่อขึ้นจากการดำรงชีพ และได้มีการโน้มน้าวจิตใจของชาวเขาให้เชื่อถือไว้ใจรัฐบาลและจงรักภักดีต่อประเทศไทย รัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือชาวเขาด้วยการส่งเสริมด้านอาชีพ และตำรวจตระเวนชายแดนที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ผูกมิตรกับชาวเขาด้วยการนำสิ่งของไปแจกจ่ายและยังให้บริการด้านการศึกษาแก่ชาวเขาในหมู่บ้านต่างๆ กล่าวโดยสรุปการที่มหาอำนาจฝั่งประชาธิปไตย กระทำการต่อต้านคอมมิวนิสต์ได้ส่งกำลังทหารเข้ามายังประเทศไทย เห็นได้จากการเกิดฐานทัพต่างๆขึ้นตามจังหวัดต่างๆของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น เพื่อเตรียมพร้อมในการสู้รบกับคอมมิวนิสต์ ประกอบกับผู้นำรัฐบาลไทยคือจอมพลสฤษดิ์ เป็นผู้นำประเทศที่มีความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐอเมริกา ดังนั้นการดำเนินการต่างๆที่กระทำนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลที่ผู้นำพึงสร้างความชอบธรรมในการปกครองที่ดำเนินนโยบายตามแนวทางของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยและการพยายามรักษาอำนาจของตนโดยพยายามป้องกันการคงอยู่ในอำนาจโดยการเน้นให้ความสำคัญกับชาวเขาที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดน โดยเล็งเห็นว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่จะมีผลต่อความมั่นคงต่ออำนาจตนและความมั่นคงในประเทศ

1.2 ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

1.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของ

ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

ชาติกำเนิด ปัก จุง ฮี เกิดใน ค.ศ.1917 (พ.ศ.2460) เป็นลูกคนสุดท้ายในบรรดาลูกเจ็ดคนของครอบครัวที่ยากจนซึ่งอาศัยอยู่ในเขตหมู่บ้านย่านชานเมืองคูมิ (Kumi) ใน เกียงซาน บุกโด (Kyongsang Pukdo) โดยแต่ก่อนนั้นบิดาของปัก จุง ฮี มาจากครอบครัวชนชั้นสูงของเกาหลี(ยังบัน)แต่ประสบปัญหาต่างๆในชีวิตและได้ย้ายมาอยู่ที่หมู่บ้านของภรรยาและทำอะไรแต่ไม่ได้ทำอย่างจริงจังทำให้ครอบครัวค่อนข้างยากจนประกอบกับการที่ครอบครัวมีบุตรมาก (โยะชิฮาระ คุนิโอะ, 2546: 404) ปัก จุง ฮี สมรส กับยุก ของ ซู (Yuk Yong Su) เป็นเวลาราว 20 ปีตั้งแต่ต้นทศวรรษที่1950 จนถึงปี 1974 ซึ่งเป็นปีที่นางเสียชีวิตจากการถูกลอบยิง และมีบุตรสามคนเป็นบุตรชายหนึ่งคนชื่อชิ มัง (Chi Man)และบุตรสาวสองคนคือคุนไฮ(Kun Hye)และคุนยอง(Kun Yong) (โยะชิฮาระ คุนิโอะ, 2546, น.406)

การขัดเกลาจากสถาบันทางครอบครัวและด้วยการดำรงชีวิตที่ยากลำบากในวัยเยาว์ ทำให้ปัก จุง ฮี สามารถเข้าใจสภาพของชนบทได้อย่างชัดเจน ส่งผลต่อการดำเนินงานการพัฒนาจึงกระทำไปในระบบคู่ขนาน คือการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศและพัฒนาภาคเกษตรกรรมในชนบทเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

นิสัย แม้เกิดในครอบครัวที่ยากจน แต่ ปีเตอร์ ฮุน ผู้เขียนชีวประวัติประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี กล่าวไว้ว่าแม้ว่าพ่อแม่จะยากจน แต่ก็ได้ปลูกฝังสิ่งหนึ่งให้แก่เด็กชายปัก จุง ฮี นั่นคือความภูมิใจและความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่แม่แต่เงินก็หาซื้อไม่ได้(สุนทร วาที และคณะ, ม.ป.ป., น.31)

การเป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตัวเองและ มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจทำให้โครงการต่างๆที่ได้รับการอนุมัติจาก ปัก จุง ฮี ได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและจริงจัง นำมาซึ่งผลสำเร็จจากโครงการดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หรือโครงการพัฒนาทางด้านการเกษตร ในการยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ทัดเทียมกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมือง ความเด็ดขาดของปัก จุง ฮี ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ แต่ข้อเสียของการใช้อำนาจเด็ดขาดก็คือ การจำกัดสิทธิของประชาชนเห็นได้จากรัฐธรรมนูญที่ใช้ในการปกครองประเทศได้ให้อำนาจกับผู้ปกครองมากเกินไปซึ่งหากใช้อำนาจไปในทางที่ถูกต้องก็จะนำมาซึ่งประโยชน์ของผู้อยู่ใต้การปกครองแต่ถ้าใช้อำนาจที่คนมีอยู่ไปในทางที่ไม่ถูกต้องก็จะนำมาซึ่งความเดือดร้อนจากการใช้อำนาจของตนต่อผู้อยู่ใต้การปกครอง

การศึกษาและการขัดเกลาทางการเมือง ปัก จุง ฮี ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากโรงเรียนประถมคูมิและได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนฝึกหัดครูประจำจังหวัดแทกูและเป็นครูสอนที่มุนเจียง ต่อมาได้เข้าเรียนในโรงเรียนทางการทหารของญี่ปุ่นและ(มานพ ถนอมศรี, 2544, น.114-115) ปัก จุง ฮี สำเร็จการศึกษาได้รับยศเป็นร้อยตรีในกองทัพบกของญี่ปุ่นและได้เข้าประจำการในกองทัพบกวางตุงในแมนจูว์ (โยะชิฮาระ คุนิโอะ, 2546, น.406) การเข้าศึกษาในโรงเรียนทางการทหารนี้เอง ที่ได้บ่มเพาะการอยู่ในระเบียบวินัย การสั่งการที่เด็ดขาดในโรงเรียนทางการทหารมีส่วนอย่างมากต่อการมีนิสัยที่เด็ดเดี่ยว กล้าคิดกล้าตัดสินใจ กระทำการสิ่งใดอย่างเด็ดขาด

ด้านการเมือง แม้ชีวิตการรับราชการทหารจะไม่ได้ทำให้ปัก จุง ฮี เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองในระยะแรก แต่จากการปกครองประเทศของรัฐบาลของประธานาธิบดี ชิง มั่น รี ทำให้ ปัก จุง ฮี เห็นว่านักการเมืองมุ่งแต่จะกอบโกยผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องโดยไม่สนใจประชาชนมากเท่าใดนัก ดังที่โยะชิฮาระ คุนิโอะ (2546, น.416)กล่าวไว้ว่า ปัก ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มนายทหารผู้ซึ่งค่อนข้างจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกับเขาเกี่ยวกับสถานการณ์ของเกาหลี ในความรู้สึกของพวกเขา นั้น ผู้นำพลเรือนเป็นพวกที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวอย่างไร้ขอบเขตไม่คอยให้ความสนใจต่อสวัสดิการของมวลชนผู้ยากไร้ ทำให้ปัก จุง ฮี มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักการเมือง แต่เมื่อตนเองได้เข้ามามีบทบาทในทางการเมืองก็มีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากนักการเมืองคนก่อนเท่าใดนัก คือพยายามจะรักษาอำนาจของตนเองไว้ให้ได้นานที่สุดไม่ว่าจะเป็นการใช้รัฐธรรมนูญฉบับยูซินหรือการตั้งหน่วยข่าวกรอง Korea Central Intelligence Agency (KCIA) เข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการรักษาอำนาจทางการเมือง การกระทำของปัก จุงฮี ทำให้มีการละเมิด สิทธิ เสรีภาพของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ

การเข้ามาสู่หนทางทางการเมืองของปัก จุง ฮี ก็เนื่องด้วยอาชีพรับราชการทหารมีส่วนสำคัญอย่างมากในการเข้าไปในสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศจะเห็นได้ว่าปัก จุง ฮี ได้มองเห็นถึงความเห็นแก่ตัวของนักการเมืองที่มุ่งประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมทำให้ปัก จุง ฮี ได้รวมตัวกับคณะนายทหารทำการรัฐประหารและดำเนินการเพื่อเข้ามาสู่อำนาจในการเป็นผู้นำประเทศแต่เมื่อเข้ามาสู่อำนาจแล้วก็มีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากผู้นำคนก่อนๆที่หลงไหลในอำนาจในการเป็นผู้นำในการปกครอง

1.2.2 ปัจจัยภายในประเทศที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

1) สถานการณ์ก่อนและขณะมีอำนาจของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

การปกครองประเทศเกาหลีใต้ในรัฐบาล ชิง มั่น รี ได้ใช้วิธีการหลายรูปแบบให้สามารถครองอำนาจได้อย่างยาวนาน โดยในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในวันที่ 15

มีนาคม ค.ศ.1960 ประธานาธิบดี ซิง มั่น รี ได้ทูลจัตการเลือกตั้งผลการเลือกตั้งทำให้ได้รับชัยชนะ ทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงการเลือกตั้งประกอบกับเหตุการณ์ที่มีผู้ชุมนุมประท้วงเสียชีวิตนำไปสู่ การชุมนุมใหญ่เรียกร้องให้รัฐบาลลาออกในที่สุดประธานาธิบดีซิง มั่น รี ได้ลาออก ต่อเนื่องมา จนถึงรัฐบาลของจางเจี๋ยนการที่รัฐบาลอ่อนแอไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆในบ้านเมืองได้ (วิเชียร อินทะสี, 2556, น.72-85) ประกอบกับการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้งบประมาณและ ยุทโธปกรณ์แก่เกาหลีใต้เป็นจำนวนมากสนับสนุนให้กำลังทหารเข้มแข็ง ลักษณะดังกล่าวช่วย สนับสนุนให้กองทัพมีความเป็นสถาบันและมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นกลุ่มพลังที่เข้มแข็ง ที่สุดในเวลานั้น ทำให้พลตรีปัก จุง ฮี เสนาธิการกองทัพเกาหลีใต้ขณะนั้นทำการรัฐประหารยึด อำนาจได้สำเร็จเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 1961 (ภูวคณ ทรงประเสริฐ, 2530, น.190-192)

เมื่อยึดอำนาจได้แล้วฝ่ายทหารให้เหตุผลในการก่อรัฐประหารเพื่อเข้า มาแก้ไขปัญหามันเมืองและต่อต้านภัยจากการรุกรานของคอมมิวนิสต์

ดังนั้นภาวะเร่งด่วนของฝ่ายทหารหลังจากยึดอำนาจได้สำเร็จคือการ เตรียมตั้งรัฐบาลใหม่ ที่มีประสิทธิภาพปราศจากการฉ้อราษฎร์บังหลวงใดๆเพื่อเป็นการสร้าง พื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมที่มีเสถียรภาพมั่นคงแก่ประชาชนและประเทศชาติ ก่อนที่จะบรรลุความเป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ในอนาคต เมื่อยึดอำนาจได้แล้ว ปัก จุง ฮีก็นำ ระบอบการปกครองแบบเผด็จการทหารมาใช้ โดยสถาปนาวิวัฒนาการที่ป็นองค์กรทางการเมือง สูงสุดปกครองเกาหลีใต้ ต่อมาอีก 3 ปี เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ใน ค.ศ. 1962 (พ.ศ.2505) แล้ว ปัก จุง ฮี ก็ได้จัดตั้งพรรคสาธารณรัฐประชาธิปไตย หลังจากนั้นก็ได้มีการยุบเลิก สถาปนาวิวัติเปลี่ยนฐานะตัวเองจากประธานสภาวิวัติสูงสุด มาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองได้รับการ เลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีตั้งแต่ ค.ศ. 1962(พ.ศ.2505) และยังคงกุมอำนาจไว้ได้อย่างมั่นคงตลอด มาจนถึงค.ศ. 1979 (พ.ศ.2512) (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2531, น.105-106)

การเข้ามาปกครองประเทศของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เข้ามาในช่วงที่ ประเทศกำลังเกิดความวุ่นวายจากรัฐบาลยุคของนายกรัฐมนตรีจางเจี๋ยนที่ไม่สามารถแก้ไข สถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศได้ ในขณะที่รัฐบาลอ่อนแอแต่กำลังทหารกลับ เข้มแข็งทำให้ปัก จุง ฮีกับคณะนายทหารทำการรัฐประหารสำเร็จ การที่บ้านเมืองประสบปัญหา และรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีจางเจี๋ยนไม่สามารถแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ในขณะเดียวกันกับที่ กองทัพมีความเข้มแข็งขึ้น ภูวคณ ทรงประเสริฐ(2530, น.191) กล่าวว่ากองทัพเกาหลีนับว่าเป็น กลุ่มพลังที่เข้มแข็งและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากที่สุดกว่ากลุ่มพลังใดๆด้วยการที่ สหรัฐอเมริกาได้ให้การสนับสนุน หลังจากการรัฐประหารได้จัดตั้งรัฐบาลรักษาการก่อนที่จะ กำหนดให้มีการเลือกตั้ง โดย ปัก จุง ฮี ได้เข้ามาเป็นผู้สมัครรับการเลือกตั้งและได้รับเลือกมาเป็น

ประธานาธิบดี การเข้ามาสู่อำนาจในการเป็นผู้นำประเทศกลับทำให้ปัก จุง ฮี ต้องการที่จะครองอำนาจให้ได้นานที่สุด จึงได้ทำการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงการอยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดีไม่จำกัด และมีการจัดตั้งหน่วยสืบราชการลับขึ้นมาสอดส่องควบคุมความประพฤติของประชาชนทำให้เป็นการปกครองที่มุ่งจำกัดสิทธิของประชาชน

2) ฐานอำนาจทางการเมืองและการสนับสนุนจากทหาร

ฐานอำนาจทางการเมืองของประเทศที่กำลังพัฒนาที่มุ่งสนับสนุนความมั่นคง เน้นการส่งเสริมด้านการทหารทำให้ทหารเป็นกลุ่มที่ส่งผลอย่างมากต่อการมีเสถียรภาพของรัฐบาลประเทศนั้นๆ

ปัก จุง ฮี เป็นทหารที่มาจากครอบครัวชาวบ้าน(ชนชั้นสูง) แต่ขณะปัก จุง ฮี กำเนิดนั้นครอบครัวได้อาศัยอยู่ในชนบทและมีฐานะยากจน ปัก จุง ฮี ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มนายทหารผู้ที่มีมองสถานการณ์การเมืองด้วยความรู้สึกที่ผู้นำพลเรือนเป็นพวกที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่ค่อยให้ความสนใจต่อมวลชนผู้ยากไร้ นายทหารหลายคนมาจากครอบครัวชนบทที่ยากจน ซึ่งแตกต่างจากผู้นำพลเรือนที่มาจากครอบครัวชนชั้นข่างบน(ชนชั้นสูง) มีฐานะค่อนข้างดี ทำให้ทหารส่วนใหญ่เห็นว่าการพัฒนาประเทศมีความสำคัญยิ่งกว่าการยึดอยู่กับระบอบประชาธิปไตยที่ไม่สามารถจะทำงานได้ ความรู้สึกไม่พอใจต่อวิธีการบริหารประเทศที่เป็นอยู่ทำให้พวกเขารวมตัวกัน การรัฐประหารยังเป็นหนทางที่ใช้กำจัดผู้ที่อาวุโสกว่าพวกเขาในกองทัพซึ่งกำลังปิดกั้นการเลื่อนตำแหน่งของพวกเขาและการรัฐประหารยังช่วยให้นายทหารที่ด้อยอาวุโสไปรับตำแหน่งที่ฝ่ายพลเรือนด้วย

สิ่งที่เป็น โชคดีสำหรับเศรษฐกิจของเกาหลีก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าคณะรัฐประหารเต็มใจที่จะปฏิบัติตามประธานาธิบดีปัก จุงฮี ซึ่งรู้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นภาระงานเร่งด่วน เพื่อช่วยให้ประเทศบรรลุเป้าหมาย ปักจุง ฮี ได้เปลี่ยนโครงสร้างระบบราชการใหม่และค่อยๆสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่เข้าไปในหมู่ข้าราชการอาชีพเช่นเดียวกับในกองทัพ ระบบราชการพลเรือนได้ถูกปรับปรุงโดยการไล่ข้าราชการอาวุโสออกหลายคนและเลื่อนข้าราชการที่มีอายุน้อยกว่าเป็นหัวหน้าของพวกเขาที่แก่กว่า ภายในระยะเวลาไม่กี่วันของการยึดอำนาจมีข้าราชการพลเรือนกว่า4,000 คน ถูกไล่ออกและถูกจับกุมด้วยข้อหาต่างๆ (โยะชิฮาระ คุนิ โอะ, 2546, น.416-417)

ทหารเป็นกลุ่มที่มีกำลัง มีอาวุธยุทธ โขปกรณ์ซึ่งแม้จะมีฐานครอบครัวที่อยู่ระดับชนชั้นกลางลงไปถึงชนชั้นล่างพวกเขารับรู้ได้ถึงการปกครองจากกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงที่ไม่ได้ทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี สิ่งที่ทหารรับรู้ได้คือ การปกครองที่มุ่งจัดสรรผลประโยชน์ให้เฉพาะกลุ่มพวกพ้องตนเอง เมื่อมีผู้นำที่จะทำการรัฐประหารจึงเป็นสิ่งที่

ทหารเต็มใจและพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นที่ชนะและการสนับสนุนจากกลุ่มทหารทำให้ปัก จุง ฮี ทำการรัฐประหารสำเร็จและเขาก็ได้ตอบแทนทหารเหล่านี้โดยให้ตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสม ซึ่งตลอดการปกครองประเทศของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ทหารถือว่ามีความสำคัญในการช่วยกู้อำนาจของประธานาธิบดีทำให้อยู่ในตำแหน่งได้อย่างยาวนาน และยังสามารถส่งต่ออำนาจทางการเมืองให้กับประธานาธิบดีคนต่อไปหลังจากปัก จุง ฮี ถึงแก่อสัญกรรม และหลังจากปัก จุง ฮี เสียชีวิตผู้นำประเทศก็ยังคงเป็นทหารที่มีความใกล้ชิดกับประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ด้วย

3) การยอมรับของประชาชน

การปกครองประเทศในสมัยประธานาธิบดี ยูน โป ซอน มี นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลในการปกครองประเทศ การบริหารบ้านเมืองในยุคของรัฐบาล นายกรัฐมนตรีจึงเผชิญได้ประสบปัญหาภายในประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยที่รัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมาได้ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและต้องการสิทธิเสรีภาพตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยด้วยสถานการณ์ทางบ้านเมืองดังกล่าว พลตรีปัก จุง ฮี ซึ่งเป็นหัวหน้าจึงนำคณะทหารทำการรัฐประหารรัฐบาลของจางเหมียน หลังจากรัฐประหารได้จัดตั้งสภาสูงสุดเพื่อฟื้นฟูชาติ และเข้าพบประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาซึ่งได้ให้การสนับสนุนรัฐบาลปัก จุง ฮี (มานพ ถนอมศรี, 2544, น. 116) จนต่อมาสภาสูงสุดแห่งชาติซึ่งมีปัก จุง ฮี เป็นประธานได้ลงมติแต่งตั้งให้ปัก จุง ฮี เป็นประธานาธิบดี การรัฐประหารของปัก จุง ฮี เป็นการรัฐประหารที่ประชาชนให้การยอมรับและเป็นเสมือนกับผู้ที่เข้ามาแก้ไขสภาพปัญหาของบ้านเมืองที่ประสบอยู่ในขณะนั้น

การยอมรับในฐานะผู้นำพาเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมให้เจริญ หลังจากการเข้ามาของรัฐบาลรักษาการที่มาจากการรัฐประหารรัฐบาลของประธานาธิบดี ยูน โป ซอน แล้ว ก็ได้มีการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2531, น.112) ได้กล่าวถึงวิธีแก้ปัญหาเศรษฐกิจของปัก จุง ฮี ไว้ว่าเมื่อยึดอำนาจได้แล้ว รัฐบาลปัก จุง ฮี ก็รีบศึกษาปัญหาเศรษฐกิจอย่างเร่งรีบ โดยการระดมนักวิชาการทางเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศ นักธุรกิจผู้มีความปรารถนาดีต่อชาติ ตลอดจนข้าราชการซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานของรัฐบาลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐกิจ จัดตั้งเป็นคณะกรรมการชุดต่างๆเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างจริงจัง เมื่อทราบข้อบกพร่องและโครงการต่างๆของเศรษฐกิจอย่างดีแล้ว ในค.ศ. 1962(พ.ศ.2505) นั้นเอง รัฐบาลปัก จุง ฮี ก็ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจห้าปีฉบับแรก (ค.ศ. 1962-1966)(พ.ศ.2505-2509) โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญของแผนพัฒนาฉบับนั้นไว้ดังนี้

1) จะต้องทำให้รายได้ของเกษตรกรซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ที่สุดของประเทศเพิ่มมากขึ้นพร้อมกันนั้นจะต้องเร่งรีบแก้ไขช่องว่างทางเศรษฐกิจของประชาชนโดย

ส่วนรวมให้ลดลง โดยการเร่งขยายเนื้อที่การเพาะปลูกและหาวิธีขยายผลผลิตทางการเกษตรให้สูงขึ้น

2) จะต้องพัฒนาแหล่งพลังงาน ถ่านหินและทรัพยากรธรรมชาติให้นำมาใช้เป็นประโยชน์มากที่สุด

3) จะต้องขยายอุตสาหกรรมทุกประเภท เพื่อเป็นการพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและขยายขอบเขตการผลิตอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาสังคมไปพร้อมๆกัน

4) จะต้องเร่งรีบให้มีการใช้ทรัพยากรของประเทศ ซึ่งเคยสูญเสียไปในอดีต เช่น ที่ดินรกร้างว่างเปล่าและแรงงานของมนุษย์ มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

5) จะต้องปรับปรุงดุลการชำระหนี้ต่างประเทศให้ดีขึ้น โดยอาศัยการขยายปริมาณสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นให้ได้

6) จะต้องปรับปรุงความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีในกิจการทางเศรษฐกิจทุกสาขาให้ดีขึ้น

การพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนการที่ได้วางไว้ทำให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมหนักอย่างจริงจัง โดยตัวผู้นำให้ความสำคัญและส่งเสริมขวัญกำลังใจให้กับหน่วยงานในภาคอุตสาหกรรมจากการร่วมงานและมอบรางวัลให้กับผู้ประกอบการ (เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ แปล, 2547, น.123)

การดำเนินการด้านโครงการทางการพัฒนาชนบทที่สำคัญและทำแล้วให้ผลสำเร็จคือโครงการแซมมาอีล อุนดง (ขบวนการชุมชนใหม่) จากการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ภายในระยะเวลาอันสั้น ทำให้เกาหลีใต้บรรลุผลสำเร็จตั้งแต่ ค.ศ. 1962 (พ.ศ.2505) รายได้ประชาชาติของเกาหลีใต้ได้เพิ่มมากขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปีตลอดมา(กวดล ทรงประเสริฐ, 2530, น.201) จากความร่วมมือกันพัฒนาชนบทโดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจที่จริงจังทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ทำให้เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เจริญรุดหน้าโดยเฉพาะกิจการด้านอุตสาหกรรมในทุกประเภทเช่นอุตสาหกรรมหนักต่างๆ อุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมประกอบสินค้าสำเร็จรูปบางชนิดซึ่งต้องใช้ชิ้นส่วนบางอย่างด้วยการตั้งเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งได้วางรากฐานให้เกาหลีใต้ปัจจุบันกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมทันสมัยประเทศหนึ่งในเอเชีย (กวดล ทรงประเสริฐ ,2530, น.201-202)

การเป็นผู้นำในการทำรัฐประหารรัฐบาลนายกรัฐมนตรีกวางเมียงของปัก จุง ฮี ทำให้ประชาชนศรัทธาและยอมรับในตัวปัก จุง ฮี โดยหลังจากมีการรัฐประหารได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีขึ้นโดยปัก จุง ฮี ได้ลงสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง การเป็นผู้นำการทำ

รัฐประหารมีส่วนที่สำคัญที่ทำให้ปัก จุง ฮีได้รับการเลือกตั้ง โดยเมื่อเข้ามาสู่ตำแหน่งได้ดำเนินนโยบายในการสนับสนุนอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านเคมีหนักในช่วงต้นศตวรรษ 1970 (พ.ศ.2513) ประธานาธิบดีได้กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ประเทศต้องการและให้สิ่งจูงใจได้แก่ การลดภาษี การให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำ การยกเว้นภาษีขาเข้าของเครื่องจักรที่จำเป็นและสินค้าสำเร็จรูป เป็นต้น สร้างนิคมอุตสาหกรรม เช่น นิคมอุตสาหกรรมอ็อกโป เพื่อทำการต่อเรือ นิคมอุตสาหกรรมซางวอน สำหรับใช้ในการประกอบเครื่องจักรกล นิคมอุตสาหกรรมอนซาน เพื่อผลิตโลหะที่ไม่ใช่ธาตุเหล็ก และนิคมอุตสาหกรรมโยซอนเพื่อประกอบอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและคอกะระตุนักธุรกิจให้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย แซโบล(กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจที่มีอิทธิพลในระบบเศรษฐกิจของเกาหลีใต้) เช่น สุนโด ซัมซุง และ แคว ดำเนินการสอดคล้องตามเจตนาของประธานาธิบดีในการมีบทบาทนำในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของประเทศ (โยะชิฮาระ คุนิโอะ, 2546, น.23)

ภายหลังจากที่ปัก จุง ฮี ปกครองประเทศก็ได้ริเริ่มการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจด้วยการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจขึ้น ผลจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจของปัก จุง ฮี นำมาสู่การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศเกาหลีใต้มีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งสินค้าออกไปยังต่างประเทศโดยให้การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งก็เป็นที่เป็นที่ประจักษ์ว่าเศรษฐกิจในสมัยของปัก จุง ฮี มีการขยายตัวขึ้นมีอุตสาหกรรมใหญ่เกิดขึ้นในประเทศซึ่งสอดคล้องกับการนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ในด้านเกษตรกรรมก็มีการส่งเสริมให้ความรู้และให้วัสดุกับหมู่บ้านในชนบทเพื่อพัฒนาหมู่บ้านและยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

1.2.3 ปัจจัยภายนอกประเทศที่มีผลต่อแนวคิดและบทบาททางการเมืองของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

1) ความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา

การฟื้นฟูเกาหลีใต้เริ่มขึ้นทันทีภายหลังจากวิกฤตสงครามเกาหลีสงบลง โดยสหประชาชาติได้ตั้งหน่วยงานชื่อ United Nations Korean Reconstruction Agency เพื่อทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่เกาหลีใต้ให้ฟื้นคืนจากหายนะทางเศรษฐกิจและสังคม ในเวลาเดียวกันสหรัฐอเมริกาผู้ซึ่งทำหน้าที่ปกป้องเกาหลีใต้มาตั้งแต่ต้น ได้ทุ่มเทพยายามทุกอย่างเพื่อปรับปรุงเกาหลีใต้ให้มีความเจริญรุดหน้า(ดำรงค์ ฐานดี, 2547, น.24-25) ดังจะเห็นได้จากช่วง พ.ศ.2499-2510 สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่เกาหลีใต้มากที่สุดและเงินเหล่านี้มีบทบาทสำคัญช่วย

สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมระหว่าง พ.ศ.2499 ถึงพ.ศ.2521 (ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2541, น. 126) เงินความช่วยเหลือแสดงดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.3 ความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาให้แก่เกาหลีใต้ พ.ศ.2499-2510

พ.ศ.	เงินความช่วยเหลือ (ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา)	ร้อยละของGNP
2499-2501	270	15
2502-2504	222	8
2505-2507	199	6
2508-2510	111	2

ที่มา : ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2541: 127)

จากตารางจะเห็นได้ว่าสหรัฐอเมริกาได้ให้เงินมาช่วยเหลือประเทศเกาหลีใต้ช่วงแรกเป็นจำนวนมากและช่วงหลังเริ่มลดลงมา

ระหว่างปีค.ศ.1946-1976(พ.ศ.2483-2519) สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือสาธารณรัฐเกาหลีด้านเศรษฐกิจและด้านการทหารเป็นจำนวนเงินถึง12.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกามีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลีระหว่างค.ศ.1945-1950 (พ.ศ.2488-2489) การฟื้นฟูเศรษฐกิจหลัง ค.ศ.1953 (พ.ศ.2496)เงินช่วยเหลือส่วนใหญ่นำไปลงทุนเกี่ยวกับการคมนาคม อุตสาหกรรมและการสร้างพลังงานไฟฟ้า นอกจากเงินลงทุนที่สหรัฐอเมริกาช่วยสาธารณรัฐเกาหลีแล้ว สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและส่งผู้มีความชำนาญทางเทคนิคไปให้ความช่วยเหลือด้านการวิจัยและพัฒนา เงินช่วยดังกล่าวนี้สามารถทำให้ตั้งหน่วยวิจัย นอกจากนั้นสหรัฐอเมริกายังเป็นสถานที่ฝึกฝนของนักธุรกิจและผู้ชำนาญเฉพาะทาง (technocrat) ของสาธารณรัฐเกาหลี (สุรางค์ศรี ตันเสียงสม, 2552, น. 11-28 – 11-29)

อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาประเทศเกาหลีใต้ตกอยู่ภายใต้การนำและการกำหนดแนวทางโดยสหรัฐอเมริกาได้ส่งทั้งบุคลากร เงินทุน และเทคโนโลยีให้แก่เกาหลีใต้ รวมทั้งสร้างนักวิชาการ ข้าราชการ ด้วยการคัดเลือกคนเกาหลีให้ไปศึกษาต่อในสหรัฐ

2) ความช่วยเหลือของธนาคารโลก

นับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นมาโลกได้เข้าสู่ยุคสงครามเย็นภายใต้บรรยากาศความขัดแย้งระหว่างอุดมการณ์ระหว่างสองค่ายได้แก่ค่ายเสรีนิยมนำโดย

สหรัฐอเมริกาและยุโรปตะวันตกและค่ายสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ที่นำโดยสหภาพโซเวียตและจีน ซึ่งทั้งสองค่ายพยายามโน้มน้าวให้เห็นว่าการจัดระเบียบเศรษฐกิจและสังคมของตนจะช่วยขจัดความยากไร้และนำมาซึ่งชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ภายใต้สมมติฐานที่เชื่อว่าความยากไร้ ความขาดแคลนและความเลื่อมล้ำจะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการขยายตัวของลัทธิสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศที่ด้อยพัฒนาและกำลังพัฒนาทำให้ค่ายเสรีนิยมพยายามส่งเสริมให้มีการพัฒนาภายใต้การวางแผนโดยการจัดตั้งธนาคารโลก(World Bank)และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund:IMF) โดยธนาคารโลกได้ริเริ่มผลักดันให้นำแนวคิดการพัฒนาภายใต้การวางแผนที่ยึดถือกลไกทางการตลาด

การพัฒนาประเทศเกาหลีใต้ตกอยู่ภายใต้การนำและการกำหนดแนวทางโดยสหรัฐอเมริกาเพราะประเทศมหาอำนาจชาตินี้ได้ส่งทั้งเงินทุน บุคลากรและเทคโนโลยีรวมทั้งสร้างนักวิชาการบุคลากรของสหรัฐอเมริกาได้เป็นผู้ร่วมวางแผนพัฒนาประเทศด้วยการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสำนักงานคณะกรรมการวางแผนเศรษฐกิจและองค์กรของรัฐบาลและเอกชนทุกสาขา(ดำรงค์ ฐานดี, 2545, น.365)

สหรัฐอเมริกามีบทบาทอย่างมากในการให้ความช่วยเหลือแก่เกาหลีใต้ ภายใต้แผนการพัฒนาระยะ 5 ปี ฉบับแรกและฉบับที่สองคือตั้งแต่ ค.ศ.1962-1966 (พ.ศ.2505-2509) และปีค.ศ.1967-1971 (พ.ศ.2510-2514)ตั้งแต่ในขั้นตอนการจัดทำแผนการพัฒนาและนำแผนการพัฒนาไปใช้จนทำให้เกาหลีใต้พัฒนาเศรษฐกิจเจริญก้าวหน้าอย่างมาก (ธารทอง ทองสวัสดิ์, 2546, น.247)

การที่เกาหลีใต้ยึดรูปแบบการพัฒนาตามประเทศค่ายเสรีนิยมคือสหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีบิล จุง ชี ที่เริ่มมีแผนพัฒนาประเทศขึ้นมานั้น จึงทำให้ต้องดำเนินการพัฒนาตามประเทศแม่แบบ ที่ได้วางกรอบในการพัฒนาต้องลอกเลียนแบบการพัฒนาตามประเทศที่เจริญแล้ว โดยก่อนการพัฒนาขึ้นต้องมีแผนการพัฒนาตามการผลักดันของธนาคารโลกภายใต้การช่วยเหลือในการจัดทำแผนการพัฒนาโดยสหรัฐอเมริกา

3) การคุกคามของคอมมิวนิสต์เกาหลีเหนือ

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1950(พ.ศ.2493) เกาหลีเหนือได้รุกรานเกาหลีใต้และสามารถยึดครองเกาหลีใต้ในช่วงสามเดือนแรกของสงคราม ยกเว้นปริมณฑลเล็กกรอบปูซาน (Pusan)แต่กองทัพอเมริกันได้เข้าแทรกแซงภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ และได้ร่วมกับกองทัพของเกาหลีใต้ผลักดันกองทัพเกาหลีเหนือกลับไป ประเทศจีนได้เข้าแทรกแซงในเดือนตุลาคม เพื่อช่วยกู้สิ่งที่ได้มาในตอนแรกกลับคืนและยึดกรุงโซลคืนมาในเดือนมกราคม ค.ศ.1951

(พ.ศ.2495) อีกสองเดือนต่อมาก็ถูกเกาหลีใต้ผลักดันออกไปอีก สงครามยุติลงในลักษณะที่ต่างฝ่ายต่างตึงกำลังกันไว้ที่เส้นขนานที่38 สองปีต่อมาได้มีลงนามในสัญญาสงบศึก เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1953 แม้ว่าทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในภาวะสงครามระหว่างกัน(เพราะไม่มีการลงนามสัญญาสันติภาพระหว่างกัน)สงครามจึงอาจจะระเบิดขึ้นได้อีกทุกเวลา ดังนั้นเกาหลีใต้จึงต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการต่อสู้ที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีก ในยุคของประธานาธิบดี ชุง มั่น รี ได้เตรียมกำลังทหารและติดอาวุธที่ทันสมัย ในช่วงเวลานี้ในด้านเศรษฐกิจนั้นเกาหลีใต้ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในรูปแบบของการให้เปล่า ความช่วยเหลือได้สิ้นสุดลงในค.ศ. 1960 (โยะชิฮะระ คุนิโอะ, 2546, น.170-171)

สงครามได้ทำให้ประชาชนต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง ชาวเกาหลีใต้ได้มีประสบการณ์ด้วยตนเองถึงความโหดร้ายของคอมมิวนิสต์ผู้รุกราน ความยากจนเป็นฐานที่ดีในการโฆษณาเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ ทำให้ในรัฐบาลของปัก จุง ฮี นำเอาการพัฒนามาใช้เพื่อเร่งให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจนำพาประเทศให้พ้นความยากจน ด้วยบริบททางการเมืองที่นำเอาแนวคิดการพัฒนามาปรับใช้ได้เกี่ยวพันต่อเนื่องกับเหตุการณ์ทางบ้านเมืองที่เพิ่งผ่านพ้นมานั้น ได้สร้างความร่วมมือกันของประชาชนที่จะต้องร่วมกันในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจึงทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งและเพื่อเตรียมพร้อมในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ เพื่อเป็นการป้องกันคอมมิวนิสต์ สหรัฐอเมริกาได้ทุ่มเททั้งกำลังทหารและทุนทรัพย์เพื่อให้การช่วยเหลือเกาหลีใต้ การคุกคามของเกาหลีเหนือได้ส่งผลให้ประเทศเกาหลีใต้มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและเข้มแข็งเพื่อเป็นการป้องกันการรุกรานจากเกาหลีเหนือ

สหรัฐอเมริกาได้ตั้งฐานทัพในประเทศเกาหลีใต้ประกอบด้วยฐานทัพอากาศ ฐานทัพบกและฐานทัพเรือโดยแบ่งตามฐานทัพต่างๆดังนี้

ฐานทัพอากาศ (Air Force Bases)

ฐานทัพอากาศคุนซัน (Kunsan Air Force)

ฐานทัพอากาศโอสัน (Osan Air Force)

ฐานทัพบก (Army Bases)

สถานที่ตั้งฐานทัพ

เมืองพิเศษแทกู (Taegu)

จังหวัดคังว็อน (Kangwon)

เมืองพิเศษโซล (Seoul)

เมืองพิเศษอินชอน (Inchon)

นครอีย็องบู (Uijeongbu)

นครซ็องนัม (Seongnam)

นครยงซัน (Yongsan)

ฐานทัพเรือ (Navy Bases)

สถานที่ตั้งฐานทัพ

เมืองพิเศษปูซาน (Pusan)

เกาหลีใต้เป็นประเทศลำดับที่ 2 ที่สหรัฐอเมริกามีกำลังพลประจำการสูงสุดรองจากญี่ปุ่น และมีกองบัญชาการที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา กำลังพลของสหรัฐอเมริกาที่ประจำการอยู่ในเกาหลีใต้มีจำนวน 25,374 นาย โดยแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้ กองทัพบก 17,130 นาย กองทัพเรือ 254 นาย กองทัพอากาศ 7,857 นาย และนาวิกโยธิน 133 นาย กำลังรบของสหรัฐอเมริกา บนคาบสมุทรเกาหลีนี้มีภารกิจหลักในการป้องปราม การเปิดปฏิบัติการทางทหารของกองทัพเกาหลีเหนือ ซึ่งจะพบว่าสถานการณ์การเมืองและการทหารบนคาบสมุทรเกาหลีในปัจจุบันยังไม่ได้กลับคืนสู่ภาวะปกติแต่อย่างใด กำลังรบเหล่านี้จึงเป็นเสมือน "ด่านหน้า" ของสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างเกาหลีทั้งสองประเทศ

จากการตั้งฐานทัพของประเทศสหรัฐอเมริกาในประเทศเกาหลีใต้และการมีกำลังพลประจำอยู่ในประเทศดังกล่าว สหรัฐอเมริกามีเป้าหมายหลักในการสร้างความมั่นคงให้เกาหลีใต้เพื่อเป็นการป้องกันการรุกรานของประเทศเกาหลีเหนือ

ตอนที่ 2 สารสำคัญของแนวคิดทฤษฎีและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮีในการพัฒนาภาคประชาชน

2.1 สารสำคัญของแนวคิดทฤษฎีและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ในการพัฒนาภาคประชาชน

การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ในการพัฒนาภาคประชาชนวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีทั้ง 7 แนวคิดทฤษฎีประกอบด้วยแนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดพัฒนา ทฤษฎีภาวะทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรม และแนวคิดบทบาท

2.1.1 แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง

แนวคิดจิตวิทยาการเมืองเป็นแนวคิดที่เน้นการอธิบายปฏิกิริยาบุคคลที่มีการแสดงพฤติกรรมออกมาโดยพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นเป็นผลที่มาจากทั้งการเรียนรู้ การขัด

เกล้าทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านสถาบันเป็นสิ่งที่หล่อหลอมให้ปัจเจกชนมีพฤติกรรม การแสดงออกเฉพาะบุคคล การวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเริ่มจากสถาบันครอบครัว และชาติกำเนิดของผู้ที่จะศึกษา

การก่อรูปความคิดทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผลจากกระบวนการกล่อมเกล้าทางการเมือง (Political Socialization) หรือจากประสบการณ์สังคม (Social Experience) การเป็นทหารที่เติบโตมาจากการรัฐประหาร พ.ศ. 2490 ซึ่งไม่ได้จบการศึกษามาจากต่างประเทศ ดังเช่น กลุ่มนายทหาร พ.ศ. 2475 ทำให้จอมพลสฤษดิ์มีแนวคิดที่เป็นอนุรักษ์นิยม (ปิยนาค บุนนาค, 2549, น.8-11) และยังคงแตกต่างจากจอมพลป. ในแง่ที่ว่าจอมพลป. เป็นนักเรียนนอก มีอำนาจและบุคลิกลักษณะแบบสมัยใหม่ ในยุคที่จอมพลป. เรื่องอำนาจนั้น แทบจะเปรียบได้กับสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) จอมพลป. มีลักษณะผู้นำที่แตกต่างจากจอมพลสฤษดิ์ ซึ่งเป็นผลิตผลไทยแท้ ไม่แปลกที่รับเอารูปแบบการปกครองและผู้นำของสุโขทัยคือระบบพ่อขุนมาใช้ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, น.26)

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กำเนิดมาในครอบครัวที่มีฐานะ มีความพร้อมในการได้รับการเลี้ยงดูการที่ได้รับการศึกษามาจาก โรงเรียนนายร้อยทหารบกทำให้ได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัย ที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยวกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการที่จะกระทำการต่างๆ การตกลงใจได้แสดงออกมาหลายครั้งทั้งในการทำรัฐประหาร การปราบกบฏ การปราบปรามผู้ลอบวางเพลิง การปราบอันธพาลและการยกเลิกการเสพฝิ่น เป็นต้น

2.1.2 แนวคิดการพัฒนา

การพัฒนาเป็นแนวคิดที่กำเนิดขึ้นในยุคสงครามเย็น โดยมีสองประเทศมหาอำนาจเป็นตัวแบบในการพัฒนาคือสหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียต โดยสหรัฐอเมริกามีแนวทางการพัฒนาแบบทุนนิยมที่เน้นกลไกตลาด โดยมีเอกชนเป็นตัวหลักในการพัฒนามีรัฐคอยส่งเสริม และสหภาพโซเวียตมีแนวทางการพัฒนาแบบสังคมนิยม โดยเป็นการพัฒนาที่ดำเนินการโดยรัฐเป็นผู้ควบคุม การพัฒนาดำเนินการผ่านยุทธศาสตร์หลัก 4 ประการประกอบด้วยจุดเริ่มต้นการพัฒนา จุดเน้นการพัฒนา แหล่งทุนและผู้รับประโยชน์จากการพัฒนาและผู้มีบทบาทในการพัฒนา

เมื่อจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขึ้นมามีอำนาจหลังจากการรัฐประหาร พ.ศ. 2501 ได้เน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ด้วยการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยยึดตัวแบบการพัฒนาประชาธิปไตยตามสหรัฐอเมริกา มีการใช้นักวิชาการเพื่อการพัฒนาและวางแผน มีการวางแผนแห่งชาติในลักษณะที่สอดคล้องกับนโยบายของธนาคารโลกและทศวรรษแห่งการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ นโยบายการพัฒนาของจอม

พลสฤทธ์ มีการส่งเสริมการลงทุนการตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงขยายไปยังต่างจังหวัด เพื่อผลิตกำลังคนขึ้นมารองรับการพัฒนา การเกิดโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งการดำเนินการที่เกิดขึ้นมานี้ เป็นจุดเริ่มต้นของสังคมการเมืองไทยยุคใหม่ที่ส่งอิทธิพลและทอดสายสัมพันธ์เกี่ยวโยงมาจนถึงปัจจุบัน กล่าวได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เน้นหนักในด้านสังคมและเศรษฐกิจมากกว่าทางด้านการเมือง โดยในระดับมหาดินนโยบายการพัฒนามาใช้และในระดับจุลภาค ได้เน้นความสำคัญของการมีระเบียบวินัย การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร (ชยอนันต์ สมุทวณิช, 2540, น.109) เมื่อจอมพลสฤทธ์ ๒๒ รัชต์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้เร่งรัดนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นรูปธรรม จอมพลสฤทธ์ ๒๒ รัชต์ เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีสถานะยากจน จึงให้ความสำคัญกับการเร่งรัดพัฒนาชนบทเพื่อให้การแก้ปัญหาบรรลุผลสำเร็จ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการสรุปได้ดังนี้

1. จัดตั้งสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับแรกเสร็จในพ.ศ.2503 โดยเป็นแผนพัฒนาประเทศ พ.ศ.2504-2509 ระยะเวลา 6 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรกให้ความสำคัญเน้นไปที่การยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนการเพิ่มรายได้ของสินค้าและบริการและการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน

2. จัดตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งแต่เดิมงานพัฒนานั้นได้กระจายอยู่หลายกระทรวง ทบวง กรม จึงได้รวมงานมาไว้ที่กระทรวงเดียวทำให้ง่ายต่อการดำเนินงาน กระทรวงนี้ตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ.2506 โดยจอมพลสฤทธ์ ๒๒ รัชต์ รับตำแหน่งว่าการกระทรวงดังกล่าว

3. ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นและสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ ได้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้น รัฐบาลเห็นว่าการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเป็นการช่วยให้นักไทยมีงานทำ ผลิตสินค้าได้ในราคาถูกและช่วยลดค่าครองชีพให้ประชาชน(สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2549, น.29-31)

ประสบการณ์จากการไปตรวจราชการต่างจังหวัดของจอมพลสฤทธ์ ๒๒ รัชต์ ทำให้เข้าใจว่า ความต้องการของประชาชนที่ต้องเร่งดำเนินการคือ เรื่องน้ำและถนน สอดรับกับแนวทางการพัฒนาที่จะต้องมีการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของประเทศก่อนเพื่อรองรับการพัฒนาในลำดับขั้นต่อไป สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้ทำการร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรก พ.ศ. 2504 – 2508 อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของธนาคารโลกที่ทำขึ้นในนามรัฐบาลไทยโดยมีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นคือ การยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนไทย ทำให้พลเมืองทุกคนได้มีชีวิตที่ดี โดยต้องกระจายความเจริญออกไปอย่างทั่วถึง ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจขึ้นในภาคเอกชนและเน้นส่งเสริมการลงทุนตามแนว

ทางการพัฒนาแบบทุนนิยมที่เน้นกลไกตลาดเป็นตัวขับเคลื่อน ได้มีการก่อสร้างด้านชลประทาน สร้างและปรับปรุงถนนหนทางคมนาคม โครงการพลังงานไฟฟ้าที่ไม่แพง โครงสร้างพื้นฐานที่ต้องอาศัยระยะเวลายาวนานในการพัฒนาเหล่านี้ได้ใช้งบประมาณจำนวนมหาศาล การพัฒนาตามแผนการดังกล่าวยังรวมไปถึงการขยายและวิจัยทางด้านเกษตร ฝึกรอบรรมทางเทคนิค อาชีวศึกษา เพื่อการเพิ่มผลผลิตช่วยภาคเอกชนขยายกิจการ

จอมพลสฤษดิ์ได้สนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติโดยให้สิทธิพิเศษหลายประการ โดยในพ.ศ. 2503 รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(Board of Investment: BOI)โดยเน้นการให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ลดภาษีส่งออก ให้นำกำไรออกนอกประเทศได้ สินค้าใดที่นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาผลิตในประเทศแล้ว รัฐบาลจะตั้งกำแพงภาษีนำเข้าสินค้านั้น ๆ และที่สำคัญภายใต้ระบอบเผด็จการสฤษดิ์ การประท้วงและการเรียกร้องของกรรมกรตลอดจนการชุมนุมทางการเมืองใด ๆ เป็นสิ่งที่ถูกห้ามอย่างเด็ดขาด จะเห็นได้ว่า ผลกระทบทางด้านการเมืองต่อคนงานกรรมกรนั้นเราอาจจะพิจารณาศึกษาตั้งแต่ช่วง พ.ศ.2500 หรือหลังการปฏิวัติของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นต้นมา รัฐบาลได้สั่งยกเลิกกฎหมายแรงงานและยุบสหภาพแรงงานโดยหัวหน้ารัฐบาลอ้างเหตุผลว่า เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและเป็นทางให้คอมมิวนิสต์เข้ามารุกรานไทย ระยะเวลาระหว่าง พ.ศ.2504-2515 รัฐบาลได้กีดค่าจ้างแรงงานให้เป็นเพียงวันละ 10 บาท รัฐบาลได้เร่งส่งเสริมอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมใหญ่ๆมีกำไรสูงจากการลงทุน แต่ลูกจ้างได้รับผลตอบแทนน้อยลง เป็นเพราะผู้ปกครองได้ใช้อำนาจและอุดมการณ์ครอบงำประชาชน (ดำรงค์ ฐานดี, 2538, น.235-236)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าแม้จะเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจแต่ได้ปิดกั้นการพัฒนาทางการเมือง จากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้ดึงดูดให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้ระบบเศรษฐกิจไทยขยายตัวไปอย่างมาก โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมและการเงิน การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติต้องอาศัยงบประมาณและบุคลากรทางเทคนิคจำนวนมหาศาล ทำให้จอมพลสฤษดิ์ จำเป็นต้องพึ่งพาความช่วยเหลือและแหล่งเงินกู้ซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหลักที่ให้ความช่วยเหลือทั้งด้านเงินทุนและบุคลากร จอมพลสฤษดิ์จึงต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศที่สอดคล้องกับสหรัฐอเมริกา คือการต่อต้านอิทธิพลของฝ่ายโลกคอมมิวนิสต์ ซึ่งในที่สุดได้นำไปสู่แถลงการณ์ร่วมรัสค์ – ถนัด (นายดิน รัสค์ รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐอเมริกา และนายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย) ซึ่งสรุปว่า ความมั่นคงของประเทศไทยเป็นสิ่งสำคัญ และสหรัฐอเมริกาพร้อมที่จะต่อต้านการรุกรานบ่อนทำลายของคอมมิวนิสต์ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อประเทศไทย รวมถึงการช่วยเหลือไทยต่อต้านการก่อการร้ายภายในประเทศ ด้วยการดำเนินนโยบายผูกพันกับสหรัฐอเมริกาอย่าง

ใกล้ชิด เพื่อมุ่งรับการสนับสนุนทางการทหารและเศรษฐกิจ ทำให้นโยบายการพัฒนาประเทศ จำต้องเกี่ยวพันกับเรื่องของความมั่นคงของประเทศและสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศ เช่น การสร้างถนน โดยเฉพาะถนนมิตรภาพ ซึ่งมีความยาว 450 ไมล์ จากกรุงเทพฯ - หนองคาย ซึ่งมีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ทางการทหารเป็นสำคัญ โดยจุดประสงค์หลักของสหรัฐอเมริกาที่จะต่อต้านระบอบการเมืองที่มีอุดมการณ์ที่แตกต่างกันคือสังคมนิยมจากการที่มีสหภาพโซเวียตเป็นแม่แบบซึ่งจะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่เศรษฐกิจไทยเปิดศักราชการทำนาแล้วทำการค้าและการส่งออก การเพิ่มผลผลิตคงได้แต่อาศัยการขยายเนื้อที่ดินด้วยการบุกเบิกการหักร้างถางป่าของชาวบ้านเองเป็นหลัก ส่วนใหญ่มิได้มีการพัฒนาในด้านวิทยาการความรู้อะไรกันจริงจัง การลงทุนพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน อย่างเช่น ทางรถไฟ ถนนหนทางและการสื่อสารโทรคมนาคม ก็คงเป็นไปด้วยเหตุผลทางด้านความมั่นคงเหนือสิ่งอื่นใด (เสนห์ จามริก, 2537, น.229)

ทางด้านการศึกษาที่สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือประเทศไทยนั้น การช่วยเหลือทางการศึกษานับตั้งแต่พ.ศ.2494 จนถึงพ.ศ.2506 มีคนไทยมากกว่า 300 คนได้รับทุนจากสหรัฐอเมริกาในโครงการเกี่ยวกับการศึกษา มีการตั้งบัณฑิตวิทยาลัยซีโต้ หรือ Seato Graduate School เพื่อผลิตนักเทคนิคขั้นสูงรองรับโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ เช่น การสร้างเขื่อนชลประทานและการตัดถนน นอกจากนี้ยังมีการช่วยเหลือด้านวิชาการต่อมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เพื่อพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์และแพทยศาสตร์ผ่านมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ได้มีการจัดส่งนักวิชาการการศึกษาไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกาและจัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา(ซึ่งต่อมาก็คือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบหลักสูตรอิงรูปแบบจากอังกฤษเป็นอเมริกัน ทางสหรัฐอเมริกายังได้ตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารและวัฒนธรรมอเมริกัน หรือ USIS (United States Information Service) ขึ้นในไทย เพื่อเผยแพร่อิทธิพลแนวคิดแบบอเมริกัน แทนค่านิยมและวัฒนธรรมแบบอังกฤษในหมู่มชนชั้นสูงและชนชั้นกลางในไทยที่มีมาแต่เดิมก่อนสมัยสงครามโลก(จุฬาลักษณ์ ภูเกิดและคณะ, 2546, น.29-30)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของไทยในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีจุดเริ่มการพัฒนาโดยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและการพัฒนาคนเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาตามแบบประเทศที่เจริญแล้ว เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมการปรับเปลี่ยนการผลิตทางการเกษตรแบบดั้งเดิมคือแบบยังชีพมาเป็นการผลิตเพื่อเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมและนำเทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต โดยอาศัยแหล่งทุนจากต่างประเทศนำมาซึ่งผู้รับผลประโยชน์จากการพัฒนากระจุกตัวอยู่ที่ผู้เป็นเจ้าของกิจการและดำเนินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์แนวอนุรักษนิยมเน้นสนับสนุนเอกชนให้มีบทบาทในการพัฒนาส่งเสริมการลงทุน

จากต่างประเทศ ใช้กลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับบนเน้นความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาเมืองในการพัฒนาตามการพัฒนาที่เน้นแต่ทางด้านเศรษฐกิจนำมาซึ่งเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์คือเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 อันเป็นผลมาจากการเสียดุลโครงสร้างทั้งสามคือ การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การที่จอมพลสฤษดิ์มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจโดยไม่มีการพัฒนาการเมือง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างเศรษฐกิจขึ้น คือการเกิดอุตสาหกรรม การปลูกพืชไร่มากขึ้น การเกิดกรรมกร การเจริญเติบโตของกิจการนำเข้าส่งออก การสะสมของเงินตรา และส่วนหนึ่งเป็นผลจากสงครามเวียดนาม การพัฒนาเศรษฐกิจส่งผลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือ การมีช่างผู้ชำนาญมากขึ้น การเติบโตของอาชีพในภาคเอกชน การเพิ่มจำนวนชนชั้นกรรมาชีพและชุมชน มีผลต่อโลกทัศน์และความคิดทางการเมืองในขณะที่ระบบการปกครองเป็นแบบโบราณอาศัยผู้นำข้าราชการ จึงเกิดการเสียดุลขึ้นทำให้ขาดกลไกที่จะสนองตอบข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม(ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, น.27)

2.1.3 ทฤษฎีภาวะทันสมัย

ภาวะทันสมัยเป็นการดำเนินการสร้างหรือพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่เจริญแล้ว โดยเน้นการพัฒนาตั้งแต่ระดับปัจจัยพื้นฐาน เช่น การคมนาคม การสาธารณสุข การศึกษา เป็นต้น เพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศ รัฐมุ่งส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าส่งออกนำเทคโนโลยีเครื่องจักรมาใช้ในกระบวนการผลิตและเน้นการผลิตเศรษฐกิจเพื่อส่งออกและผลิตวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรม

ในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ประเทศไทยได้รับสนับสนุนงบประมาณจากต่างประเทศ ในการปรับปรุงประเทศเพื่อเข้าสู่ภาวะทันสมัย โดยมีการตัดถนนหนทางเพื่อทำให้การคมนาคมมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นหลายแห่งในประเทศเพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชนในประเทศและมีการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศ จอมพลสฤษดิ์ได้พยายามปรับปรุงประเทศให้ทันสมัยโดยให้สภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ทำการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรก พ.ศ. 2504 – 2509 อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของธนาคารโลกที่ทำขึ้นในนามรัฐบาลไทย โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ *ประการที่ 1* การยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนไทยทำให้พลเมืองทุกคนได้มีชีวิตที่ผาสุกกว่า สร้างสรรค์กว่าและสมบูรณ์กว่า *ประการที่ 2* การเพิ่มรายได้ของสินค้าและบริการต่อหัวทั้งหมด โดยต้องกระจายออกไปอย่างทั่วถึง และ *ประการที่ 3* คือ ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจขึ้นในภาคเอกชนและเน้นส่งเสริมการอุตสาหกรรมและที่ไม่ใช่กิจกรรมเป็นส่วนใหญ่

และได้มีการดำเนินงานในการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็นยุคแห่งการพัฒนาไปสู่ภาวะแห่งความทันสมัยโดยได้มีการพยายามปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจไทยอย่างขนานใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานอันได้แก่ น้ำ ถนน ไฟฟ้า ฯลฯ ตลอดจนมีการขยายตัวของการศึกษาขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้คำขวัญที่ว่า "น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี มีงานทำ บำรุงความสะอาด" (จุฬาลักษณ์ ภูเกิดและคณะ, 2546, น.24-25) โดยการดำเนินการปรับปรุงประเทศให้มีความทันสมัยนั้นดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศตามประเทศที่เจริญแล้วโดยมุ่งเบื้องแรกทำการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของประเทศก่อน เห็นได้จากเน้นการคมนาคม และมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นการผลิตเพื่อส่งออกแทนการผลิตเพื่อยังชีพตลอดจนเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตทางการเกษตรจากการผลิตเพื่อยังชีพเป็นการผลิตเพื่อเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรม

2.1.4 แนวคิดเผด็จการ

ตามที่ได้นำเสนอมาก่อนหน้านี้ว่ามีการแบ่งเผด็จการออกเป็นสามฐานะซึ่งประกอบด้วยเผด็จการที่เป็นแนวความคิดทางการเมือง เผด็จการที่เป็นรูปแบบการปกครองและเผด็จการที่เป็นวิถีชีวิต เผด็จการของจอมพลสฤษดิ์เป็นเผด็จการในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครองซึ่งการปกครองแบบเผด็จการนั้นโดยทั่วไปหมายถึงระบอบรวบรวมอำนาจของผู้ปกครองที่ต้องการอำนาจและยึดอำนาจรัฐไว้ ส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการรุนแรง เช่น การทำรัฐประหาร เมื่อจอมพลสฤษดิ์ขึ้นมามีอำนาจหลังการทำรัฐประหารพ.ศ. 2501 สืบเนื่องจากจอมพลสฤษดิ์เป็นบุคคลที่ได้รับการศึกษาภายในประเทศจึงได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับวัฒนธรรมวิถีชีวิตเกี่ยวกับความเป็นไทยมีการเรียนรู้อยู่เกี่ยวกับการปกครองของประเทศไทยจากสมัยโบราณ ประกอบกับจอมพลสฤษดิ์ได้รับอิทธิพลแนวคิดการปกครองประเทศจากหลวงวิจิตรวาทการซึ่งเป็นที่ปรึกษาที่สำคัญของจอมพลสฤษดิ์ ทำให้จอมพลสฤษดิ์นำระบอบการปกครองของไทยในสมัยกรุงสุโขทัยคือการปกครองแบบพ่อปกครองลูกมาใช้ โดยจอมพลสฤษดิ์เปรียบตัวเองเป็นพ่อขุนประชาชนคือลูกที่พ่อขุนจะต้องปกครองโดยจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับบ้านเมืองและดูแลทุกข์สุขให้กับประชาชน

ค่านิยมสำคัญของลัทธิเผด็จการ จอมพลสฤษดิ์เป็นลัทธิเผด็จการที่ไม่ยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปเป็นผู้มีเหตุผลจึงไม่สนับสนุนให้มีระบบพรรคการเมือง และการเลือกตั้งโดยตรงด้วยเห็นว่าไม่เหมาะสมกับคนไทย เพราะนักการเมืองเหล่านั้นมีแรงจูงใจในทางอื่นมากกว่าทำเพื่อประชาชน และจะทำให้เกิดการแตกแยกสามัคคีขึ้นในชาติ จอมพลสฤษดิ์ได้เสนอว่าสิ่งที่ต้องทำคือ การใช้รัฐธรรมนูญแบ่งแยกอำนาจบริหารออกจากอำนาจนิติบัญญัติมากขึ้นเพื่อให้เป็นรัฐบาลของชาติมากกว่ารัฐบาลของพรรค และทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ ทำให้การเลือกตั้งมีบทบาทต่อการตั้งรัฐบาลน้อยลง ซึ่งลัทธิเผด็จการแบบนี้ต้องมีผู้นำที่ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน ซึ่งผู้นำจะทำให้ประชาชนก้าวหน้าและปลอดภัยส่วนประชาชนต้องเชื่อฟังและปฏิบัติ

ตามผู้นำ รัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ได้ดูแลทุกข์สุขของประชาชนในลักษณะการลดค่าธรรมเนียม และอุดหนุนคนยากจน การกวาดล้างอันธพาล การลงโทษผู้ทำการวางเพลิง โดยมีธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรพ.ศ.2502 เป็นฐานรองรับอำนาจของจอมพลสฤษดิ์ ซึ่งมีแค่ 20 มาตรา แต่ที่สำคัญคือมาตรา 17 ซึ่งให้อำนาจเด็ดขาดแก่หัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยมีความว่า

“ในระหว่างที่ใช้ธรรมนูญนี้ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักรหรือราชบัลลังก์หรือการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลาย ก่อกวน หรือคุกคามความสงบที่เกิดขึ้นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรให้นายกรัฐมนตรีโดยมีมติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการหรือการกระทำใดๆ ได้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือกระทำเช่นนั้นเป็นคำสั่งหรือการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย” (ชรินทร์ สันประเสริฐ, 2548, น.90-91)

สิ่งที่เด่นชัดของรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์คือ การใช้อำนาจเด็ดขาดมาตรา 17 จอมพลสฤษดิ์ผสมผสานพ่อขุนหรือระบบสุโขทัยกับความเด็ดขาด อำนาจเด็ดขาดซึ่งเป็นลักษณะของเจ้าชีวิตอยุธยา สิ่งที่เด่นชัดอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นระบบการปกครองแบบสามชั้นซึ่งประกอบด้วย รัฐบาล ข้าราชการและประชาชนซึ่งเป็นการวางโครงสร้างอย่างง่ายแบบโบราณ ไม่ได้คำนึงถึงสถาบันทางการเมือง เช่น รัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติโดยการเลือกตั้ง เป็นการดึงเอาการเมืองการปกครองไปสู่ระบบดั้งเดิมก่อน 2475 เป็นแต่ว่าจอมพลสฤษดิ์เป็นผู้ใช้อำนาจเด็ดขาด (ลิขิต ชีรวะกิน, 2549, น.26) และจากการที่จอมพลสฤษดิ์ ทรนัรัชต์ มีทัศนคติที่ชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และมีความเห็นว่าสิ่งที่ประเทศต้องการมากที่สุดคือการพัฒนาไม่ใช่ประชาธิปไตย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการพัฒนาจะต้องมาก่อนประชาธิปไตย ดังนั้นรูปแบบการปกครองที่จอมพลสฤษดิ์ตั้งขึ้นจึงเป็นรูปแบบเผด็จการที่ประเทศไทยไม่เคยมีมาก่อนนับแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่พ.ศ.2475 เป็นต้นมา คือเป็นระบบที่รวมอำนาจไว้ที่ฝ่ายบริหารโดยเฉพาะที่ตัวนายกรัฐมนตรี ส่วนสภานิติบัญญัตินั้นเป็นสภาที่สมาชิกได้รับการแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารทั้งสิ้น จึงไม่มีบทบาทและอิทธิพลแต่อย่างใด นายกรัฐมนตรีมีอำนาจพิเศษที่จะดำเนินการต่างๆ เพื่อแก้ไขความมั่นคงของประเทศหรือความเสื่อมโทรมทางศีลธรรมตามมาตรา 17 ของธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร อันเป็นอำนาจที่ให้นายกรัฐมนตรีสามารถจับกุมคุมขังและพิพากษาอรรถคดีโดยไม่ต้องผ่านศาลในกรณีที่เขาเห็นว่าภัยต่อประเทศอย่างมาก (สุจิต บุญบงการ, 2542, น.221)

หากอาศัยหลักเกณฑ์ในเรื่องขอบเขตของการใช้อำนาจเป็นเกณฑ์ จอมพลสฤษดิ์เป็นเผด็จการแบบอำนาจนิยม ลักษณะสำคัญของเผด็จการประเภทนี้รัฐบาลจะเข้าควบคุม

สิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของประชาชน จะไม่ยอมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง มีการตรวจสอบหรือใช้อำนาจรัฐสั่งปิดหนังสือพิมพ์ แต่รัฐยังคงจะให้เสรีภาพในทางเศรษฐกิจและสังคม คือประชาชนสามารถที่จะเลือกนับถือศาสนาดำเนินชีวิตส่วนตัวและธุรกิจอย่างเป็นอิสระพอสมควร รัฐเผด็จการอำนาจนิยมจะมีการลงโทษผู้กระทำความผิดต่อกฎเกณฑ์ของบ้านเมืองอย่างรุนแรง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้นำอำนาจนิยมจะแสวงหาอำนาจ เมื่อได้อำนาจแล้วจะใช้อำนาจบีบบังคับและกำจัดฝ่ายตรงข้ามหรือศัตรูทางการเมืองหรือแม้แต่กลุ่มการเมืองอื่นๆที่ผู้นำเห็นว่ามิมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายแก่สถานภาพของผู้นำ

ในรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ หลังการทำรัฐประหารของจอมพลสฤษดิ์ ได้มีการห้ามตั้งพรรคการเมืองต่างๆและยกเลิกรัฐธรรมนูญมีการจับกุมผู้ที่ต้องสงสัยว่าฝักใฝ่คอมมิวนิสต์ จับกุมบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ มีการห้ามการชุมนุมเกินกว่าห้าคน ในช่วงที่จอมพลสฤษดิ์ปกครองประเทศ มีการใช้วิธีการรุนแรงกับสหภาพแรงงาน การกระทำเด็ดขาดกับผู้ที่วางเพลิง การจับกุมพวกอันธพาล เป็นต้น หลังจากจอมพลสฤษดิ์ รัชชต์ ยึดอำนาจในปี พ.ศ. 2501 ได้ดำเนินการกวาดล้างฝ่ายปรปักษ์กับตน ได้แก่ นักการเมืองฝ่ายตรงข้าม นักเคลื่อนไหวทางการเมือง นักหนังสือพิมพ์ นักศึกษา ปัญญาชนโดยเฉพาะผู้ที่มีความคิดทางการเมืองในการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของสังคมและต่อสู้เพื่อคนยากจน รวมทั้งสั่งยกเลิกรัฐธรรมนูญและยุบรัฐสภา ยกเลิกพรรคการเมืองและห้ามจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ ออกธรรมนูญการปกครองมาตราที่ 17 ดังกล่าวข้างต้น คณะรัฐบาลยังให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องสงสัย ได้ส่วน โดยไม่มีกำหนดเวลา จอมพลสฤษดิ์ยังได้ตัดความสัมพันธ์ทุกรูปแบบกับรัฐบาลจีนห้ามประชาชนติดต่อกัน หากพบหลักฐานว่ามีใครเดินทางไปประเทศจีนผู้นั้นจะถูกจับกุมด้วยข้อหาเป็นการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์ (จุฬาลักษณ์ ภูเกิดและคณะ, 2546, น.16-17)

2.1.5 แนวคิดผู้นำ

แนวคิดผู้นำ บุคคลที่เป็นหัวหน้าหรือผู้สั่งการในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งมีอำนาจในการดำเนินงานในกิจการ โดยอาจได้รับการเลือกมา หรืออาจจะได้รับตำแหน่ง โดยการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วเข้ามารับตำแหน่งดังกล่าวโดยเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจการ ผู้นำที่ดีมีความสามารถทำให้ผู้ใต้การปกครองได้รับประโยชน์จากการบริหารของผู้นำ แต่ผู้นำที่ไม่ดีนำมาซึ่งความยากลำบากของผู้ที่อยู่ใต้การปกครอง

จอมพลสฤษดิ์ รัชชต์ได้เข้ามาเป็นผู้นำรัฐบาลในการบริหารประเทศไทยเมื่อพ.ศ. 2501 ด้วยคุณสมบัติส่วนตัวในลักษณะที่ทำให้เกิดบารมี ลิขิต ธีรเวคิน(2549, น.233) ได้กล่าวถึง ประเด็นนี้ว่าจอมพลสฤษดิ์มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือเป็นทหาร มีตำแหน่งคือผู้

บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารสูงสุด นายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมตำรวจ พุดจาเสียงดั่ง เสียงมี อำนาจ ท่าทางเด็ดขาดเอาจริงเอาจัง แบบผู้นำไทยโบราณ มีธุรกิจการค้า และมีฐานเศรษฐกิจดี มีมาตรา 17 ซึ่งตั้งการได้เด็ดขาดจับไว้เป็นที่เกรงกลัวของทหารได้บังคับบัญชาและคนทั่วไป

การบริหารประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการเป็นที่ปรึกษาให้กับจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในการบริหารประเทศคือ หลวงวิจิตรวาทการนำมาซึ่งความเชื่อว่าประเทศไทยควรนำเอาลักษณะการปกครองแบบไทยๆ มาใช้ในการปกครองประเทศ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จึงนำเอารูปแบบการปกครองแบบพ่อปกครองลูกที่มีมาในอดีตของการปกครองแบบไทยๆ มาใช้ในการบริหารบ้านเมือง เปรียบประจูดตัวเองเป็นบิดา เปรียบประชาชนเป็นลูกที่มีบิดาคอยดูแลปกครอง จากแนวคิดนี้ทำให้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พยายามจะสร้างความกินคืออยู่ดีให้บังเกิดขึ้นกับประชาชนเห็นได้จากการมีโครงการและกิจกรรมต่างๆ มากมายที่ได้เกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำของตนที่มีต่อผู้ใต้ปกครอง ดังจะเห็นได้จากการที่ทักษ์ เฉลิมเตียรณ (2552, น.227-243) ได้กล่าวถึงลักษณะการเป็นผู้นำของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ว่าประกอบด้วย

จอมพลสฤษดิ์ ในฐานะพ่อขุนช่วยลูกๆ

จอมพลสฤษดิ์ ในฐานะพ่อขุน: รักษาความสงบเรียบร้อยในครอบครัว

จอมพลสฤษดิ์ ในฐานะพ่อขุน: การส่งเสริมสุขภาพและศีลธรรม

จอมพลสฤษดิ์ ในฐานะพ่อขุน: การออกคำสั่ง

จอมพลสฤษดิ์ ในฐานะพ่อขุน: เยี่ยมเยียนครอบครัว

จากการกระทำดังที่กล่าวมาได้แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ของจอมพลสฤษดิ์ที่มีต่อประชาชนจากสิ่งเล็กๆ ไปหาสิ่งที่ใหญ่คือ สารทุกข์สุขดิบของประชาชนตั้งแต่เรื่องความเป็นอยู่ของประชาชนที่ผู้นำได้ให้ความใส่ใจ ตลอดจนไปถึงความปลอดภัยต่อชีวิตความเป็นอยู่ จอมพลสฤษดิ์ได้แสดงให้เห็นถึงความเด็ดขาดในการลงโทษผู้กระทำความผิดตามกฎหมายบ้านเมืองที่วางไว้ตลอดจนการจัดระเบียบสังคมต่างๆ การกระทำต่างๆ เหล่านี้ทำให้ประชาชนได้ประจักษ์ถึงความเป็นผู้นำที่จอมพลสฤษดิ์ต้องการสื่อ เพื่อให้ประชาชนเห็นถึงความตั้งใจในการบริหารประเทศ เพื่อให้ประชาชนอยู่ในประเทศด้วยความผาสุก และเมื่อประสบปัญหา ก็จะมีผู้นำคอยดูแลและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ในหนังสือที่ระลึกของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จัดทำโดยกองทัพบก หลังการถึงอสัญกรรมของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นั้นได้สรุปลักษณะเด่นในความเป็นผู้นำของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ว่ามีอยู่ 6 ประการประกอบด้วย

1. ความจงรักภักดีคือความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และราชบัลลังก์
2. ความกล้าหาญ ซึ่งแสดงในสงครามมหาเอเชียบูรพาและในการปราบจลาจลอีกหลายครั้ง
3. ความอดทนคือเข้มแข็ง บึกบึน ทนหุดทน
4. การตกลงใจเด็ดขาด ซึ่งได้แสดงออกมาหลายครั้ง รวมทั้งในการทำรัฐประหาร การปราบกบฏ การปราบปรามผู้ลอบวางเพลิง การปราบอันธพาล การยกเลิกการเสพฝิ่น เป็นต้น
5. มีความคิดริเริ่มและความกระตือรือร้น คือไม่ใช่ความเด็ดขาดอย่างเดียวแต่มีความริเริ่มด้วย
6. การเลือกใช้คนถูก คือสามารถเลือกสรรผู้มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของแต่ละคน (ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, 2539, น.141-142)
 การเป็นผู้นำของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จึงมีลักษณะของการเป็นผู้นำที่ยึดตามแบบผู้นำในอดีต ที่เป็นผู้ปกครองรัฐไทยมาปรับใช้ในการบริหารประเทศของตนในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งยึดเอาแบบผู้นำแบบพ่อขุนในรูปแบบของการปกครองด้วยความเมตตาธรรมแบบพ่อปกครองลูก แต่ขณะเดียวกันก็ต้องมีความเด็ดขาด พ่อขุนต้องมีบารมี มีบริวารมาก ซึ่งเป็นลักษณะของระบบอุปถัมภ์ในสมัยโบราณ ผู้นำแบบพ่อขุนคือผู้ที่เชื่อในโครงสร้างสามชั้นคือ รัฐบาล ข้าราชการ และประชาชน โดยไม่มีสถาบันการเมืองอื่นมาเกี่ยวข้องความเชื่อเรื่องผู้นำแบบพ่อขุนได้ส่งผลมาถึงสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, น.45-46)
 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำตนให้ประชาชนยอมรับจากการที่มุ่งเน้นจะแสดงให้เห็นประชาชนได้เห็นถึงการกระทำที่มุ่งทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ มีความปลอดภัยและได้รับการเอาใจใส่จากผู้นำรัฐบาลในการดำเนินกิจการต่างๆในการบริหารประเทศ การกล้าคิดกล้าตัดสินใจและการกระทำตามที่กล่าวไว้ทำให้จอมพลสฤษดิ์ สามารถครองใจประชาชนและได้รับการเกรงขาม การกระทำต่างๆที่จอมพลสฤษดิ์ได้ทำนั้นส่งเสริมเรื่องบารมีให้กับจอมพลสฤษดิ์ การที่มีผู้คอยให้คำแนะนำในการบริหารราชการแผ่นดิน ความสามารถในการเลือกใช้คนและการที่ได้ออกไปราชการตามภาคและจังหวัดต่างๆทำให้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ได้ทราบและเข้าใจในปัญหา และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นครั้งแรกในยุคสมัยนี้ถูกนำมาใช้และเร่งดำเนินโครงการต่างๆและการที่ผู้นำเป็นผู้ที่เอาใจใส่ต่อโครงการต่างๆผลการดำเนินการจึงออกมาให้เห็นประจักษ์ถึงความสำเร็จ

สิ่งที่ชัดเจนก็คือ การดำรงอยู่ของผู้หน้าที่เข้มแข็งเกือบจะมีความหมายเท่ากับเสถียรภาพทางการเมือง ช่วงหลังจากการที่จอมพลสฤษดิ์ขึ้นสู่อำนาจ จากพ.ศ.2501 ถึง 14 ตุลาคม 2516 ก็สนับสนุนข้อถกเถียงเช่นนี้ การมีผู้นำที่เข้มแข็งสามารถกุมอำนาจได้เป็นสาเหตุนำไปสู่เสถียรภาพทางการเมือง (ลิจิต ชีรเวคิน, 2549, น.72) และเหตุการณ์ที่สำคัญของไทยคือ 14 ตุลาคม 2516 ก็เป็นผลที่สืบเนื่องมาจากการปกครองของผู้นำคือจอมพลสฤษดิ์และผู้สืบทอดตำแหน่งที่นำเอาระบบการปกครองแบบฟอซุนมาใช้ในระบบการปกครองประเทศที่เปลี่ยนไป จากยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยซึ่งเหตุการณ์เมื่อ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เกิดขึ้นเพราะประชาชนในเขตกรุงเทพเป็นสำคัญไม่พอใจในการปกครองของผู้นำทหาร ที่ยึดครองอำนาจเป็นเวลานาน กลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นหัวหอกสำคัญในเรื่องนี้ เหตุการณ์ “14 ตุลา” ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มกดดันหรือกลุ่มผลประโยชน์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการระดมให้ประชาชนตื่นตัวทางการเมืองและขยายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน (สุจิต บุญบงการ ,2542, น.289)

2.1.6 แนวคิดความชอบธรรม

ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นการสร้างความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อยู่ในระบบสังคมหนึ่งๆภายใต้ระบบการปกครองที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นๆ ความชอบธรรมทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ 2 ระดับ คือกลุ่มผู้ปกครองกับกลุ่มผู้อยู่ใต้การปกครอง ภายใต้ระบบการปกครองหนึ่งๆ ผู้นำหรือผู้ปกครอง พยายามที่จะทำให้อำนาจในการปกครอง ได้ไปถึงคุณค่าต่างๆและผู้ใช้อำนาจในการปกครอง มีความชอบธรรม โดยสร้างความถูกต้องให้กับสิทธิในการปกครอง ถ้าผู้ได้ปกครองยอมรับการสร้างความต้องการนั้นว่าเป็นสิทธิอันถูกต้องทางศีลธรรมและเหมาะสม การปกครองนั้นก็จะมีความชอบธรรม

จอมพลสฤษดิ์ ๓๓ รัชต์ได้แสดงให้เห็นถึงความชอบธรรมทางการเมือง ให้เป็นที่ยอมรับโดยดำเนินนโยบายการพัฒนาเพื่อให้ประเทศทันสมัย โดยมีกลุ่มผู้มีอำนาจในสังคมไทยให้การสนับสนุน ผู้สนับสนุนที่สำคัญคือองค์พระมหากษัตริย์และข้าราชการ

ผู้สนับสนุนในกลุ่มข้าราชการ จอมพลสฤษดิ์สามารถชักจูงข้าราชการระดับสูงที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) ให้ตระหนักถึงความเร่งด่วนในการพัฒนาชาติและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ ตลอดจนเชื่อมั่นในความชอบธรรมของทหารในเรื่องการปกครอง (ทักษ์ เฉลิมเตียรณ, 2552, น.331)

ส่วนผู้สนับสนุนที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง คือ องค์พระมหากษัตริย์ รัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ๓๓ รัชต์ได้สนับสนุนให้สถาบันพระมหากษัตริย์กลับมามีความมั่นคงอีกครั้ง เพื่อสร้างความถูกต้องชอบธรรมในการเป็นรัฐบาลให้กับกลุ่มการเมืองของตนเองที่มาจากการรัฐประหาร ซึ่งการสนับสนุนสถาบันพระมหากษัตริย์มีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือรัฐบาลในแง่ของ

การช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมให้พระมหากษัตริย์มีโอกาสแสดงพระราชดำรัสต่อประชาชนซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลโดยตรง เนื่องจากพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่ประชาชนและเอื้ออำนวยนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงยกย่องรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ในการที่ช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของชาติ และทรงขอให้ประชาชนร่วมมือกับรัฐบาลตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ การจัดพระราชพิธีและพิธีการสังคมต่าง ๆ ขึ้นมาจะช่วยทำให้ชื่อเสียงของรัฐบาลมีเพิ่มขึ้นในต่างประเทศและช่วยสมานความป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างบุคคลในกลุ่มของรัฐบาลและประชาชนให้เกิดขึ้น เช่น การรื้อฟื้นพระราชพิธีนั้ตรมมงคล พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ พระราชพิธีทอดพระกฐินทางชลมารค เป็นต้น (ทักษ์ เถลิงเศียรหม, 2552, น.359-368)

จอมพลสฤษดิ์เร่งสร้างภาพชอบธรรมของการได้มาซึ่งอำนาจของตน โดยได้มีการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ การมีกฎหมายรัฐธรรมนูญรองรับอำนาจในการบริหารประเทศและการการสนับสนุนเทิดทูนสถาบันกษัตริย์กลับมาบิบทบาทในสังคมทำให้ประชาชนยอมรับในตัวจอมพลสฤษดิ์

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเมื่อเข้ามาสู่การเป็นนายกรัฐมนตรีผู้นำในการบริหารประเทศ จอมพลสฤษดิ์เร่งสร้างภาพชอบธรรมผ่านนโยบายการพัฒนาในด้านต่างๆ จอมพลสฤษดิ์สนับสนุนเทิดทูนสถาบันกษัตริย์และการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มข้าราชการ ประกอบกับการมีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่รองรับการใช้อำนาจการปกครองของผู้นำ

2.1.7 แนวคิดบทบาท

ผู้นำประเทศนับว่ามีบทบาทสำคัญมากในการปกครองประเทศโดยจะเป็นบุคคลที่เปรียบเสมือนต้นทางของการดำเนินการแนวนโยบายและกำหนดทิศทางในการปกครองประเทศนั้นๆ

หลังจากที่ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เข้ามาปกครองประเทศได้แสดงบทบาทที่เด่นชัดให้ปรากฏโดยการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษาอย่างแข็งขันโดยเริ่มมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น และเน้นทำหน้าที่ผู้ปกครองที่ดีแบบพ่อปกครองลูกโดยมีรัฐบาลเป็นตัวเชื่อมระหว่างรัฐบาลและประชาชน (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, น.368)

การทำหน้าที่ผู้ปกครองที่ดีแบบพ่อปกครองลูกนั้น ได้แสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น

การช่วยเหลือประชาชน เพื่อเป็นการแสดงถึงความมีเมตตากรุณาต่อประชาชน ในทันทีที่มีการรัฐประหารเพียงไม่กี่วัน คณะรัฐประหารได้มีคำสั่งให้ลดค่ากระแสไฟฟ้า

และออกพระราชกฤษฎีกาให้แต่ละครอบครัวได้รับน้ำฟรีเดือนละ 30 ปี๊บ ตลอดจนลดค่าโทรศัพท์ ค่ารถไฟ และค่าเล่าเรียน เป็นต้น สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง จอมพลสฤษดิ์ได้สั่งให้กองทัพเรือ ทำการจัดหามะพร้าวราคาถูกและนำมาขายให้ประชาชนในราคาต้นทุน การกระทำในลักษณะนี้ ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อพ่อบุญคนใหม่ ทำให้การยอมรับในหมู่ประชาชนขยายออกไปอย่างรวดเร็ว

การรักษาความสงบเรียบร้อย หลังการรัฐประหารพ.ศ. 2501 จอมพลสฤษดิ์ ได้มีคำสั่งให้จัดการกับอันธพาลอย่างเฉียบขาดเพื่อส่งเสริมความผาสุกของประชาชน นอกจากการปราบปรามอันธพาลแล้วได้ดำเนินการกวาดล้างเกี่ยวกับแหล่งอบายมุขและสถานเรีงรมย์ ออกกฎหมายห้ามการค้าประเวณีและอาชีพสามล้อ และการกระทำที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ จอมพลสฤษดิ์ อนุรักษ์ ได้ทำให้เป็นที่ประจักษ์คือ การจัดการเกี่ยวกับเรื่องเพลงใหม่อย่างเฉียบขาด ด้วยการยิงเป้าผู้ที่ต้องสงสัยหรือจับได้ว่าเป็นผู้วางเพลิง ณ บริเวณเกิดเหตุ ให้กับประชาชนทั่วไป เมื่อปรากฏว่ามีเพลงใหม่ ที่ใด จอมพลสฤษดิ์จะไปอำนวยการดับเพลิงด้วยตนเองเสมอ

ส่งเสริมสุขภาพและศีลธรรม ได้แก่การกวาดล้างและปราบปรามการค้ายาเสพติด อันได้แก่ฝิ่นและเฮโรอีน โดยได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 37 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2502 เป็นต้นไป ให้ถือว่าการเสพฝิ่นเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และโรงยาฝิ่นก็ถูกปิดอย่างถาวร ในขณะเดียวกัน ได้จัดตั้งศูนย์บำบัดรักษาเพื่อช่วยให้เลิกติดยาเสพติด และ การออกเยี่ยมเยียนครอบครัว ในการเน้นความสามัคคีและการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองนั้นจอมพลสฤษดิ์ได้พยายามออกเดินทางไปเยี่ยมเยียนถามทุกข์สุขของประชาชนในภาคต่าง ๆ และต้องการเห็นสภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริงด้วยตาตนเอง เป็นต้น (ทักษ์ เฉลิมเตียรณ, 2552, น.227-246)

นอกจากนั้น จอมพลสฤษดิ์ยังรวมศูนย์อำนาจทางการใช้กำลังไว้แต่เพียงผู้เดียว โดยดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก อธิบดีกรมตำรวจ และหลังจากที่ได้ตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติขึ้น ก็ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย (ยุทธพร อิศรัชย์, 2552, น.333) การปกครองจึงเสมือนรวมศูนย์อำนาจไว้ที่บุคคลเพียงคนเดียว การที่สามารถควบคุมกำลังพลทั้งหมดไว้ได้แสดงให้เห็นถึงความมีเสถียรภาพทางการเมืองที่ยากจะมีกลุ่มใดที่จะมีอำนาจต่อรองและเป็นการง่ายที่จะดำเนินการต่างๆเพราะมีกำลังพลคอยให้การสนับสนุน

จอมพลสฤษดิ์ อนุรักษ์ ได้พยายามแสดงบทบาทของตนในการเป็นหัวหน้ารัฐบาลที่มุ่งเอาใจใส่และช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งบทบาทที่ได้แสดงให้เห็นนั้นทำให้ประชาชนยอมรับในลักษณะความเป็นผู้นำของจอมพลสฤษดิ์ซึ่งจะเห็นได้ว่า จอมพลสฤษดิ์ได้นำเอาลักษณะผู้นำที่อยู่ในสมัยโบราณของไทยมาใช้

เป็นรูปแบบในการเป็นผู้นำในแบบของตนเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพ่อขุนในสมัยสุโขทัยก็เป็นลักษณะการปกครองที่เสมือนพ่อปกครองลูก ซึ่งพ่อขุนจะคอยให้ความช่วยเหลือลูกๆของตนในด้านต่างๆ และเมื่อลูกทำผิดก็ต้องลงโทษและตักเตือนต่างๆเป็นต้น

การแสดงบทบาทของจอมพลสุภะดีในฐานะนายกรัฐมนตรีทำให้ประชาชนเกิดศรัทธาและเกิดความเกรงขามจากการกระทำต่างๆด้วยความเด็ดขาด โดยเฉพาะการลงโทษกรณีการเกิดเพลิงไหม้ การแสดงให้เห็นถึงการปราบปรามยาเสพติดเช่นฝิ่นที่มีการกวาดล้างและเผาทำลายโดยแสดงให้เห็นถึงการทำลายสิ่งเสพติดที่จะบ่อนทำลายสังคมและเป็นที่มาของปัญหาต่างๆที่จะตามมา การกระทำบางอย่างเป็นการกระทำที่ค่อนข้างจะดุเด็ดและเด็ดขาด แต่การแสดงออกของจอมพลสุภะดีได้แสดงออกถึงการเอาใจใส่ในสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นการออกเดินตรวจตลาดซึ่งทำให้จอมพลสุภะดีได้พบปะกับแม่ค้าและประชาชนที่มาจับจ่ายซื้อของต่างๆ

บทบาทที่แสดงออกของจอมพลสุภะดี รัชชัตต์เนื่องมาจากปัจจัยหลายๆด้านของบริบททางการเมืองในยุคสมัยนั้นที่เข้าสู่ยุคสมัยของการพัฒนา การปรับปรุงประเทศให้ทันสมัย การออกเดินทางตรวจราชการตามจังหวัดต่างๆ ทำให้ได้รับรู้และสามารถนำสิ่งที่ได้พบได้เห็นมาวางแผนในการพัฒนา ซึ่งผลที่ได้จากการได้ออกไปตามจังหวัดต่างๆเป็นข้อมูลที่สนับสนุนต่อการวางแผนพัฒนา เมื่อลงมือทำแล้วก็ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ประชาชนได้รับรู้ถึงความห่วงใยจากการไปตรวจเยี่ยมจังหวัดต่างๆ และมีการสร้างและส่งเสริมประชาชนตามจังหวัดต่างๆ นำมาซึ่งโครงการที่จะส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นการสร้างถนน และการสร้างระบบชลประทานต่างๆ เป็นต้น จากบทบาทของจอมพลสุภะดีที่มีอยู่ในระหว่างการบริหารประเทศได้ส่งผลดีกับประชาชนตามท้องถิ่นต่างๆ แต่รัฐบาลมุ่งที่จะช่วยเหลือแต่ฝ่ายเดียวโดยไม่ปล่อยให้ระบบมีความสมดุลกัน การมุ่งแสดงบทบาทเพื่อเดินตามแนวคิดการพัฒนาและภาวะทันสมัย ทำให้ประชาชนต้องทำตามรัฐ โดยไร้ซึ่งการออกสิทธิ ออกเสียง ตามระบอบประชาธิปไตย

2.2 สารสำคัญของแนวคิดทฤษฎีและบทบาทของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

2.2.1 แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง

ปัก จุง ฮี กำเนิดขึ้นมาในครอบครัวที่มีฐานะทางครอบครัวที่ยากจน ทำให้การที่ได้มาปกครองประเทศของปัก จุง ฮี นั้นได้นำเอาประสบการณ์ที่ตนเองประสบมาในวัยเด็กมาปรับใช้ในการปกครองประเทศ จากการที่ต้องประสบความยากลำบากในชีวิตในช่วงของวัย

เด็กจึงเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน โครงการที่ดำเนินการจนประสบความสำเร็จคือ โครงการแซมอิล อุนดง ที่เน้นส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

โดย**ขบวนการแซมอิล อุนดง** กำเนิดขึ้นในสมัย ของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่3(พ.ศ.2515-2519) ให้ความสำคัญกับปรัชญา 3 ประการ คือ ความขยัน การช่วยเหลือตนเอง และการให้ความร่วมมือแก่กัน โดยพยายามปลุกเร้าให้คนพัฒนาตนเอง และช่วยเหลือคนอื่น ๆ มีเป้าหมายการปรับปรุงความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น รวมทั้งเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ที่มุ่งเพิ่มผลผลิตและรายได้ของประชาชนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเพื่อลดช่องว่างระหว่างชุมชนเมืองและชนบท โดยโครงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมส่วนใหญ่เป็นโครงการที่พัฒนาที่เป็นพื้นฐานเอื้อต่อปัจจัยการผลิตและระบบเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าเช่นระบบคมนาคม แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชนบท เป็นต้น เน้นการฝึกอบรมให้ประชาชนทั่วไปตระหนักและปฏิบัติตามปรัชญาทั้งสามประการดังกล่าว ผู้นำจะได้รับคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรมในสถาบันที่รัฐบาลตั้งขึ้น และใช้วิธีการจัดแบ่งหมู่บ้านออกเป็น 3 ระดับ คือหมู่บ้านด้อยพัฒนา หมู่บ้านกำลังพัฒนา และหมู่บ้านที่พัฒนาแล้ว เพื่อประโยชน์ในการที่จะนำโครงการประเภทที่รัฐเห็นว่าเหมาะสมกับหมู่บ้านแต่ละระดับเข้าไปดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมและตระหนักว่าเป็นขบวนการที่ประชาชนจะต้องมีหน้าที่เข้าร่วมพัฒนาเพื่อประเทศชาติ เช่น การแต่งเพลง การเผยแพร่ทางสื่อมวลชน และการนำธงของขบวนการ Saemaul Undong ปักเคียงข้างกับธงชาติของเกาหลีใต้ในทุกสถานที่ และประกาศให้มีการดำเนินการทุกพื้นที่ในประเทศ โดยครอบคลุมใน 5 จุดใหญ่ คือ ในชนบท เมือง โรงงาน โรงเรียน และกองทัพ

การจัดการองค์กรแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้านในแต่ละระดับจะมีคณะกรรมการหรือสภารับผิดชอบดำเนินงาน 1 ชุด ยกเว้นระดับหมู่บ้านจะประกอบด้วยคณะกรรมการหมู่บ้านและสภาหมู่บ้าน ทั้งนี้ องค์กรระดับอำเภอจะมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาและอนุมัติงบประมาณแก่โครงการในระดับหมู่บ้านเนื่องด้วยมีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและงบประมาณให้แก่อำเภอ(ชอบ เข็มกลัด, 2531, น.118-119)

การที่ปัก จุง ฮี ได้เรียนจากโรงเรียนทางทหารก็ได้มีส่วนปลุกฝังให้เป็นคนที่กล้าคิด กล้าตัดสินใจ มีความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจดำเนินการต่างๆ โดยโยเซชชะระ คูนีโอะ (2546, น.395) ได้กล่าวว่าภูมิหลังทางการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับวิธีการปกครองแบบ ปัก จุง ฮี ซึ่งทำให้นโยบายต่างๆ ได้รับการดำเนินการอย่างรวดเร็วประกอบกับปัก จุง ฮี ได้นำเอาบุคคลที่มี

ความรู้ความสามารถในด้านต่างๆเข้ามาช่วยในการวางแผนและการทำงานในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการที่ปัก จุง ฮี ประสบเหตุการณ์ทางบ้านเมืองมาตั้งแต่สมัยเด็กจนกระทั่งได้ศึกษาในโรงเรียนทางการทหารตลอดจนมารับราชการทหารก็ได้รับรู้ถึงการบริหารของผู้นำประเทศว่าการบริหารประเทศนั้นไม่ได้ทำให้ประชาชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแต่กลุ่มที่ขึ้นมาเป็นผู้นำในการบริหารประเทศมุ่งที่จะกอบโกยผลประโยชน์เข้ากลุ่มของตนเองและพวกพ้องประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองยังคงได้รับความเดือดร้อนไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล

2.2.2 แนวคิดการพัฒนา

เมื่อปัก จุง ฮี ขึ้นสู่อำนาจ ได้ระดมนักวิชาการทางเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ หลังจากนั้นจึงได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีฉบับแรก ค.ศ. 1962-1966 (พ.ศ.2505-2509) เร่งแก้ปัญหาช่องว่างทางรายได้ของประชาชนให้น้อยลง พยายามเร่งขยายเนื้อที่เพาะปลูกและขยายผลผลิตทางการเกษตรให้สูงขึ้น พัฒนาแหล่งพลังงานถ่านหินและทรัพยากรธรรมชาติ ขยายการลงทุนอุตสาหกรรมทุกประเภท ปรับปรุงความชำนาญทางเทคโนโลยี และปรับปรุงชำระหนี้ต่างประเทศให้ดีขึ้นโดยเร่งการขยายการส่งออก จุดเน้นของเกาหลีใต้ในทางเศรษฐกิจนี้ดำเนินการตามแม่แบบการพัฒนาคือสหรัฐอเมริกาเช่นเดียวกับประเทศไทย แต่มีจุดเด่นที่มีแนวทางการส่งเสริมเศรษฐกิจที่มุ่งไปยังตลาดต่างประเทศตามยุทธศาสตร์การส่งออกโดยใช้นโยบายการมองออกไปข้างนอก นับว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีฉบับแรกประสบความสำเร็จสูงพอสมควร โดยมีการตั้งเป้าหมายยกระดับเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ให้อยู่ในระดับสูงกว่าครึ่งหนึ่งของเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว

ประเทศเกาหลีใต้ ได้พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้ามาตั้งแต่ พ.ศ.2493 แต่เนื่องจากการขาดการชำระหนี้ซึ่งมีจำนวนมากและเป็นเหตุให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศทรุดตัวลงเรื่อยมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพ.ศ.2504 สินค้าส่งออกมีมูลค่าเพียงหนึ่งในสี่ของสินค้านำเข้า ดังนั้นในแผนพัฒนาฉบับที่1และ2(พ.ศ. 2505-2514) รัฐบาลจึงได้เร่งการผลิตสินค้าประเภทอุตสาหกรรมอย่างขนาดใหญ่ แต่การดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวจำเป็นต้องใช้เงินในการลงทุนมหาศาล ดังนั้น รัฐบาลจึงกู้เงินจากต่างประเทศมาเพื่อการลงทุน ในขณะเดียวกันก็ได้ปรับปรุงงานการเก็บภาษีอากรและกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้สูงขึ้นเพื่อระดมการออมในประเทศ รัฐบาลยังได้ออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนมาตั้งแต่พ.ศ.2509 เพื่อสนับสนุนให้เงินลงทุนไหลเข้าสู่ประเทศ นโยบายและมาตรการดังกล่าวได้รับความสำเร็จอย่างสูงและเป็นผลให้เกาหลีใต้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการส่งสินค้าออกได้มากขึ้น

นับตั้งแต่ พ.ศ.2513 เป็นต้นมา รัฐบาลเกาหลีใต้ได้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีการส่งเสริมการลงทุนในด้านนี้เป็นพิเศษเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศรัฐบาลจึงอนุญาตให้บริษัทต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ในกิจการอุตสาหกรรมบางสาขา(ดำรงค์ ฐานติ, 2538, น.166-167)

นอกจากรัฐบาลจะเข้าแทรกแซงทางด้านอุตสาหกรรมและการค้าแล้ว รัฐบาลยังเข้าแทรกแซงด้านเกษตรกรรมอีกด้วย ในสมัยประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี รัฐบาลได้มีโครงการเช่ามออีลอุดงเพื่อพัฒนาประเทศ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับชาวเกาหลีที่ทำเกษตรกรรม ให้มีกำลังใจร่วมกันต่อสู้กับสภาพที่แร้นแค้น เพื่อความหวังที่จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โครงการนี้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง(สุรางค์ศรี ดันเสียงสม, 2552, น.11-21) แต่ฝ่ายค้านกลับมองว่าผลจากการพัฒนาดังกล่าวกลับทำให้ช่องว่างทางรายได้ระหว่างเมืองกับชนบทแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น และใช้ประเด็นนี้โจมตีคัดค้านปัก จุง ฮี

การพัฒนาประเทศเกาหลีใต้ในสมัยของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เป็นการพัฒนาที่สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่องอันเนื่องด้วยได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไว้รองรับการพัฒนาไว้ก่อนแล้ว ในด้านอุตสาหกรรมนั้นเกาหลีใต้ดำเนินการพัฒนาใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกโดยใช้นโยบายการมองออกไปข้างนอกโดยเน้นการลงทุนจากภาคของเอกชน โดยมีกลุ่มแชโบลเป็นกลุ่มที่สำคัญที่ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมประสบความสำเร็จ เป้าหมายการพัฒนามุ่งไปที่การพัฒนาวัตถุดิบหลักโดยมีกลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับบน รัฐมีบทบาทสำคัญในการกำหนดเป้าหมายและในด้านการพัฒนาชนบทนั้นใช้กลยุทธ์การพัฒนาที่กำหนดจากระดับล่างโดยการบริการของรัฐที่จัดตั้งขึ้นที่สนองความจำเป็นพื้นฐานของชุมชน โดยประชาชนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับชุมชน

2.2.3 ทฤษฎีภาวะทันสมัย

จากการที่ประเทศเกาหลีใต้ได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาหลังจากสงครามเกาหลีในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมแล้ว เมื่อเข้าสู่ยุคสมัยของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี การปกครองประเทศได้ดำเนินการพัฒนาประเทศตามทฤษฎีภาวะทันสมัยตามประเทศที่เจริญแล้วประเทศเกาหลีใต้ดำเนินแนวทางเศรษฐกิจตามรูปแบบประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยและดำเนินเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

รัฐบาลเกาหลีใต้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกด้วยการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทุกทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 ค.ศ.1961-1966 (พ.ศ.2404-2509) ได้ขยายอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตถ่านหิน ซีเมนต์ ปูน เหล็กกล้าและโรงกลั่นน้ำมัน ในแผนพัฒนาฉบับที่ 2 (ค.ศ.1967-1971) ได้เน้นการขยาย

ฐานของโครงการสร้างอุตสาหกรรมส่งออกให้ใหญ่ยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลก และแผนพัฒนาประเทศฉบับที่3ค.ศ.1972-1976 (พ.ศ.2515-2519) เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและเคมีภัณฑ์ (ดำรงค์ ฐานดี, 2530, น.51-52)

2.2.4 แนวคิดเผด็จการ

ตามความหมายของเผด็จการ ที่มีการแบ่งออกเป็นสามฐานะดังกล่าวข้างต้นนั้น เผด็จการของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เป็นเผด็จการในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครองเช่นเดียวกับของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ การปกครองแบบเผด็จการนั้นโดยทั่วไปหมายถึงระบอบรวบรวมอำนาจของผู้ปกครองที่ต้องการอำนาจและยึดอำนาจรัฐไว้ส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการรุนแรง เช่น การทำรัฐประหาร

การปกครองประเทศเกาหลีใต้ของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในสองสมัยแรกที่เขาดำรงตำแหน่งผู้นำได้รับการยอมรับจากประชาชนภายในประเทศ แต่หลังพรรคสาธารณรัฐประชาธิปไตยซึ่งเป็นพรรครัฐบาลได้ร่างกฎหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ ให้ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้เป็นวาระที่สาม ฝ่ายค้านไม่ร่วมพิจารณากฎหมาย รัฐบาลได้ให้ประชาชนลงประชามติและได้รับการรับรอง ปัก จุง ฮีได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี เป็นสมัยที่สาม หลังจากนั้นก็มีการต่อต้านรัฐบาลทั้งจากพรรคฝ่ายค้านและหมุ่่นักศึกษาได้เดินขบวนขับไล่รัฐบาล รัฐบาลจึงได้ประกาศภาวะฉุกเฉินยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่และได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาชื่อยูซิน ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้คนๆเดียวสามารถดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีได้ตลอดกาล และให้อำนาจอันเด็ดขาดกับประธานาธิบดีโดยเฉพาะมาตรา 34 และมาตรา 53

มาตรา 34 มีสาระสำคัญว่า ประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะออกคำสั่งระดมกำลังตำรวจและทหารทุกเหล่าทัพเข้ามารักษาระเบียบของสังคมและความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ในเวลาใดก็ได้แล้วแต่ดุลยพินิจของประธานาธิบดีควบคู่กับการประกาศกฤษฎีกาการศึกได้อย่างเหมาะสม

มาตรา 53 กำหนดไว้ว่า “ในภาวะใดที่ประธานาธิบดีพิจารณาเห็นว่าเป็นภาวะคับขันแล้ว ประธานาธิบดีมีอำนาจอันสมบูรณ์ที่จะประกาศใช้มาตรการฉุกเฉินเพื่อแทรกแซงกิจการทั้งหมดภายในรัฐได้ ทั้งการป้องกันประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กิจการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายใน เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ตลอดจนมีอำนาจเหนือศาลยุติธรรม” (ดำรงค์ ฐานดี, 2547, น.45)

ลักษณะสำคัญของลัทธิเผด็จการของปัก จุง ฮี เป็นลัทธิเผด็จการที่ไม่อดทนต่อความคิดที่แตกต่าง ดังนั้นกลุ่มต่างๆไม่ว่าจะเป็นพรรคการเมือง สมาคมอาชีพ สหพันธ์

กรรมกรจะต้องเป็นกลุ่มที่สนับสนุนกลุ่มผู้นำจึงจะตั้งอยู่ได้ พวกผู้นำลัทธิเผด็จการจะไม่ยอมให้มีฝ่ายใดเข้ามามีส่วนในการใช้อำนาจและจะพยายามค้นหาและทำลายกลุ่มเหล่านั้นก่อนที่กลุ่มเหล่านั้นจะเติบโตจนสามารถทำลายพวกตนได้ โดยปัก จุง ฮีได้ใช้มาตรการทุกวิถีทางเพื่อรักษาอำนาจของตนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ระบบตำรวจลับและช่างงานของหน่วยสืบราชการลับเกาหลี เช่น ส่งหน่วย เค.ซี.ไอ.เอ. ไปลักพาตัว คิมแดจุง คู่แข่งทางการเมืองที่ได้ลี้ภัยทางการเมืองไปอยู่ในญี่ปุ่น และนำกลับมายังประเทศเกาหลีใต้ แต่คิม แด จุงได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาจึงทำให้รอดชีวิต และเมื่อคิมยังซั่ม ได้ปลุกระดมให้ประชาชนลุกฮือขึ้นโค่นล้มปัก จุง ฮี และได้เรียกร้องให้สหรัฐอเมริกาใช้สิทธิพลบิบบังคับให้ปัก จุง ฮี คืนประชาธิปไตยให้ชาวเกาหลีใต้ คณะรัฐบาลปัก จุง ฮีไม่พอใจมากถือว่าคิมยังซั่มกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาล เรียกร้องให้ต่างชาติเข้าแทรกแซงกิจการภายในอันเป็นการเสียหายต่อเกียรติภูมิของชาติ สมาชิกสภาผู้แทนฝ่ายรัฐบาลได้ประชุมจับคิมยังซั่มออกจากสมาชิกภาพ โดยไม่ยอมให้สมาชิกสภาผู้แทนฝ่ายค้านเข้าร่วมด้วย ฝ่ายค้านจึงลาออกทั้งหมด ต่อมานักศึกษาประชาชนเกาหลีจึงพากันเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลจนเกิดการปะทะกันถึงขั้นจลาจล ในที่สุดปัก จุง ฮี ประกาศกฎอัยการศึกปราบปรามจลาจลสำเร็จ โดยอ้างว่าเป็นแผนก่อความวุ่นวายของเกาหลีเหนือ แม้สหรัฐอเมริกาจะเคยให้การสนับสนุนอำนาจของปัก จุง ฮี แต่ในสมัยประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ มีนโยบายเน้นทางด้านสิทธิมนุษยชน ทำให้สหรัฐอเมริกาไม่เห็นด้วยกับการปกครองแบบเผด็จการของปัก จุง ฮี จึงเริ่มมีท่าทีบาดหมางต่อกัน เนื่องด้วยปัก จุง ฮี ใช้มาตรการปราบปรามประชาชนอย่างรุนแรง

หากอาศัยขอบเขตของการใช้อำนาจเป็นเกณฑ์ ปัก จุง ฮี เป็นเผด็จการแบบอำนาจนิยม ลักษณะสำคัญของเผด็จการประเภทนี้รัฐบาลจะเข้าควบคุมสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของประชาชน จะไม่ยอมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง มีการตรวจสอบหรือใช้อำนาจรัฐสั่งปิดหนังสือพิมพ์ แต่รัฐยังคงจะให้เสรีภาพในทางเศรษฐกิจและสังคม คือประชาชนสามารถที่จะเลือกนับถือศาสนาดำเนินชีวิตส่วนตัวและธุรกิจอย่างเป็นอิสระพอสมควร รัฐเผด็จการอำนาจนิยมจะมีการลงโทษผู้กระทำความผิดต่อกฎเกณฑ์ของบ้านเมืองอย่างรุนแรง ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้นำอำนาจนิยมจะแสวงหาอำนาจเมื่อได้อำนาจแล้วจะใช้อำนาจบีบบังคับและกำจัดฝ่ายตรงข้ามหรือศัตรูทางการเมืองหรือแม้แต่กลุ่มการเมืองอื่นๆที่ผู้นำเห็นว่ามีความเป็นอันตรายแก่สถานภาพของผู้นำ ปัก จุง ฮี ได้ใช้อำนาจเผด็จการทหารก่อให้เกิดผลต่อการกำหนดเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนาประเทศโดยปราศจากผู้คัดค้านและผู้วิพากษ์ ได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นในค.ศ.1969(พ.ศ. 2512)เพื่อให้ประธานาธิบดีลงสมัครรับเลือกตั้งได้เป็นวาระที่สามซึ่งกำหนดให้มีการเลือกตั้งผู้นำ

ใน ค.ศ.1971 (พ.ศ.2514) การรณรงค์เพื่อสร้างฐานการเมืองของนายปัก จุง ฮี ในตอนปลายทศวรรษที่ 60 (ค.ศ.1960) ก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่นักการเมืองฝ่ายค้าน กลุ่มนักศึกษา นักบวช และประชาชนบางกลุ่มเริ่มมีการเคลื่อนไหวเริ่มเล็งเห็นว่า ความเป็นเผด็จการเริ่มก่อตัวและบดบังการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การปกครองประเทศของรัฐบาลไม่ได้ฟังเสียงค้านจากผู้ใด จนในที่สุดทำให้พรรครัฐบาลแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยปัก จุง ฮี ได้รับการเลือกตั้งในค.ศ. 1971 (พ.ศ. 2514)

2.2.5 แนวคิดผู้นำ

สิ่งที่สำคัญและส่งเสริมการเข้ามาสู่อำนาจนั้น คือการได้รับราชการทหารของปัก จุง ฮี ซึ่งเป็นอาชีพที่มีบทบาทที่สามารถจะกำหนดทิศทางของประเทศได้ ประกอบกับการเมืองที่เน้นอำนาจอยู่ในชนชั้นสูงของเกาหลีที่ปกครองโดยไม่ได้ทำให้ประชาชนที่รับประโยชน์จากการปกครอง ส่งผลต่อการเรียกร้องของประชาชนจนนำมาสู่การ การปฏิวัติใน ค.ศ.1961 (พ.ศ. 2504) โดยปัก จุง ฮี เป็นผู้นำและเข้ามาปกครองประเทศเกาหลีได้นานถึง 18 ปีโดยปกครองประเทศด้วยการใช้อำนาจเผด็จการ (คำรงค์ ฐานดี ,2555, น.55-58)

การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มีผู้นำประเทศเป็นผู้สนับสนุนและเป็นหัวหน้าโครงการมีส่วนสำคัญที่ทำให้การต่างๆ ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ยังได้นำเอาบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาร่วมในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การดำเนินงานจึงเป็นไปอย่างเป็นระบบและมุ่ง ไปสู่จุดมุ่งหมายที่รัฐบาลได้วางเป้าหมายเอาไว้ (เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ แปล, 2547, น.110)

การดำเนินงานที่ต้องมุ่งผลสำเร็จนั้น ผู้นำถือว่าเป็นส่วนสำคัญมากซึ่งปัก จุง ฮี ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้นำที่มีลักษณะเผด็จการ การดำเนินการมีทั้งประชาชนมีส่วนร่วมและละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ที่สำคัญคือการเป็นผู้นำที่มีการจัดตั้งหน่วยสืบราชการลับมาคอยกำกับดูแลผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล ทำให้ประชาชนถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน การเป็นผู้นำที่มีทั้งสองด้านคือด้านบวกที่มุ่งพัฒนาประเทศและส่งเสริมทั้งภาคอุตสาหกรรมและด้านเกษตรกรรม การพัฒนาที่เห็นได้ประจักษ์คือการเน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เน้นการมองออกไปข้างนอกคือ เน้นอุตสาหกรรมการส่งออกจนทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นจากรัฐบาลชุดก่อนและที่สำคัญคือการเน้นการพัฒนาในด้านที่สองคือการเน้นการพัฒนาด้านจิตใจที่ปลูกใจให้ประชาชนชาวเกาหลีใต้ได้ร่วมมือไม่ว่างมือกันในการทำงานเพื่อนำพาให้ประเทศชาติพ้นจากความยากจนเห็นได้จากชั่วโมงการทำงานของชาวเกาหลีที่มีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน(โยะชิฮาระ คุนิโอะ, 2546; น. 209) อีกการพัฒนาหนึ่งที่ผู้นำคอยช่วยส่งเสริมประชาชนชาวเกาหลีใต้คือ การพัฒนาชนบทโดยโครงการแซมฮออีล อุนดง ที่ทำให้ชาวชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และการเป็นผู้นำด้านลบที่มี

การควบคุมประชาชนผ่านองค์กรสืบราชการลับ และการหลงมัวเมาอยู่ในความต้องการครองอำนาจของผู้ทำให้ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อส่งเสริมการครองอำนาจของตนเอง ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนไหวของประชาชนในการที่จะคัดค้านการกระทำดังกล่าว ทำให้เกิดการประท้วงของนักศึกษาและกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย

ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่จะนำพาประเทศชาติไปในทิศทางของการพัฒนาประเทศแบบใดแบบหนึ่ง จอมพลสฤษดิ์มีลักษณะผู้นำที่มีความเด็ดขาดในการดำเนินการต่างๆ ในการปกครองประเทศ ทำให้การดำเนินงานเป็นรูปธรรม การที่จอมพลสฤษดิ์ ฐนะรัชต์ ดำเนินการและบังคับบัญชาเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้น ทำให้ได้รับความศรัทธาจากประชาชนและในขณะเดียวกันเกิดการข่มขู่ การที่อำนาจรวมอยู่ที่นายกรัฐมนตรีนั้น ในด้านส่วนของผลดีทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว

ความชอบธรรม

2.2.6 แนวคิดความชอบธรรม

ภายหลังจากการที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดี ภารกิจสำคัญที่ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ดำเนินการในช่วงที่บริหารประเทศคือให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องประชาธิปไตยให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง โดยในช่วงค.ศ.1962 (พ.ศ.2505) เกาหลีใต้ได้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี เป็นฉบับแรก ด้วยเป้าหมายที่จะสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคอุตสาหกรรม พร้อมกับการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และฉบับที่สองได้ประกาศใช้ใน ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510) ทำให้เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จในด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ในด้านการเมือง ประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้อาศัยกฎหมายด้านความมั่นคงและกฎหมายปราบปรามคอมมิวนิสต์มาเป็นเครื่องมือในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนรวมทั้งพรรคการเมืองฝ่ายค้าน (วิเชียร อินทะสี, 2545, น.131)

เมื่อปัก จุง ฮี เข้ามาบริหารประเทศก็มุ่งสร้างความชอบธรรมในการปกครองของตนเอง โดยการพัฒนาประเทศไม่ว่าเป็นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อเร่งสร้างงานให้กับประชาชนและเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเท่าทันประเทศที่เจริญแล้ว และต่อเนื่องไปถึงโครงการในการพัฒนาในชนบทที่ก่อเกิดโครงการที่จะพัฒนาให้ชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนและออกทุนให้ประชาชน ประชาชนเป็นผู้ลงมือกันในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญเพื่อเป็นการลดช่องว่างจากระหว่างชุมชนเมืองและชนบท ซึ่งผลจากการพัฒนาทำให้อุตสาหกรรมการส่งออกของเกาหลีใต้มีการขยายตัวทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นในขณะเดียวกันโครงการแซมอาอิล อุนดงที่นำมาใช้ในการพัฒนาชนบทที่ประสบ

ความสำเร็จท้องถิ่นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ชุมชนมีการพัฒนาเสริมสร้างความร่วมมือกันของคนในหมู่บ้าน

2.2.7 แนวคิดบทบาท

การปกครองประเทศเกาหลีใต้ในรัฐบาลของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี มีลักษณะเด่นที่เน้นการพัฒนาประเทศตามแนวทางการชี้แนะของประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้มุ่งพัฒนาประเทศตามแนวเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มีการส่งเสริมการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งผู้นำประเทศคือปัก จุง ฮี มีบทบาทอย่างมากในการดำเนินนโยบายในการพัฒนาประเทศ

ประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกในช่วงกลางทศวรรษ 1960 พร้อมกับสถาปนาการทูตกับญี่ปุ่นเมื่อ ค.ศ.1965 ซึ่งถือว่าเป็นการมองการณ์ไกล ที่เตรียมรับสถานการณ์ใหม่หลังจากสหรัฐอเมริกาเริ่มลดความช่วยเหลือแบบให้เปล่า โดยมองว่าญี่ปุ่นจะเป็นแหล่งสำหรับเช่าซื้อเทคโนโลยีและตลาดรองรับสินค้าจากเกาหลีใต้ (พิชญ์ สุนทรารักษ์, 2546, น.85)

ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำของประเทศเกาหลีใต้ ในการพัฒนาประเทศช่วงแรกสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม ได้นำระบบเศรษฐกิจมาไว้ภายใต้การดูแลของรัฐบาลและเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบสั่งการ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมเคมีหนักได้กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ประเทศต้องการและให้สิ่งจูงใจ ได้แก่ การลดภาษีและการให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำและคอยกระตุ้นนักธุรกิจให้มาประกอบกิจการอุตสาหกรรม (โยะชิฮาระ คุนิ โอะ, 2546, น.20-23) และมีการสนับสนุนการพัฒนามายังชนบท นอกจากบทบาทของผู้นำประเทศที่มุ่งส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมที่ต้องต้องรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วนแล้ว ยังมีบทบาทเด่นที่ให้การสนับสนุนทางด้านเกษตรกรรมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คนในชนบทผ่านโครงการแซมฮาล อุนดง โดยแซมฮาล อุนดง เป็นกลยุทธ์ของชาติอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในสมัยประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เพื่อเสริมสร้างแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติให้บรรลุเป้าหมาย เป็นขบวนการที่ส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุมชนทั้งในเมืองและในชนบทที่ชักนำกระตุ้นและเร่งเร้าให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนของตน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2531, น.118)

ด้านสังคม มีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนร่วมมือกับรัฐในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของเกาหลีใต้เกิดจากการวางรากฐานของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ภาพของปัก จุง ฮี เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีการกำหนดคนนโยบายและวางแผนการบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร มีการพัฒนาการศึกษาและอบรมข้าราชการอย่างเป็นระบบ

ภายใต้การปกครองของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี รัฐเป็นผู้ริเริ่ม ผลักดัน สนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาเศรษฐกิจ นอกเหนือจากการควบคุมทางการเมืองการปกครอง และความมั่นคงของประเทศ โดย เกาหลีใต้มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยถือเป็นเป้าหมายหลักของประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศสร้างความเข้มแข็งของระบบราชการ เป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนในการดำเนินการตามนโยบาย ดำเนินการใช้ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นอุตสาหกรรม การส่งออก เพื่อเร่งรัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รัฐมุ่งเน้นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับธุรกิจภาคเอกชน โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มของธุรกิจอุตสาหกรรม ในขณะที่ควบคุมการเคลื่อนไหวและบทบาทของสหภาพแรงงาน เกาหลีใต้มุ่งเน้นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ของชาติ ผ่านกระบวนการฝึกอบรม การศึกษา และการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนการพัฒนาโดยโครงการต่างๆ จากที่กล่าวมาได้แสดงให้เห็นว่าประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี มีบทบาทอย่างมากในการเป็นผู้นำที่นำพาประเทศสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม อำนาจเป็นสิ่งที่ได้มาแล้ว นำมาซึ่งการอยากครอบครองอยู่ในอำนาจให้ได้นานที่สุด พยายามกระทำทุกอย่างเพื่อรักษาอำนาจดังที่ปัก จุง ฮี ได้กระทำหลังจากการเข้ามาเป็นผู้นำในการปกครองประเทศเกาหลีใต้

ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ได้แสดงให้เห็นถึงการที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของประชาชนได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมหนักตลอดจนการส่งเสริมต่อยอดโครงการพัฒนาชนบท และการสามารถสร้างแรงกระตุ้นให้ประชาชนชาวเกาหลีใต้ได้ให้ความสำคัญในการร่วมทำงานเพื่อนำพาให้ประเทศชาติเจริญเทียบเท่าประเทศอารยต่างๆ แสดงบทบาทเป็นที่ประจักษ์ว่าเป็นประธานาธิบดีที่มุ่งเอาใจใส่ต่อโครงการของรัฐต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอุตสาหกรรมหรือเป็นทางด้านเกษตรล้วนได้รับการเอาใจใส่จากประธานาธิบดีทั้งสิ้น ทำให้การดำเนินการในโครงการต่างๆเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทำให้เห็นถึงผลของการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด แต่การแสดงบทบาทบางอย่างก็ส่งผลเสียกับประชาชนในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่เห็นได้อย่างเด่นชัดคือการจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่คือรัฐธรรมนูญฉบับยุนจิน ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนและยกอำนาจในการดำเนินการต่างๆให้ประธานาธิบดีมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดเพียงคนเดียว ซึ่งทำให้ประชาธิปไตยไม่ได้ดำเนินไปตามระบบกลไกที่ควรจะเป็น การเมืองที่ดำเนินอยู่ไม่ราบรื่น มีการประท้วงเกิดขึ้น ซึ่งสร้างความวุ่นวายทางการเมืองให้กับประเทศปัญหาที่ก่อตัวและสะสมอยู่จนเกิดการประท้วงและเกิดการต่อสู้ครั้งใหญ่จากการปกครองประเทศของทหารในยุคต่อจากประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการวิเคราะห์นี้ นอกจากจะอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอไว้ในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 บ้างแล้วในการวิเคราะห์ส่วนที่ 3 นี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และปึก จุง ฮี โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้ แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง แนวคิดการพัฒนา แนวคิดภาวะความทันสมัย แนวคิดเผด็จการ แนวคิดผู้นำ แนวคิดความชอบธรรม และแนวคิดบทบาท ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดแยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

3.1 แนวคิดจิตวิทยาทางการเมือง

ในด้านชาติกำเนิดนั้นจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กำเนิดมาในสภาพครอบครัวที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ เนื่องจากบิดาของจอมพลสฤษดิ์รับราชการทหาร การเลี้ยงดู การวางแผน การให้การศึกษาจากครอบครัวได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างดีโดยเริ่มจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและให้เข้ารับการศึกษานใน โรงเรียนนายร้อยทหารบกเพื่อมุ่งส่งเสริมให้รับราชการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ลักษณะชาติกำเนิดที่แตกต่างกันอย่างมากกับประธานาธิบดี ปึก จุง ฮี ที่กำเนิดมาจากครอบครัวที่ยากจน การประสบความสำเร็จในอาชีพการงานก็เนื่องมาจากความมุ่งมั่นในการศึกษาของตัวเอง ประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ที่มุ่งมั่นเอาใจใส่ในการศึกษาและการพยายามที่จะยกระดับฐานะของตนเอง ปรับเปลี่ยนอาชีพตามสภาวะบริบทของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปจากอาชีพครู โดยปรับเปลี่ยนเป็นอาชีพทหารและมีโอกาสศึกษาใน โรงเรียนนายทหารซึ่งเป็นสถาบันสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมให้ปึก จุง ฮี มีพฤติกรรมแสดงออกที่เด็ดขาดในการดำเนินการต่างๆ เมื่อได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีก็ได้ทำให้การดำเนินการสั่งการต่างๆ ในการบริหารประเทศเป็นไปอย่างเด็ดขาด

แนวคิดด้านจิตวิทยาการเมืองที่แสดงออกมาในช่วงที่ปกครองประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ที่มีผลต่อภาคประชาชน ในการบริหารงานในภาพรวมของประเทศนั้นดำเนินการด้วยการมุ่งจะสั่งการนโยบายบริหารบ้านเมืองให้เป็นไปตามแผนการพัฒนาที่วางไว้ การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายและเป็นไปตามแผนงาน การเมืองในช่วงที่ผู้นำทั้งสองประเทศรับราชการทหารเป็นไปในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ในบริบทที่การเมืองค่อนข้างไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน

การได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับอยู่ในระบบการเมืองของผู้นำทั้งสองทำให้เกิดการรับรู้ถึงระบบการปกครองที่มีรูปแบบเป็นประชาธิปไตยตามแบบประเทศที่เจริญแล้วอย่างสหรัฐอเมริกา แต่ระบบการเมืองที่ปกครองของเกาหลีใต้และไทยที่ดำรงอยู่ในขณะนั้นไม่ได้ทำให้ประชาชนที่อยู่ในประเทศได้รับประโยชน์จากการปกครอง ผู้นำทั้งสองจึงพยายามทำให้ประชาชนได้สังเกตเห็นลักษณะของผู้นำที่ปกครองโดยให้เจ้าของอำนาจคือประชาชนได้รับประโยชน์ จอมพลสฤษดิ์ได้นำเอาลักษณะกิจกรรมที่ตรวจราชการตามจังหวัดต่างๆเป็นพื้นฐาน การศึกษาถึงสภาพปัญหาที่ประชาชนในประเทศประสบจริงๆ และตัวผู้นำเองก็ได้รับรู้และเข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างแท้จริง ส่วนประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ก่อนข้างได้เปรียบจอมพลสฤษดิ์ ๓๖ ปี เพราะมีประสบการณ์ชีวิตที่มาจากครอบครัวที่ยากจนในชนบท มีความเข้าใจและเข้าถึงถึงสภาพความต้องการของชาวชนบทจึงนำเอาประสบการณ์จากชีวิตจริงของตนเองมาปรับใช้ ทำให้มีการดำเนินการอย่างจริงจังเกี่ยวกับโครงการพัฒนาชนบทซึ่งก็คือ โครงการแซมมาอิล อุนดง ข้อดีอีกส่วนหนึ่งของโครงการดังกล่าวนี้ก็คือ ได้ช่วยสร้างความชอบธรรมในการปกครองประเทศให้กับตนเอง เพื่อจะได้คงอยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดีได้ไม่จำกัดเวลา เพราะประชาชนในชนบทถือเป็นกลุ่มใหญ่กว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ต่างๆของประเทศ ไม่เพียงเท่านั้นการดำเนินโครงการอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมกลุ่มแซโบล(กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจที่มีอิทธิพลในระบบเศรษฐกิจของเกาหลีใต้) ในเมืองใหญ่ก็ประสบความสำเร็จตามแผนงานที่ได้วางไว้แล้ว

การได้รับการฝึกอบรมในโรงเรียนทางการทหารนั้นถือว่ามีส่วนสำคัญอย่างมากที่หล่อหลอม ขัดเกลา บุคลิก ลักษณะนิสัย ทำให้บุคคลทั้งสองนี้ตั้งการบังคับบัญชาผู้ที่อยู่ในการปกครองอย่างเด็ดขาด การมีบุคลิกภาพที่น่าเกรงขาม มีอำนาจ ทำให้เป็นส่วนดีในระบบการสั่งการงานต่างๆแต่ในขณะเดียวกันนั้นสิ่งที่บุคคลทั้งสองมีความใส่ใจที่คล้ายๆกันคือ การพัฒนาความเจริญนั้นจะต้องตอบสนองทั้งด้านชนบทและด้านอุตสาหกรรม ความเอาใจใส่ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานก็คือ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยจอมพลสฤษดิ์ ๓๖ ปี กระทำผ่านโครงการตรวจราชการ โดยเน้นการไปพบประชาชนเพื่อรับทราบสภาพปัญหาที่ประชาชนประสบอยู่ ในขณะเดียวกันก็ออกเยี่ยมเยียนตลาดเพื่อทราบถึงการกินอยู่ของประชาชนด้วยอุปนิสัยรักความสะอาดจึงส่งผลต่อสถานที่ที่จะไปตรวจราชการคือมีการทำความสะอาดและปรับปรุงสถานที่นั้นเพื่อรอรับการตรวจเยี่ยม ในขณะเดียวกันเมื่อเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีช่วงเริ่มต้นก็มุ่งที่จะส่งเสริมด้านความเป็นอยู่ของประชาชนในด้านการกินอยู่โดยมุ่งลดอัตราค่าครองชีพเพื่อลดรายจ่ายของประชาชนด้วยการจัดให้มีสินค้าราคาถูก ส่วนทางด้านประธานาธิบดีปึก จุง ฮี นั้นก็มุ่งมั่นในการพัฒนาชนบทตามโครงการแซมมาอิล อุนดง โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนจากวัตถุดิบที่ได้รับจากรัฐบาลไปดำเนินการพัฒนา ก่อสร้าง สิ่งต่างๆในชุมชนของตนผ่านกระบวนการ

ปรึกษาหารือ ประชุมกันในชุมชนของตนเองและมีการร่วมมือกันจนโครงการดังกล่าวนำมาซึ่งชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบทที่ดีขึ้นกว่าสภาพชีวิตที่ดำรงอยู่แต่เดิม

3.2 แนวคิดการพัฒนา

แนวคิดการพัฒนาสรุปได้ว่าเป็นแนวคิดที่นำมาปรับใช้ในประเทศที่กำลังพัฒนาหรือประเทศในโลกรวมทั้งสามซึ่งนำมาจากต้นแบบคือประเทศสหรัฐอเมริกา การพัฒนาประเทศไทยในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์นั้น เน้นการพัฒนาในโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเป็นหลักคือ ถนนหนทาง การสร้างเขื่อนเพื่อให้มีแหล่งน้ำไว้ใช้ในการประกอบอาชีพทางการเกษตรของประชาชน การสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นในภูมิภาคเพื่อเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ให้กับประชาชน เป็นต้น ขณะที่การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปเพื่อให้ประเทศมีรายได้ มีเงินมาใช้ในการพัฒนาเพื่อทำให้ประเทศเจริญขึ้น การพัฒนาที่เกิดขึ้นนี้ส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่การพัฒนาในระดับมหภาคเพื่อเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มั่นคงก่อน การพัฒนาที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ประชาชนได้รับผลจากการพัฒนาที่ดำเนินการ โดยภาครัฐในหลายๆด้าน การคมนาคมขนส่งได้ส่งเสริมให้ชีวิตความเป็นอยู่การเดินทางมีความสะดวกขึ้น ด้านการเกษตรมีน้ำซึ่งเป็นปัจจัยทางการผลิตที่สำคัญในการทำเกษตรกรรม และในด้านการศึกษาทำให้มีการขยายจำนวนสถาบันการศึกษาเพื่อให้ประชาชนสามารถเล่าเรียนได้ในภูมิภาค ในขณะที่เดียวกันการมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมทำให้เกิดการเพิ่มงานส่งเสริมการมีงานทำให้กับประชาชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้สามารถมองได้ว่าผู้นำมุ่งส่งเสริม โครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมเป็นหลัก แต่สิ่งที่ผู้นำไม่ได้นำมาปรับใช้กับประชาชนภายในชาตินั้นก็คือ การพัฒนาการเมืองไปพร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้ระบบอยู่ในลักษณะที่ไม่สมดุลจนนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจากการต้องการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516

การพัฒนาประเทศของประเทศเกาหลีใต้เป็นไปทิศทางที่ไม่แตกต่างจากแนวทางการพัฒนาของประเทศไทยคือ มุ่งส่งเสริมและพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยเน้นย้ำการพัฒนาทางอุตสาหกรรมที่ใช้นโยบายการมองออกไปข้างนอก มุ่งส่งเสริมการผลิตและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เนื่องด้วยต้องปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์และอัตรากำลังกำลังซื้อที่มีค่อนข้างจำกัดจากภายในประเทศ การพัฒนาของประเทศเกาหลีใต้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีจากนโยบายการส่งเสริมเอกชนตามแนวเศรษฐกิจแบบทุนนิยม เอกชนได้มีส่วนอย่างมากหรืออาจถือได้ว่าเป็นกลุ่มหลักที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดดทำให้ประเทศมีความเจริญรุดหน้ากว่าประเทศอื่นๆ ทางด้านการเกษตรหรือการมุ่งส่งเสริม

การพัฒนาในภาคชนบทนั้นมีลักษณะที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ โดยรัฐได้มอบปัจจัยการผลิตให้กับหมู่บ้านแล้วให้ประชาชนในหมู่บ้านเข้ามาประชุมและดำเนินการเพื่อนำวัตถุประสงค์ที่ภาครัฐให้มานี้มาดำเนินการพัฒนาในหมู่บ้านของตน การดำเนินการในลักษณะนี้มองดูในแง่ดีทำให้การแก้ไขปัญหาการพัฒนาหมู่บ้านมีการแก้ที่จุดปัญหา เนื่องด้วยประชาชนเจ้าของพื้นที่ย่อมทราบปัญหาของหมู่บ้านของตนเองเป็นอย่างดี การดำเนินการย่อมทำให้สามารถวางแผนและแก้ไขปัญหาได้ตรงตามจุดประสงค์ในการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในหมู่บ้านดีขึ้น ถือเป็นข้อดีในการส่งเสริมการพัฒนาที่สั่งการผ่านภาครัฐ ทำให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ เพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำเกี่ยวกับรายได้และสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนชนบทและประชาชนในเมือง การพัฒนาของเกาหลีใต้จึงเป็นการพัฒนาในระบบคู่ขนานระหว่างเมืองกับชนบทแต่สิ่งที่ได้รับก็คือ การปิดกั้นเช่นเดียวกับการปกครองประเทศในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์กล่าวคือ การพัฒนาเศรษฐกิจโดยไม่ได้มีการพัฒนาทางด้านการเมืองทำให้ประเทศต้องประสบปัญหาต่อมาหลังสมัยการปกครองของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี

3.3 ทฤษฎีภาวะทันสมัย

ประเทศไทยในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ปกครองได้ปรับปรุงประเทศเพื่อให้มีความทันสมัยโดยอาศัยแม่แบบจากประเทศตะวันตก การปรับปรุงเริ่มจากเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางก่อนโดยมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆขึ้นมา มีการนำเครื่องจักรมาใช้ในกระบวนการผลิตแม้กระทั่งในเรื่องของการเกษตร ที่เริ่มมีการเปลี่ยนรูปแบบจากการเกษตรที่มุ่งผลิตแบบยังชีพโดยการปลูกพืชหลายๆอย่างในพื้นที่ดินเปลี่ยนไปเป็นกระบวนการผลิตที่เน้นส่งเสริมให้ผลิตและปลูกพืชที่เป็นวัตถุที่โรงงานอุตสาหกรรมใช้ ประชาชนที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมจำต้องเปลี่ยนแปลงการผลิตมาปลูกพืชเชิงเดี่ยวตามกลไกตลาดของแนวคิดทุนนิยมซึ่งต้องอิงกับกระบวนการผลิตของเอกชน โดยประชาชนต้องผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรม ค่าตอบแทนจากสินค้าเกษตรอาจส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้นแต่พื้นดินอันเป็นปัจจัยในการผลิตนั้นย่อมเสื่อมสภาพลง ซึ่งก็ต้องปรับเปลี่ยนมาทำการบำรุงดินโดยมีการใช้ปุ๋ยเคมีและมีการใช้ยากำจัดศัตรูพืชมากขึ้นเพื่อหวังที่จะทำให้ได้รับผลผลิตมากขึ้นเพื่อส่งโรงงานอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น

การดำเนินการของเกาหลีใต้ในสมัยของปัก จุง ฮี ดำเนินการโดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเช่นเดียวกัน แต่ความสำเร็จในการพัฒนาของเกาหลีใต้มาจากการส่งเสริมการ

ประกอบอุตสาหกรรมของภาคเอกชนหรือกลุ่มแซโบล(กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจที่มีอิทธิพลในระบบเศรษฐกิจของเกาหลีใต้) ซึ่งเน้นการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศอันประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมที่ตอบสนองต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเช่น การผลิตรถยนต์ ยี่ห้อฮุนไดและแดวู การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้ายี่ห้อล็กกี้สตาร์(Lucky Star) ชัมซุงและการต่อเรือ (คำรงค์ ฐานติ, 2530, น.228) การที่ประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้ให้การสนับสนุนทางภาคอุตสาหกรรมทำให้มีการผลิตที่แข่งขันกันเพื่อผลิตสินค้าให้ได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลดีต่อการที่ประเทศมีรายได้จากการเก็บภาษีอากรได้มากขึ้นจากการขายสินค้า ประชาชนในภาคอุตสาหกรรมต้องทำงานอย่างหนัก ประธานาธิบดีได้ใช้หลักการทางจิตวิทยากระตุ้นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมให้ร่วมมือกันในการผลิตเพื่อที่จะช่วยยกระดับประเทศให้พ้นจากความล้าสมัยและเพื่อที่จะเป็นการทำให้ประเทศมีความเข้มแข็งเพื่อเตรียมความพร้อมหากมีการรุกรานจากประเทศเกาหลีเหนือ การพัฒนาที่เน้นการทำให้ประเทศมีความทันสมัยส่งผลให้มีรายได้มหาศาลเข้าประเทศ แต่การที่ประชาชนต้องทำงานหนัก แต่ค่าแรงที่น้อยเน้นถึงประโยชน์ของกลุ่มบุคคลที่เป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้รัฐบาลมุ่งที่จะส่งเสริมการผลิตโดยลดค่าแรงงาน เพื่อส่งเสริมการจูงใจให้ภาคเอกชนมาลงทุนซึ่งกลายเป็นการยิ่งเพิ่มความเหลื่อมล้ำในสังคม

3.4 วิเคราะห์ตามแนวคิดเผด็จการ

การมุ่งใช้การปกครองแบบเผด็จการเป็นรูปแบบในการปกครองประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี มีลักษณะรูปแบบที่คล้ายกันคือการพยายามปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เห็นชอบในการปกครองของตนเพื่อที่จะทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ การปิดกั้นดำเนินการตั้งแต่ประชาชน กลุ่มประชาชนต่างๆ ตลอดจนนักศึกษา นักวิชาการต่างๆและนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามกับตนโดยการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ของฝ่ายตนเป็นผู้ที่ควบคุมดูแล จากการกระทำที่ดำเนินการอยู่ส่งผลให้ภาคประชาชนขาดสิทธิเสรีภาพตามครรลองระบอบประชาธิปไตยซึ่งเป็นแม่แบบหลักที่ใช้ในการปกครองประเทศ ประชาธิปไตยจึงเป็นเพียงสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ข้างนอกจับต้องไม่ได้ เพราะการปกครองแท้จริงใช้อำนาจเผด็จการมาปกครอง สิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนในการเสริมสร้างให้การใช้อำนาจเผด็จการในการปกครองของผู้นำทั้งสองมีความชอบธรรมคือ การมีรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดของประเทศมารองรับการใช้อำนาจเผด็จการของตน การตรากฎหมายออกมาใช้ในการปกครองประเทศในยุคผู้นำทั้งสองคนนี้ได้ให้อำนาจอย่างมากมามหาศาลต่อการที่ผู้นำสามารถดำเนินการต่างๆได้ซึ่งการรวมอำนาจไว้ที่บุคคลบุคคลเดียวทำให้กระทำการได้อย่างรวดเร็วแต่บางอย่างขาดการตรวจสอบ ผลที่ตามมาซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ การที่ประชาชนได้รับผลจากการปกครองที่ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารงานเป็นไปตามที่คณะผู้บริหารเห็นว่าสมควรเป็นไปในทิศทางใด

การถูกปิดกั้นซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั้งสองประเทศนั้นนำมาซึ่งความต้องการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของตนเองเพราะเห็นว่า การปกครองที่ดำรงอยู่มิใช่การปกครองที่แท้จริงซึ่งควรมุ่งที่ประโยชน์ประชาชน การปิดกั้นประชาชนที่เรียกร้องสิทธิของตนจึงไม่สามารถกระทำได้อีกต่อไป การเรียกร้องนั้นจึงนำมาซึ่งการต่อสู้ของภาคประชาชนของประเทศไทยและเกาหลีใต้ สำหรับประเทศไทยถึงที่เป็นผลมาจากการปกครองแบบเผด็จการของผู้นำคือเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ส่วนของประเทศเกาหลีใต้ก็มีการเรียกร้องตั้งแต่สมัยที่ปัก จุง ฮี ปกครองประเทศอยู่และบรรลุผลในยุคสมัยหลังปัก จุง ฮี ปกครองประเทศ

การปกครองที่มุ่งใช้อำนาจเพื่อควบคุมประชาชนนั้นอาจจะมีประสิทธิภาพในช่วงแรกของการปกครอง แต่ยิ่งนานวันยิ่งจะทำให้เกิดการต่อต้านขึ้นอันเนื่องมาจากการที่ไม่สามารถทำให้ประชาชนยอมรับอำนาจการปกครองที่ควรมุ่งประโยชน์กับประชาชน แต่โดยการปกครองกลับทำให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนถูกจำกัด ผ่านการปกครองที่ดำเนินการสั่งการและควบคุมประชาชนจากผู้นำทำให้ประชาชนเป็นผู้ถูกกระทำมากกว่าเป็นผู้ที่ได้รับผลจากการใช้อำนาจนั้น ทำให้ขาดความสมดุลระหว่างอำนาจกับการทำให้ประชาชนยอมรับจึงเกิดการต่อต้านการกระทบกระทั่งกัน จนบานปลายเป็นการต่อสู้ระหว่างผู้นำอำนาจการปกครองกับผู้อยู่ใต้การปกครองที่ต้องการเรียกร้องให้ผู้นำได้เห็นค่าของประชาชนและให้ดำเนินการบริหารประเทศให้เป็นไปตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยแท้จริง

3.5 แนวคิดผู้นำ

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์เป็นผู้นำที่นำเอารูปแบบการปกครองแบบฟอซุนในสมัยสุโขทัยมาใช้ในการปกครองประเทศผนวกกับความเด็ดขาดในการดำเนินการต่างๆ ของจอมพลสฤษดิ์ส่งเสริมความเป็นผู้นำที่ทำให้ประชาชนยอมรับและขณะเดียวกันก็ยำเกรงในอำนาจ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์เป็นบุคคลที่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้การเคารพนับถือโดยเฉพาะงานต่างๆ ของทหารบกที่ได้จัดขึ้น จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เข้าร่วมงานทุกครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจต่อผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างยิ่ง และด้านของประชาชนที่อยู่ในชนบทก็ได้รับการเอาใจใส่โดยการออกตรวจเยี่ยมราชการตามจังหวัดต่างๆ ของประเทศ

ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เป็นผู้นำที่ได้เน้นเอาความเด็ดขาดจากการกล่อมเกลாதางการเมืองในด้านที่เกี่ยวกับอาชีพทหารที่ได้รับการปลูกฝังมาปรับใช้ในการบริหารประเทศของตน รวมถึงการมีกฎหมายสูงสุดของการปกครองประเทศมาเป็นสิ่งที่รองรับและทำให้การกระทำต่างๆ ที่ดำเนินการนั้นเป็นไปโดยความชอบธรรม การสั่งการในการทำงานผ่านตามสายการบังคับบัญชาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โครงการต่างๆ ที่วางแผนและปฏิบัติเป็นไปตามแผนการพัฒนาประเทศ ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี เป็นผู้นำที่ใส่ใจและเข้าถึงต่อโครงการพัฒนาที่จะทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไป

ข้างหน้า จะเห็นได้จากในด้านอุตสาหกรรมที่รัฐบาลส่งเสริมภาคเอกชนให้ดำเนินการนั้น ปัก จุง ฮี ได้เข้าร่วมงานและได้เป็นผู้มอบรางวัลให้แก่เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการ และในขณะเดียวกัน การวางแผนการพัฒนาชาชนบทนั้นปัก จุง ฮี ก็ได้ดำเนินการเอาใจใส่และลงไปกำกับดูแลหน่วยงานนี้อย่างจริงจัง ทำให้การดำเนินการพัฒนาชนบทในโครงการแซมฮาล อุดมประสบความสำเร็จ ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน และดำเนินการในการพัฒนาชนบทของตนซึ่งการให้วัตถุประสงค์และให้ประชาชนร่วมกันคิดประชุม ดำเนินการในหมู่บ้านของตนเองนั้นทำให้การแก้ไขปัญหาในหมู่บ้านนั้นๆได้รับการแก้ไขปัญหาที่ถูกจุดและการดำเนินการที่ประชาชนร่วมมือกันจะส่งผลต่อประชาชนที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านนั้นๆ อย่างแท้จริง

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮีเป็นผู้นำที่มีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศซึ่งเป็นไปตามคุณสมบัติทางการเมืองที่ผู้นำรัฐมุ่งหมายและหนทางที่จะนำประเทศ ทำให้ผู้นำทั้งสองมีความกระตือรือร้นในการดำเนินการตามแผนการพัฒนาประเทศตามที่ได้กำหนดไว้และเป็นผู้ที่สามารถเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานทำให้งานที่ดำเนินการประสบผลสำเร็จ

ในด้านลักษณะเด่นของผู้นำทั้งสองนั้นจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์มีคุณสมบัติของผู้นำที่เด่นคือการกล้าตัดสินใจจะเห็นได้จากในการลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายบ้านเมืองในช่วงยุคสมัยดังกล่าวและปัก จุง ฮี มีคุณสมบัติเด่นในการสร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานให้กับประชาชนในประเทศเกาหลีได้ส่งผลต่อการทุ่มเททำงานจนทำให้ประเทศประสบความสำเร็จในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาชนบท

3.6 ความชอบธรรมทางการเมือง

การที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ได้เน้นการปกครองที่นำเอาระบอบพ่อขุนมาใช้ในการปกครอง จึงต้องมีรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดมารองรับอำนาจของผู้นำในการปกครอง ซึ่งรัฐธรรมนูญที่นำมาใช้นี้ได้ให้อำนาจรวมศูนย์อยู่ที่ตัวของนายกรัฐมนตรีในการดำเนินการต่างๆ คือมาตรา 17 เช่นเดียวกับของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ที่เกาหลีใต้มีรัฐธรรมนูญ ฉบับยูนจิน มาใช้ในการปกครองประเทศ โดยมาตราที่สำคัญคือมาตราที่ 34 และ 53 ได้ให้อำนาจรวมศูนย์อยู่ที่ตัวของประธานาธิบดีเช่นเดียวกัน การที่มีรัฐธรรมนูญมารองรับการใช้อำนาจการปกครองประเทศของผู้นำนี้ก็เสมือนว่าการกระทำทุกอย่างที่ดำเนินไปนั้นดำเนินการตามกฎหมายที่ได้ให้อำนาจไว้

ผู้นำทั้งสองมุ่งสร้างความชอบธรรมตามแนวทางที่วางแผนไว้ตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งพัฒนาด้านที่สำคัญสองด้านคือการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมให้เป็นไปตามประเทศแม่แบบที่ได้นำเอาแนวคิดการพัฒนามาปรับใช้นั้น ทำให้ประสบ

ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ และทำให้ประชาชนเกิดการยอมรับ ในขณะที่การสร้าง ความชอบธรรมทางการเมืองนั้นไม่ปรากฏว่ามีขึ้น ประชาชนไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองแต่อย่างใด ตรงกันข้ามกลับปิดกั้นสิทธิเสรีภาพทางการเมือง บางครั้งเมื่อมีความคิดเห็นต่างก็จะได้รับการ คุกคามจากฝ่ายรัฐบาล โดยรัฐบาลของผู้นำทั้งสองมุ่งไปที่ความมีเสถียรภาพทางการเมืองมากกว่า การให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพซึ่งอาจทำให้รัฐบาลของตนต้องสั่นคลอนและประสบปัญหา การ สร้างความชอบธรรมจึงต้องเป็นการสร้างความชอบธรรมที่อิงกับระบอบการปกครองที่มีการแบ่ง โคร่งสร้างหน้าที่อย่างชัดเจนให้ขึ้นไปตามระบอบกลไกของประชาธิปไตย ที่ประชาชนจะให้ การยอมรับ ความชอบธรรมเช่นนั้นจะทำให้การดำเนินการเป็นไปตามทิศทางที่เห็นถึงผลประโยชน์ ของส่วนรวมและยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักอย่างแท้จริง

3.7 แนวคิดบทบาท

แนวคิดบทบาทเป็นแนวคิดที่มุ่งอธิบายถึงลักษณะการกระทำของปัจเจกชนว่าได้ กระทำเหมาะสมกับสิ่งที่ปัจเจกชนเป็นหรือดำรงอยู่หรือไม่ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ตามบทบาท นายกรัฐมนตรีได้ดำเนินนโยบายเน้นหนักในการพัฒนาประเทศ โดยเริ่มจากการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานต่างๆของประเทศ การดำเนินการยึดตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และการปกครองเน้นไปที่การแสดงบทบาทในการระงับปราบปราม บัญชาการเหตุการณ์สำคัญ ต่างๆที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ยังได้แสดงบทบาทผ่านทางโครงการตรวจเยี่ยม ราชการยังจังหวัดต่างๆเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาสนับสนุนการพัฒนาตามโครงการแผนพัฒนา ประเทศ การพัฒนาสังคมของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์กลับสู่แนวอนุรักษณ์แต่ประธานาธิบดีปึก จุง อี พัฒนามุ่งแบบตะวันตกเป็นฐานในการพัฒนาทำให้ผลของการพัฒนาก้าวหน้ากว่าประเทศไทย บทบาทของจอมพลสฤษดิ์ดังที่ได้นำเสนอข้างต้นเป็นการพยายามแสดงบทบาทของตนผ่านการ กระทำในลักษณะรูปแบบต่างๆเมื่อพิจารณาแล้วเป็นลักษณะผู้นำที่คอยช่วยเหลือประชาชนในด้าน ต่างๆและในขณะเดียวกันก็มีบทบาทที่เด็ดขาดสำหรับบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมืองที่ได้ บัญญัติไว้ เปรียบประจวบบุคคลที่ส่งเสริมและมีความเด็ดขาดอยู่ในตัวคนเดียว ส่วน ประธานาธิบดี ปึก จุง อี นั้นมุ่งแสดงบทบาทของตนผ่านการส่งเสริมเศรษฐกิจซึ่งผลจากการ ดำเนินการได้แสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศแบบก้าวกระโดดและ การที่ประธานาธิบดี ปึก จุง อี ดำเนินโครงการไปในส่วนของการพัฒนาชนบทและได้รับความ ความสำเร็จเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่ทั้งสองผู้นำแสดงบทบาทในลักษณะที่เหมือนกันคือ การสั่งการปิด กั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชนในด้านต่างๆซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการปกครองบ้านเมืองในยุคสมัย ต่อมาจากรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ส่วนของประธานาธิบดี ปึก จุง อี เริ่มมีการเรียกร้อง สิทธิเสรีภาพในยุคสมัยก่อนที่ประธานาธิบดี ปึก จุง อี ดำรงตำแหน่งแต่เนื่องจากสามารถควบคุม

เหตุการณ์ได้จึงไม่ได้เกิดปัญหาในยุคสมัยนั้น แต่ก็ส่งผลต่อมาหลังยุคของประธานาธิบดีบัก จุง ฮี เพราะเป็นผลสืบเนื่องจากการปกครองของผู้นำที่ยึดเอาการปกครองแบบเผด็จการมาใช้ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 4. วิเคราะห์ผลที่เกิดจากการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีบัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน

4.1 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

จากการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการวิเคราะห์ในการพัฒนาภาคประชาชนในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรีทำการบริหารประเทศไทยนั้น การดำเนินนโยบายในการบริหารประเทศไทยนั้นหนักไปในด้านการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญเทียบเท่าานาอารยะประเทศ โดยได้รับการสนับสนุนและดำเนินนโยบายการพัฒนาตามต้นแบบประเทศสหรัฐอเมริกา

การพัฒนาประเทศนั้นตั้งแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่นการสร้างถนน การสร้างเขื่อน การส่งเสริมการศึกษาพร้อมการกระจายสถานศึกษาไปยังภูมิภาคต่างๆ และ การส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น

ด้านการส่งเสริมการศึกษานั้นถือว่าเป็นการปูพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การศึกษาของประชาชนในประเทศจึงมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงมีการสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นตามจังหวัดใหญ่ๆ เพื่อเป็นแหล่งให้ประชาชนได้เข้ามาศึกษาเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ส่งผลให้ประชาชนได้รับการศึกษามากยิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศที่ดำเนินการอยู่ในช่วงนั้น การศึกษาที่สืบเนื่องจากการดำเนินนโยบายการพัฒนาที่ประเทศดำเนินการอยู่นั้นเป็นส่วนที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในทางการเมืองมากยิ่งขึ้นทำให้กลุ่มของนิสิต นักศึกษา ได้เป็นกลุ่มแกนนำทำให้เกิดการเมืองภาคประชาชนที่ทำให้เกิดการเรียกร้องสิทธิ เสรีภาพอันชอบธรรมตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ภายใต้การปกครองประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์นั้นประชาธิปไตยเป็นเพียงรูปแบบการปกครองที่ประเทศไทยได้ใช้ แต่ลักษณะการปกครองที่แท้จริงกลับอยู่ในอำนาจของผู้นำรัฐบาลคือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี อำนาจเป็นแบบรวมศูนย์ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศตราขึ้นมาเพื่อรองรับการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปด้วยความชอบธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้นภาคประชาชนได้รับการส่งเสริมในด้านการศึกษา ซึ่งได้ทำให้ประชาชนเรียนรู้และเข้าใจบทบาทและสิทธิเสรีภาพของตนตลอดจนรูปแบบการดำเนินการต่างๆ และเนื่องด้วยการปกครองประเทศที่มุ่งแต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแต่ไม่มีการพัฒนาทางการเมืองให้ควบคู่กันไปกับการพัฒนาประเทศ ประกอบกับตัวผู้นำรัฐบาลที่ใช้อำนาจในการบริหารประเทศมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการดำเนินการต่างๆ เป็นเสมือนการกระตุ้นให้ภาคประชาชนต้องการให้ประเทศดำเนินการปกครองตามรูปแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง ส่งผลให้ภาคประชาชนได้ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง การปกครองประเทศตั้งแต่สมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ประชาชนได้เริ่มตระหนักถึงการปกครองที่ไม่เป็นประชาธิปไตย และการปกครองตามแบบของจอมพลสฤษดิ์ได้สืบทอดมายังรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร และเป็นแรงกระตุ้นต่อเนื่องที่ทำให้เกิดการแสดงออกทางการเมืองของภาคประชาชนและแสดงออกมาในสมัยของรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร คือเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516

4.2 ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี

เมื่อเข้ามารับตำแหน่งประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้ริเริ่มในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญ โดยส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมหนักทำให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับประชาชนของเกาหลีใต้เป็นบุคคลที่ขยันในการทำงานทำให้งานต่างๆ ที่ดำเนินการนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ในด้านการพัฒนาชนบท รัฐบาลได้ใช้โครงการแซมฮัลลันดงในการเข้ามาปรับใช้ในการส่งเสริมให้ประชาชนในชนบทได้ร่วมมือกันในการดำเนินการ โครงการต่างๆ ในการพัฒนาชนบทของตน โดยรัฐเป็นผู้ฝึกอบรมให้และสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เกิดการประชุมแบ่งงานกันปฏิบัติ

การปกครองประเทศของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี นั้นอำนาจรวมศูนย์อยู่ที่ตัวประธานาธิบดี มีการตรากฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมาเพื่อส่งเสริมการอยู่ครองอำนาจได้อย่างไม่จำกัดของประธานาธิบดี การมุ่งควบคุมไม่ให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมือง และการมุ่งที่จะกำจัดคู่แข่งทางการเมืองของตน ด้วยการกระทำดังที่กล่าวมาได้มีส่วนทำให้ภาคประชาชนเกิดการเคลื่อนไหวทางการเมือง มีการประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิเสรีภาพทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย การประท้วงได้เกิดขึ้นเพื่อต่อต้านการใช้อำนาจการปกครองที่เป็นเผด็จการ การกระทำที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน การเคลื่อนไหวของภาคประชาชนได้ริเริ่มก่อตัวต่อต้านรัฐบาลที่มาจากการทหารในยุคของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี สืบเนื่องไปถึงรัฐบาลของชุน ดู ฮวาน ที่เกิดการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาลอย่างรุนแรงและจบลงด้วยชัยชนะของภาคประชาชน

จากที่กล่าวมาทำให้เห็นว่าการมุ่งทำการปกครองประเทศโดยไม่ยึดประชาชนเป็นที่ตั้งตามความหมายในระบอบการปกครองที่ใช้ในการปกครองประเทศนั้น นำมาซึ่งการสร้างแรงกระตุ้นที่ทำให้ภาคประชาชนมีการรวมตัวกันเพื่อเรียกร้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและกลุ่มตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย การที่มีการดำเนินการทางการเมืองของภาคประชาชนที่ไม่สามารถนำทั้งสองฝ่ายมาสู่เส้นทางการเจรจาเพื่อหาข้อยุติของปัญหาที่เกิดขึ้นได้นำมาซึ่งการปะทะกันของทั้งสองฝ่ายและทำให้เกิดการสูญเสียของบุคคลของทั้งสองฝ่าย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เอกสาร งานวิชาการ ที่เกี่ยวกับแนวคิดและบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ ธีระรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ในการพัฒนาภาคประชาชน ผลจากการดำเนินการปกครอง ประเทศของสองผู้นำนั้นมีบทบาทและความสำคัญที่ส่งผลต่อเนื่องมาถึงปัจจุบันในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และผลพวงจากการปกครองก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อบริบททางการเมืองของประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้

จากการปกครองประเทศของจอมพลสฤษดิ์ ธีระรัชต์ และนายปัก จุง ฮี มีผลกระทบที่เกิดขึ้นกับภาคประชาชน อันเป็นผลสืบเนื่องจากการปกครองประเทศและการดำเนินนโยบายและบทบาทที่ผู้นำได้แสดงในการปกครองประเทศนั้น ผู้ศึกษาได้สรุปดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 แนวคิดและบทบาททางการเมืองในการพัฒนาภาคประชาชนของจอมพลสฤษดิ์ ธีระรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี นั้น มาจากการกล่อมเกลாதทางการเมือง ที่บุคคลทั้งสองได้รับจากสถาบันต่างๆเริ่มมาจากสถาบันครอบครัวจนถึงสถาบันเพื่อนร่วมงาน สิ่งที่เหมือนกันจากการกล่อมเกล่าที่ผู้นำทั้งสองได้รับคือการศึกษาทางการทหารที่หล่อหลอมและปลูกฝังให้บุคคลทั้งสองเป็นผู้นำที่มีความเด็ดขาดเด็ดเดี่ยวในการปกครองบังคับบัญชา สิ่งที่แตกต่างกันคือประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากวัยเยาว์ถึงบริบทความเป็นอยู่ของชาชนบทมาปรับใช้ในการดำเนินงานพัฒนาชนบทในชื่อโครงการแซมมาอิล อุนดง ทำให้ประเทศเกาหลีใต้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาชนบททำให้ประชาชนในชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และส่งเสริมการร่วมมือร่วมใจกันในการวางแผนดำเนินการพัฒนาหมู่บ้านของตนให้มีความเจริญ

1.2 ในด้านการพัฒนาประเทศนั้นจอมพลสฤษดิ์ ธีระรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ได้นำเอาแนวคิดการพัฒนาที่ยึดแม่แบบจากสหรัฐอเมริกามาปรับใช้ ประเทศไทยมุ่งเน้นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาและการส่งเสริมการลงทุนในด้านอุตสาหกรรมโดยเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อที่จะทำให้ประเทศมีรายได้ เพื่อเป็นฐานภาษีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ในขณะที่ประเทศเกาหลีใต้เน้นอุตสาหกรรมส่งออก สิ่งนี้ทั้งสองประเทศมี

เหมือนกันคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่นำมาใช้เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีบุคลากรจากประเทศสหรัฐอเมริกาช่วยเหลือในการเขียนแผนขึ้นมา เกาหลีใต้พัฒนารวดเร็วกว่าไทยด้วยมีการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนา เนื่องจากการที่ประเทศเกาหลีใต้ต้องประสบกับสงครามเกาหลีทำให้ได้รับความช่วยเหลือในการปรับปรุงประเทศจากประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ได้กระตุ้นจิตใจประชาชนเกาหลีใต้เพื่อให้มุ่งช่วยกันทำงานเพื่อทำให้ประเทศก้าวพ้นจากความยากจนและภัยจากเกาหลีเหนือทำให้ประสบผลสำเร็จในอุตสาหกรรมการส่งออกที่มีแรงงานที่พร้อมและทำงานอย่างเต็มศักยภาพ

1.3 การทำให้ประเทศมีความเจริญขึ้น โดยการปรับปรุงประเทศเพื่อให้มีความทันสมัยโดยยึดแม่แบบประเทศตะวันตก สิ่งที่ประเทศไทยในยุคของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และเกาหลีใต้ในยุคสมัยของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี ดำเนินการคือการปรับเปลี่ยนการดำเนินการทางเศรษฐกิจที่แต่ก่อนมุ่งเน้นแต่ทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลักมาสู่การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเงินเข้าสู่ประเทศและเพื่อทำให้ประชาชนมีรายได้จากการประกอบการในภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาต้องอาศัยอาศัยปัจจัยจากต่างประเทศ การพัฒนาในประเทศเกาหลีใต้ในยุคสมัยของประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี เพื่อปรับปรุงประเทศให้ทันสมัยนั้นดำเนินการอย่างจริงจังในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมจนทำให้ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว แต่สำหรับประเทศไทยการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมทำให้แรงงานเข้ามาทำงานในเมืองหลวงเป็นจำนวนมาก แต่ผลจากการประกอบการไม่ได้โดดเด่นอย่างเช่นประเทศเกาหลีใต้

1.4 การเมืองการปกครองของสองผู้นำคือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี มีลักษณะที่เหมือนกันคือมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย แต่การปกครองที่แท้จริงกลับปกครองแบบเผด็จการ โดยสิ่งที่ผู้นำทั้งสองได้นำมารองรับความชอบธรรมของตนคือกฎหมายธรรมนูญโดยของประเทศไทยใช้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรพุทธศักราช 2502 มาตราที่สำคัญคือมาตรา 17 ของเกาหลีใต้ใช้ธรรมนูญฉบับยูนจิน พ.ศ. 2515 มาตราที่สำคัญคือมาตรา 34 และ 53 โดยเนื้อหาของมาตราสำคัญดังกล่าวเน้นการรวมศูนย์อำนาจการสั่งการต่างๆ ไว้ที่ตัวผู้นำ การปกครองแบบเผด็จการทำให้ประชาชนถูกปิดกั้นสิทธิเสรีภาพทางการเมือง โดยผู้นำทั้งสองมุ่งผลในการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ส่งผลต่อมาในยุคสมัยหลังการปกครองของผู้นำทั้งสองเกิดการที่ประชาชนทำการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองนำมาซึ่งการปะทะกันของประชาชนและฝ่ายรัฐบาล

1.5 การสร้างความชอบธรรมทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ นั้น มีการสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นผ่านโครงการพัฒนาเป็นหลัก การสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นจากบรรดาข้าราชการชั้นสูงของประเทศที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรและการส่งเสริมสถาบันพระมหากษัตริย์ผ่านพระราชพิธีสำคัญๆต่างๆ ส่วนการสร้าง ความชอบธรรมในตัวบุคคลนั้นจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์มุ่งดำเนินการปราบปรามยาเสพติดและอันธพาลต่างๆและการบัญชาการในการดับเพลิงและลงโทษผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับการวางเพลิงต่างๆ การสร้างความชอบธรรมดังกล่าวก็มีกฎหมายรัฐธรรมนูญมารองรับอำนาจที่ใช้ในการสั่งการ การสร้างความชอบธรรมเริ่มจากในตัวเมืองหลวงก่อนผ่านโครงการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมต่างๆตามมาด้วยการออกเดินทางไปตรวจราชการยังพื้นที่ภาคต่างๆของประเทศเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงความเอาใจใส่และเข้าถึงสภาพปัญหาจากแต่ละภาค เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนแก้ไขปัญหาเพื่อส่งเสริมสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนต่อไป ส่วนประธานาธิบดีปึก จุง ฮี เน้นความชอบธรรมทางการเมืองจากการมีรัฐธรรมนูญมารองรับ การมีนโยบายสนับสนุนทางอุตสาหกรรมการส่งออกโดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้ดำเนินการอย่างจริงจังจนสามารถประสบผลสำเร็จทำให้ประเทศเกาหลีได้กลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ขึ้นมา นอกจากนี้แล้วรัฐบาลยังได้สร้างความชอบธรรมให้ประชาชนในชนบทยอมรับจากโครงการพัฒนาชนบท

1.6 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ได้แสดงบทบาทของตนในการเป็นผู้นำของรัฐบาลในการปกครองประเทศ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้มุ่งเน้นแสดงบทบาทของตนโดยกระทำตนเสมือนเป็นบิดาที่คอยดูแลทุกข์สุขของประชาชนที่เปรียบเสมือนลูก โดยกระทำการผ่านการปกครองประเทศที่มุ่งพัฒนาประเทศให้เจริญเพื่อทำให้ประชาชนเกิดการกินดีอยู่ดี และการดำเนินการปราบปรามบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมือง การแสดงบทบาทของจอมพลสฤษดิ์ดังที่ปรากฏนั้นเป็นบทบาทที่ยึดตามรูปแบบการปกครองสมัยสุโขทัยแบบพ่อปกครองลูกมาใช้ในการปกครองประชาชน ส่วนประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ได้แสดงบทบาทผู้นำประเทศที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นหลักประธานาธิบดี ปึก จุง ฮี เป็นผู้นำที่ให้การสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจัง โดยเข้ามาให้รางวัลและชื่นชมเจ้าของกิจการที่ประกอบกิจการส่งออกดีเด่นเพื่อส่งเสริมและเป็นขวัญกำลังใจ และเพื่อเป็นการกระตุ้นอุตสาหกรรมอื่นๆเพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างจริงจังเพื่อการผลิตสินค้า ในขณะที่เดียวกันความต้องการจะคงอยู่อำนาจให้ได้นานจำเป็นต้องทำให้ประชาชนยอมรับในตัวของตัวเองประธานาธิบดีจึงทำให้เกิดโครงการพัฒนาชนบทขึ้นและตัวประธานาธิบดีมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและการดำเนินการอย่างจริงจังทำให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

1.7 ผลจากแนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี มุ่งการพัฒนาในทางเศรษฐกิจและสังคมแต่ได้ปิดกั้นการพัฒนาทางการเมืองของประชาชน การมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจได้ส่งผลต่อผู้ใช้แรงงานที่ถูกกดค่าจ้างแรงงานให้ได้รับค่าจ้างแรงงานที่ต่ำเนื่องด้วยรัฐบาลต้องการลดต้นทุนในการผลิตและจงใจให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน ผลจากการพัฒนาทางการศึกษาของทั้งสองประเทศถือว่ามีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในสิทธิเสรีภาพทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยและผลจากการพัฒนาดังกล่าวนำมาซึ่งการเคลื่อนไหวของภาคประชาชนในการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั้งสองประเทศ

2. อภิปรายผล

2.1 การกล่อมเกลາทางการเมืองของผู้นำทั้งสอง คือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ทำให้เกิดแนวคิดและการแสดงออกซึ่งบทบาทของผู้นำทั้งสอง สถาบันทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลถึงการกระทำที่ออกมาในรูปแบบนโยบายและการดำเนินการต่างๆตลอดจนส่งเสริมให้บุคคลนำประสบการณ์ที่ได้รับมาปรับใช้ในการกระทำต่างๆตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับในสังคม สิ่งที่มีมองภาพได้ชัดคือการสั่งการบังคับบัญชา ความเด็ดขาดเด็ดเดี่ยวของผู้นำทั้งสองมาจากจากได้รับการกล่อมเกลาจากสถาบันการศึกษาในโรงเรียนทางการทหาร สิ่งที่ผู้นำทั้งสองแตกต่างกันในการกล่อมเกลาทางการเมืองคือ การที่ผู้นำทั้งสองมีชาติกำเนิดทางครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กำเนิดในครอบครัวที่มีฐานะดีบิดารับราชการทหารแตกต่างจาก ปัก จุง ฮี ซึ่งกำเนิดมาจากครอบครัวที่ยากจน แต่ประสบการณ์ในวัยเยาว์ก็ทำให้ประธานาธิบดี ปัก จุง ฮี สามารถเข้าใจและเข้าถึงสภาพความต้องการของประชาชนที่ดำรงชีวิตอยู่ในชนบท การดำเนินโครงการพัฒนาชนบทในยุคสมัยของประธานาธิบดีปัก จุง ฮี นั้นเปรียบเสมือนการดำเนินการที่ช่วยส่งเสริมและเข้าถึงประชาชนที่แท้จริง แม้ว่าการพัฒนาชนบทของปัก จุง ฮี จะดำเนินการเพื่อสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นกับตนเองก็ตาม แต่โครงการดังกล่าวทำให้ประชาชนในชนบทได้รับประโยชน์ ส่วนการไปตรวจราชการตามสถานที่ต่างๆของจอมพลสฤษดิ์ ดำเนินการเพื่อศึกษาและทำตามการวางแผนพัฒนาของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น การดำเนินการขณะตรวจเยี่ยมจึงเป็นไปตามอุปนิสัยของตัวผู้นำคือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เช่น การตรวจตราความสะอาดของตลาดก็เนื่องด้วยตัวจอมพลสฤษดิ์มีนิสัยรักในความสะอาดประกอบกับประชาชนต้องเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมเมื่อมีการตรวจเยี่ยมจากทางราชการ

2.2 การมุ่งเน้นสร้างความชอบธรรมทางการเมืองของผู้นำ คือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และประธานาธิบดีปึก จุง ฮี เป็นการดำเนินการที่มุ่งที่จะรักษาเสถียรภาพทางการเมือง และเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในตำแหน่งได้ยาวนาน โดยมีกฎหมายสูงสุดของประเทศมารองรับการใช้อำนาจของผู้นำ แต่เมื่อวัตถุประสงค์หลักแล้วการใช้อำนาจของผู้นำนั้นมุ่งอยู่ที่ตัวผู้นำเป็นหลักโดยประชาชนเจ้าของประเทศที่แท้จริงกลับถูกละเลยและเสรีภาพ

2.3 การปกครองประเทศของผู้นำ คือจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ได้เริ่มจากดูแลเรื่องพื้นฐานของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการค้าสินค้ามาจำหน่ายให้ประชาชนในราคาถูก เพื่อนำไปใช้สำหรับทำการประกอบอาหารจากการให้ทหารเรือจัดหาเรื่องมะพร้าว และได้เข้ามามีบทบาทเป็นลำดับจากการดูแลทุกข์สุขของประชาชนผ่านการดำเนินการต่างๆ การตัดสินใจโดยผู้ทำผิดละเมิดกฎหมายของบ้านเมือง จากบทบาทและการกระทำดังกล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าประชาชนได้รับความช่วยเหลือและดำเนินการต่างๆผ่านผู้หน้าที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้และประชาชนทำหน้าที่เป็นผู้รับ แต่ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในทางการเมืองเนื่องด้วยอำนาจการตัดสินใจต่างๆอยู่ที่ตัวผู้นำ ประชาชนอาศัยอยู่ด้วยความยำเกรงในอำนาจของผู้นำ อีกเหตุผลหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์คือการที่มีกำลังพลทั้ง 4 เหล่าทัพอยู่ภายใต้การปกครองบังคับบัญชา ส่วนประธานาธิบดี ปึก จุง ฮี เน้นที่การส่งเสริมกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านั้นมีบทบาทอย่างมากในการทำให้ประเทศเกาหลีใต้ก้าวสู่ประเทศอุตสาหกรรมและประสบความสำเร็จทางด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้แล้วการพัฒนาประชาชนในชนบท ประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ได้ดำเนินการทำให้ประชาชนในภาคชนบทมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากโครงการแซมมาอีลอุดง แต่ในขณะเดียวกันประชาชนเกาหลีใต้ในยุคสมัยนั้นถือว่าได้ถูกล่วงละเมิดสิทธิ เสรีภาพ โดยผ่านการถูกตรวจสอบจากหน่วยงานสืบราชการลับของเกาหลีใต้ (K .C .I .A) จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ภาคประชาชนทั้งสองประเทศขาดพัฒนาการทางการเมือง อันเนื่องด้วยผู้นำปกครองประเทศในลักษณะเผด็จการอำนาจนิยมที่มุ่งควบคุม จัดสรร ดำเนินการต่างๆผ่านนโยบายของรัฐที่มุ่งอย่างเดียวคือครอบงอมการคงอยู่ในอำนาจของผู้นำ การดำเนินการของทั้งสองผู้นำนี้ มุ่งส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงประเทศไปในด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นหลักโดยละเลยในด้านการพัฒนาภาคประชาชนทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการปกครองของผู้นำของประเทศ สำหรับประเทศไทยปัญหาที่เริ่มสะสมมาทำให้เกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เกาหลีใต้ก็มีการเรียกร้องจากประชาชนภายใต้การปกครองประเทศของรัฐบาลประธานาธิบดีปึก จุง ฮี ส่งผลต่อเนื่องจนเกิดเหตุการณ์ที่กวางจูทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตของประชาชนภายในชาติ จากเหตุการณ์ทั้งสองเหตุการณ์ที่กล่าวมาแล้ว ล้วนเป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากกรณีที่ประชาชนภายในชาติมีการเรียกร้องสิทธิ เสรีภาพ และสิ่งที่ประชาชนต้องได้รับตามระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตย

ซึ่งโดยหลักการแล้วเป็นระบอบการปกครองที่มุ่งให้ความสำคัญกับประชาชนทุกกลุ่มทุกชนชั้นในสังคมซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยและการแก้ไขปัญหาเน้นการแก้ไขด้วยสันติวิธีเน้นการเจรจาเพื่อหาทางออกของปัญหา สิ่งที่เห็นได้จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาคือการมุ่งจะรักษาอำนาจของผู้นำแม้ต้องกระทำการต่างๆเพื่อรักษาอำนาจแต่การกระทำเพื่อความคงอยู่ในอำนาจนั้นต้องไม่ทำให้ประชาชนภายในประเทศเดือดร้อน การสูญเสียที่เกิดขึ้นและเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ที่กว่าจะสงบได้ทำให้การพัฒนาประเทศต้องหยุดชะงักและเกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน การมองและเข้าใจเหตุการณ์ในอดีตนั้นมีความสำคัญที่จะนำมาสิ่งที่ผิดพลาดมาแล้วในอดีตนั้นมาเป็นสิ่งเตือนใจและพึงหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นซ้ำมาอีก และเพื่อให้การพัฒนาประเทศก้าวไปข้างหน้าเป็นไปด้วยความราบเรียบและให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นระบอบการปกครองที่เป็นไปตามวาทะของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น ที่ว่า “ประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน”

2.4 การศึกษาที่มีการส่งเสริมอย่างจริงจังของทั้งสองประเทศนั้น ถือว่ามีส่วนที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนในประเทศเข้าใจในหลักการสำคัญของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและเข้าใจถึงการใช้สิทธิของประชาชนที่สามารถกระทำได้ แต่ในการเรียกร้องและชุมนุมแต่ละครั้งของประชาชนนั้นจะเห็นได้ว่าเกิดเหตุการณ์ที่อยู่เหนือการควบคุมและกระทำการเกิน สิทธิอำนาจที่กฎหมายได้ให้ไว้แต่การโต้ตอบก็ยิ่งแต่ทำให้เหตุการณ์บานปลายและเกิดการสูญเสียของประชาชนภายในชาติ

2.5 การพัฒนาและปรับปรุงประเทศที่เกิดขึ้นในสมัยของผู้นำทั้งสองสิ่งที่เห็นได้จากการพัฒนาและปรับปรุงประเทศที่เกิดขึ้น คือ ความเหลื่อมล้ำทางสังคมระหว่างเมืองกับชนบทยังไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ความเจริญจะมากกระจุกตัวที่เมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆของประเทศ รัฐบาลให้ความสำคัญและให้การอุปถัมภ์กลุ่มบุคคลและมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน ทำให้ผลจากการพัฒนาและปรับปรุงประเทศอยู่กับกลุ่มบุคคลแทนที่จะกระจายไปให้กับประชาชนในประเทศ

3. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งจะศึกษาผู้นำของรัฐบาลในการพัฒนาภาคประชาชนเป็นสำคัญ โดยอาศัยศึกษาจากผู้นำที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน มีการใช้รูปแบบการปกครองประเทศที่เหมือนกัน หากจะมีการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผู้นำที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นที่สามารถจะนำมาอธิบายถึงแนวคิดและบทบาทของ

ผู้นำในการพัฒนาภาคประชาชนจากลักษณะของผู้นำที่มีลักษณะที่หลากหลาย เพื่อจะได้ข้อมูลนำมาอธิบายในการพัฒนาภาคประชาชนได้รอบด้านขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ในการส่งเสริมการพัฒนาภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจการปกครอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กร ตาลทิพย์. (2553). *การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และบทเรียนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงมหาดไทย. *บันทึกการเดินทางตรวจราชการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ของฯพลฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กระทรวงมหาดไทย พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพ พลฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2507*. พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- กองทัพบก. (2507). *ที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพฯพลฯจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ณ เมรุ วัดเทพศิรินทราวาส 17 มีนาคม 2507*. กรุงเทพมหานคร: กองทัพบก.
- กาญจนา วิสุทธิวัฒน์. (2550). *แนวคิดและบทบาททางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ที่มีต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (2517). *รัฐศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2522). *รัฐวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- โกศล ริยะป่า. (2545). *การวิเคราะห์ความเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจและการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กัจจกร อึ้งโพธิ์. (2522). *ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย*. ม.ป.ท.
- กิติฤทธิ์ ปราโมช. (2544). *คนของโลก*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.
- โกลิต ปันเปียมรัชฎ์. (2526). *ชนบทไทย: ความก้าวหน้าและล้าหลัง*. เอกสารวิชาการสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: แสงรุ่งการพิมพ์.
- จักษ์ พันธุ์ชูเพชร. (2549). *การเมืองการปกครองไทย: จากยุคสุโขทัยสู่สมัยทักษิณ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปทุมธานี: พับลิชชิ่ง.
- จุมพล หนิมพานิช. (2546). *กระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองกับทัศนคติของคนไทย เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของการเมืองไทย หน่วยที่ 5*. (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2548). *พัฒนาการทางการเมืองไทย: อำมาตยาธิปไตย ธนาธิปไตยหรือประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชรินทร์ สันประเสริฐ. (2553). *การเมืองไทยกับสังคมโลก เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา ไทยกับสังคมโลก หน่วยที่ 9*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชอบ เข้มกถัด. (2531). *การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบและแนวทางของการพัฒนาชนบทแห่งชาติในประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี* (สาขาวิชาพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช.(2530). *ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย*. ตำราในโครงการตำราพื้นฐานของคณะรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช.(2540). *ไตรลักษณ์รัฐกับการเมืองไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สุขุมและบุตร: กรุงเทพมหานคร.
- ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร.(2554). *การล้อมเกลตาทางเมืองแบบประชาธิปไตยผ่านหนังสือเรียน หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณรงค์ศักดิ์ ธนะวิบูลย์ชัย. (2549). *การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจตั้งแต่พ.ศ.2500-2516 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์ หน่วยที่ 9*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ณรงค์ ลินสวัสดิ์. (2520). *สังคมกับการปกครอง*. กรุงเทพมหานคร: แพร่วิทยา.
- _____. (2527). *จิตวิทยาการเมือง*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: แพร่วิทยา.
- _____. (2539). *การเมืองไทยการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: วัชรินทร์การพิมพ์.
- ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิตร. (2556). *รัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรงค์ ฐานดี. (2530). *เกาหลีใต้: บทบาทของรัฐในการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเกาหลีศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2530). *รัฐกับการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____. (2534). *วัฒนธรรมและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ การบริหารงานแบบเกาหลี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2534). *วัฒนธรรมและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2542). *เอกสารวิชาการเรื่อง เกาหลีวันนี้ ศูนย์เกาหลีศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2542). *เกาหลีวันนี้*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เกาหลีศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2544). *สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2545). *ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์การพัฒนาของสาธารณรัฐเกาหลี เอกสารการสอนชุดวิชา ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา หน่วยที่ 9*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ดำรงศักดิ์ ฐานดี. (2546). *สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี เรื่อง การเมืองเกาหลี*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2547). *สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2555). *คนเกาหลี : มุมมองจากคนภายใน เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการพัฒนาขีดความสามารถเชิงการแข่งขัน (competency) ของชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยถอดบทเรียนการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนและชุมชนของประชากรชาวเกาหลีได้ในประเทศไทยและประเทศเกาหลีได้ จัดโดยสมาคมนักวิจัยในหลักสูตรเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ ณ โรงแรมเฟิสท์ ราชเทวี กรุงเทพฯ*.
- ถนอม อานามวัฒน์. (2523). *ประวัติศาสตร์และการวิเคราะห์เหตุการณ์ปัจจุบันของเอเชีย*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: แสงรุ่งการพิมพ์.
- ทักษ์ เฉลิมเตียรณ. (2526). *การเมืองระบบพ่อขุนอุปถัมภ์แบบเผด็จการ แปลจาก Thailand: The Politics of Despotism Paternalism* โดย พรรณี ฉัตรพลรักษ์ และประกายทอง สิริสุข, ม.ร.ว. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ทินพันธุ์ นาคะคะ. (2552). รัฐศาสตร์ ทฤษฎี แนวคิดปัญหาสำคัญและแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ การเมืองในวิชาทฤษฎีการเมืองเปรียบเทียบและการเมืองระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.
- ทิพรัดน์ วานิชชา. (2521). การปรับปรุงท้องถิ่นทุรกันดารในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (พ.ศ. 2501-2506) (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เท็ด โรเบิร์ต เกอร์ เขียน กนลา สุขพานิช – จันทร์ปราบ แปล. (2526). จิตวิทยาการเมืองกับการปฏิวัติ. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ชนากิต. (2545). ประวัติศาสตร์การเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร: ประมิต.
- ชนสวรรค์ เจริญเมือง. (2554). ประชาธิปไตยในสังคมไทย (19 กันยายน 2549-กุมภาพันธ์ 2553). กรุงเทพมหานคร: Sompornpress.
- ชเนศ อภรณ์สุวรรณ. (2556). แปรทศวรรษสยามปฏิวัติ บทวิเคราะห์การเมืองและประชาธิปไตย ในระยะเปลี่ยนผ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมมติ.
- ชโลธร ตู๋ทองคำ. (2552). เอเชียในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ เอกสารการสอนชุดวิชา การเมืองระหว่างประเทศในเอเชีย หน่วยที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชารทอง ทองสวัสดิ์. (2544). หน่วยที่ 6 เศรษฐกิจไทยในช่วง พ.ศ. 2488-2504 เอกสารการสอน ชุดวิชาเศรษฐกิจไทย สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นันทนา กปิตกาญจน์. (2529). รายงานผลการวิจัย แนวคิดทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์: ผลมีต่อการพัฒนาประเทศ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บรรพต วีระสัย. (2518). สังคมวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- บัวพันธ์ พรหมพักพิง. (2556). แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนา: จากความมั่งคั่งทางวัตถุสู่ความอยู่ดีมี สุขของประชาชาติ. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปกรณ ปรียากร. (2546). หน่วยที่ 1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2545). ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์การพัฒนาของไทย เอกสารการ สอนชุดวิชา ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา หน่วยที่ 14. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2548). *และแล้วความเคลื่อนไหวก็ปรากฏ การเมืองวัฒนธรรมของนักศึกษา และปัญญาชนก่อน 14 ตุลา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภาส ปิ่นตบแต่ง. (2551). *ก่อนภาคประชาชนล้มสลาย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ way of book.
- ประเสริฐ ช่างใหญ่. (2549). *การปฏิรูปรัฐธรรมนูญ: มุมมองเชิงเปรียบเทียบ*. เอกสารสรุปการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้าครั้งที่ 7 ประจำปี 2549. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์และคณะ. (2537). *วิธีวิทยาศึกษาศังคมไทย วิธีใหม่แห่งการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสัน เพรสโปรดักส์.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). *ลัทธิการเมือง ยุทธศาสตร์การพัฒนากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ*. เอกสารการสอนชุดวิชา ลัทธิการเมืองและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา หน่วยที่ 15. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2546). *แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสังคม วัฒนธรรมกับการเมือง*. เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของการเมืองไทย หน่วยที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2553). *สังคมโลกในสังคมโลกหลัง พ.ศ.2475 เอกสารการสอนชุดวิชาไทยกับสังคมโลก หน่วยที่ 4*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปิยนาด บุนนาค. (2549). *หน่วยที่ 8 การเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองตั้งแต่พ.ศ.2500-2516 ประมวลสาระวิชาการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมไทย หน่วยที่ 8*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปัก จุง ฮี. (2518). *พลังแห่งประชาชาติ*. โดย กนิษฐา กาญจนจारी. (2518). แพร่วิทยา: กรุงเทพมหานคร.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2541). *พัฒนาการอุตสาหกรรมและพัฒนาการเศรษฐกิจประสพการณ์ของเกาหลีใต้ บราซิล ไทย*. เอกสารวิชาการคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตุลาคม 2541. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเจริญ บัวพุ่ม. (2543). *ความสัมพันธ์ในระหว่างความพึงพอใจในงานกับการปฏิบัติงานตามบทบาทของนักวิชาการสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.

- พรอัมรินทร์ พรหมเกิด. (2556). *สังคมวิทยาการเมือง*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 พลับพลึง คงชนะ. (2549). *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมตั้งแต่พ.ศ.2500-2516*
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์ หน่วยที่10.นนทบุรี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พชนี วรกวิน. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. ม.ป.ท.
- พัชรี สีโรรส. (ม.ป.ป.). *หนังสือชุดสถาบันการเมืองในประเทศอาเซียนบวกสาม สาธารณรัฐเกาหลี*.
 ม.ป.ท.
- พิพาดา ยังเจริญ. (2556). *ประวัติศาสตร์เกาหลีตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่19 ถึงกลางศตวรรษที่ 20*
การแข่งขันและแทรกแซงจากต่างชาติ อาณานิคมและชาตินิยม. กรุงเทพมหานคร:
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญ์ สุนทรารักษ์. (2546). *การพัฒนาเกาหลีใต้:พรมแดนแห่งความรู้ โครงการเกาหลีศึกษา*
สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: กรุงเทพมหานคร.
- พฤทธิสถาน ชุมพล ม.ร.ว. (2539). *ระบบการเมือง :ความรู้เบื้องต้น ตำราในโครงการตำราพื้นฐาน*
คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- พงศ์เพ็ญ ศกุนตาทักษ์. (2547). *ทฤษฎีการเมืองยุคใหม่*. นนทบุรี: พิมพ์อักษร.
- เพลิง ภูผา. (2538). *จอมพลผู้พลิกแผ่นดิน สฤษดิ์ ธนะรัชต์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไพลิน.
- ไพรัช เขียมบรรจง. (2523). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: แพร่วิทยา.
- ภูวดล ทรงประเสริฐ. (2530). *ประวัติศาสตร์เกาหลีสมัยใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
 กิ่งจันทร์การพิมพ์.
- มงคลเลิศ ด่านธานินทร์. (2551). *หลักคิดชาตินิยมและมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาสังคม*
ทันสมัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิถีสัน.
- มนฤตย์พล อรุณบุญนวลชาติ.(2549) *ประมวลสาระวิชาการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม*
เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมไทย หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มานพ ถนอมศรี.(2544). *บุคคลของโลก ตะวันออก 2*. กรุงเทพมหานคร: สิปปประชา.
- มิตรชัย กุลแสงเจริญ. (2548). *หนังสือพิมพ์ซึ่งเขียนเยอะเปื้อน: ภาพสะท้อนสังคมไทยสมัยจอม*
พลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (พ.ศ.2501-2506). (ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต 'ไม่ได้'
 ตีพิมพ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

- ยุทธพร อิศรชัย. (2552). แนวคิดทางการเมืองและสังคมของไทย 2 ประมวลสาระวิชาแนวคิดทางการเมืองและสังคม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษาวิชารัฐศาสตร์. หน่วยที่ 6. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- _____. (2551). บทบาทภาครัฐกับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองไทย เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐกิจกับการเมืองไทย. ฉบับปรับปรุงหน่วยที่ 8. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โยะชิฮาระ คุนิโอะ. (2541). ชาติและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจฟิลิปปินส์และไทย. โดยสุกัญญา นิธิกร. (2541). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รสริน ช่างวิทย์. (2546). เกาหลีกับการเมืองระหว่างประเทศในเอเชียเอกสารการสอนชุดวิชา การเมืองระหว่างประเทศในเอเชียหน่วยที่ 5. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รมิตานนท์. (ม.ป.ป.). มนุษย์วิทยากับการศึกษาการเมือง. เชียงใหม่: ห้องจำหน่ายหนังสือสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2540). การพัฒนาประชาธิปไตยในยุปัจจุบัน เอกสารการสอนชุดวิชาไทยกับการปรับประเทศให้ทันสมัย หน่วยที่ 4. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2542). วิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2549). การเมืองการปกครองของไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณา เจียมศรีพงษ์. (2527). หลักรัฐศาสตร์. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิกิพีเดีย. (ม.ป.ป.). รายชื่อนครในประเทศเกาหลีใต้. สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อเมือง>.
- วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์. (2552). ประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจ รากฐานของถนนสู่ประชาธิปไตยอันสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: วชิระ.
- วิเชียร อินทาลี (2555). สองทศวรรษการพัฒนาประชาธิปไตยในเกาหลีใต้: ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค. วารสารสังคมศาสตร์ปีที่ 8 (ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2555)).
- _____. (2556). พลวัตความเป็นประชาธิปไตยในเกาหลีใต้: จากอำนาจนิยมสู่ประชาธิปไตยที่มั่นคง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2543). รายงานผลการวิจัย นโยบายการรวมเกาหลี: พัฒนาการและแนวโน้มในทางปฏิบัติสถาบันตะวันออกศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิทยา เชียงกุล. (2521). *ปัญหาพื้นฐานของประเทศด้อยพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล.
- วิทยา เชียงกุลและคณะ. (2536). *ขบวนการนักศึกษาไทย: จาก2475 ถึง 14 ตุลาคม 2516*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี เพรส.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2549). *การพัฒนาเมืองและชนบท. ม.ป.ท.*
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ(เตียงหงษากุล).(2531). *การพัฒนาชุมชนเปรียบเทียบ การพัฒนาชุมชนตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยและคอมมิวนิสต์*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- วิวัฒน์ชัย อัดถากร.(2544). *หน่วยที่7ภาพรวมเศรษฐกิจไทยในระยะดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2504 เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐกิจไทย สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่1-7*. (พิมพ์ครั้งที่2).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไวรัช เจียมบรรจง.(2523). *จิตวิทยาเล่มที่2*. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยครูพระนคร.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2555). *ความรู้เบื้องต้นทางสังคมวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: ทวีพริ้นต์.
- ศุภชัย เจริญวงศ์. (2544). *ถอดรหัสการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ศูนย์ข้อมูลและวิชาการพรรคชาติพัฒนา. (2545). *การเมืองภาคประชาชน แนวทางการใช้สิทธิความเป็นไทย*. กรุงเทพมหานคร: S.P.K. เปเปอร์ แอนด์ ฟอรัม.
- สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ . (2546). *ปฐมประวัติศาสตร์มหิดลเพื่อประชาธิปไตย ภาคที่1 ก่อเกิดขบวนการ*.
กรุงเทพมหานคร: อัลฟา มิเลินเนียม.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. (2529). *ทฤษฎีและปฏิบัติการจิตวิทยาสังคม*.กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร:ศิริการพิมพ์.
- สถานเอกอัครทูตเกาหลี. (ม.ป.ป.). *ความรู้เรื่องเมืองเกาหลี*. กรุงเทพมหานคร: แพรววิทยา.
- สนทยา พลศรี. (2533). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*.กรุงเทพมหานคร:โอ เอส พรีนติ้ง เฮ้าส์:
- สมบัติ ชำรงค์ธัญวงศ์. (2542). *การเมือง: แนวความคิดและการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่8).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- _____. (2549). *การเมืองการปกครองไทย: ยุคเผด็จการ-ยุคปฏิรูป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- สิทธิพันธ์ พุททหุน. (2554). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. (พิมพ์ครั้งที่10). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2532). *สังคมวิทยาการเมือง*. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- สุนทร วาที และคณะ กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ สำนักพิมพ์ไคมทอง. (ม.ป.ป.).

- สรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม. (2554). *การวางแผนการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง.
- สุพัตรา สุภาพ. (2546). *สังคมวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่23). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัทรา โกษะโยธิน. (2543). *ลักษณะผู้นำทางการเมืองของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุรชาติ บำรุงสุข (2556). *พญาอินทรี vs. มหามังกร : ดุลแห่งอำนาจในเอเชีย*. สืบค้นจาก <http://botkwamdee.blogspot.com/2012/12/src-usvscn.html>.
- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล. (2548). *การเมืองภาคประชาชนในระบอบประชาธิปไตยไทย*. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เสน่ห์ จามริก. (2546). *การศึกษากับการเมืองไทย เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมการเมืองไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์ หน่วยที่ 8*. (พิมพ์ครั้งที่15). นนทบุรี: พับลิชชิ่ง.
- เสน่ห์ จามริก.(2537). *สังคมไทยกับการพัฒนาที่ก่อปัญหา*. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์ฉบับไฟ.สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546). *วิวัฒนาการของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย*. กรุงเทพมหานคร: ศรีเมืองการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (ม.ป.ป.). *ความเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนามนุษย์ในประเทศเกาหลีใต้*. เรียบเรียงจาก Economic Growth and Human Development in The Republic of Korea 1945-1992. (ม.ป.ท.).
- อนุสร ทรัพย์มณู.(2521). *SAEMAUL UNDONG*แผนสร้างหมู่บ้านใหม่ของเกาหลีนี้ความยากจนได้ภายใน4 ปี. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วัชรินทร์การพิมพ์.
- อนันต์ สิงห์มงคลเขต และคณะ. (2527). *ยุทธศาสตร์หารพัฒนาชนบท การสร้างยุทธศาสตร์หารพัฒนาชนบท การสร้างหมู่บ้านสวัสดิการด้วยวิธีพึ่งตนเอง*. กรุงเทพมหานคร: เจ เอเอส อินเตอร์เนชั่นแนล.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2523). *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรอนงค์ ทองอร่าม. (2523). *การเมืองระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออก*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- อรอนงค์ เปรมะสกุล. (2538). *การเมืองระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออก*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อนุสรณ์ ลีम्मณี.(2542). *การอธิบายกับการวิเคราะห์ทางการเมือง ข้อพิจารณาเบื้องต้นในเชิงปรัชญาสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์และคณะ. (2537). *วิพากษ์สังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์. (2546). *ประชาสังคม: ประสบการณ์จากการอ่านและสอนที่จอห์นฮอบกินส์*. กรุงเทพมหานคร: เลิฟ แอนด์ ลีฟ.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์. (2550). *การเมืองของพลเมืองสู่สหัสวรรษใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- เอกวิทย์ มณีธร. (2554). *รัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: เอ็ม ที เพรส.
- อภิญา รัตนมงคลมาส. (2546). *เอเชียกับระบบการเมืองโลก เอกสารการสอนชุดวิชาการเมืองระหว่างประเทศในเอเชียหน่วยที่ 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุดม ตะนังสูงเนิน.(2535). *พัฒนาการทางการเมืองในประเทศไทย*.กรุงเทพมหานคร: อุดมรัฐ.
- อาคม ใจแก้ว.(2551). *การบริหารการพัฒนาเมือง: ทฤษฎีและปรากฏการณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: แม็กซีมีเดียวาย 2 เค เพรส.
- อั้น รุ่งจรัส. (2534). *เอเชีย(สังคม)*. กรุงเทพมหานคร: ชาติเศรษฐกิจ.
- ฮานู ลี. (2529). *เขมราอีลวดงของเกาหลี: การวิเคราะห์เชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบที่นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาชนบท*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษาคุยบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- Carter J. Eckert, Ki-baik Lee, Young Ick Lew, Michael Robinson and Edward W. Wangner. (1990). *Korea Old and New: A history*. Seoul: Ilchokak publishers.
- Donald Stone Macdonald. (1990). *The Koreans: Contemporary Politics and Society*. 2nd ed. San Francisco: Westview Press.
- HahmPyoungChoon et al. (1972). *Korea: Past and Present*. Seoul: Kwangmyong publishers.
- John Kie-Chiang Oh. (2547). *การเมืองเกาหลีใต้ แปลจาก [Korean Politics: The Quest for Democratization and Economic Development]* (เกียรติชัย พงษ์พานิชย์, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- Life in Asia, Inc.(n.d.). *U.S. Military Installations in South Korea*. Retrieved from <http://www.lifeinkorea.com/Communities2/military>
- Military Base.com*, (n.d). Retrieved from <http://militarybases.com/south-korea/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	พันตำรวจโทดำรงชัย ชนากัทรภณ
วัน เดือน ปีเกิด	5 เมษายน 2523
สถานที่เกิด	อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต(เกียรตินิยมอันดับสอง) สถาบันราชภัฏสุรินทร์ 2546 นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2554
สถานที่ทำงาน	พิศุจน์หลักฐานจังหวัดเลย จังหวัดเลย
ตำแหน่ง	นักวิทยาศาสตร์ (สบ2) พิศุจน์หลักฐานจังหวัดเลย